

ARCHIEF 2017

ZATERDAG 4 NOVEMBER

MEERSEN-GRIJZEGRUBBEN

Voor vandaag stond de eerste "Winterrit" op het programma. De buienradar werd afgewacht en op donderdag kwam het voorstel om, gezien de stevige zuidenwind, een rit naar het zuiden op het programma te zetten. Het voorstel was de rit "Meersen-Grijze grubben". Niemand had hier bezwaar tegen en ook niemand kwam met een ander voorstel. Dus dan is het duidelijk. Met 14 man stonden we om half twee klaar. Niemand maakte aanstalten om te vertrekken dus nam John deze taak maar op zich. Tot aan het kanaal ging het goed en toen kwamen de grote mannen op kop. Natuurlijk moesten ze meteen laten zien hoe goed ze wel waren, dus het tempo werd meteen opgeschroefd. Er werd gemaand om het rustiger aan te doen maar kennelijk zijn deze mannen een beetje doof. Eventjes wordt er geminderd maar meteen gaat de gaskraan weer open. Voor de mindere goden is dit echt niet prettig fietsen. In Urmond vond Geert het welletjes en hij draaide af. Even later reed Paul lek, maar wachten, ho maar. Dit hoeft blijkbaar niet meer. John merkte het toch en hij draaide meteen om. Omdat de weg even verder afgesloten was draaiden de anderen ook om en zo kwam toch nog iedereen bij elkaar bij de pechvogel. Piet loste het euvel weer vakkundig op en zo konden we verder. Terug naar Urmond en hier het kanaal over. Maar de grote mannen waren vandaag niet in toom te houden en op een gegeven moment vond John het welletjes. Ondanks verschillende keren vragen of het wat rustiger kon, het is tenslotte wintertijd, werd hier geen gehoor aan gegeven. Dus besloot hij om in de remmen te knijpen en besloot om alleen verder te gaan. Piet, Har F. en Cor besloten om hem te vergezellen en met zijn vieren hebben ze hierna de rit afgemaakt. Nu werd er wel rekening gehouden met elkaar en je gelooft het niet, maar de rest van de rit werd er heerlijk gereden. Iedereen kreeg de kans om op kop te komen en als het nodig was werd er netjes gewacht. Zo hebben deze 4 de resterende kilometers lekker kunnen fietsen. En meteen werd het besluit genomen om in het vervolg meteen op het Hingen de groep op te splitsen. En als de grote mannen geen zin hebben om alleen te rijden, moeten ze zich maar aanpassen aan de rest. Dus volgende week meteen splitsen in twee groepen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 OKTOBER

SLOTAVOND

Zoals in het programma en op de site vermeld stond was er op zaterdagavond 28 oktober onze jaarlijkse slotavond. Op deze avond is het de bedoeling dat we nog eens gezellig bij elkaar komen om het afgelopen seizoen nog eens de revue te laten passeren. Ook worden op deze avond de aandenkens uitgereikt aan de verschillende winnaars en wordt de Suister van het jaar gekozen. Daarom is het jammer dat er zo weinig mensen de moeite nemen om deze avond te bezoeken. Het schijnt dus toch zo te zijn dat men wel graag wil komen fietsen op de zaterdagmiddag en de donderdagavond maar voor andere dingen heeft men blijkbaar geen tijd. Dat dit niet zo leuk is voor de mensen die veel tijd en moeite steken in het reilen en zeilen van Suist mag duidelijk zijn. Neem dan tenminste even de moeite om door te geven dat je niet kunt komen, wel zo fatsoenlijk. Maar gelukkig waren er toch nog een stuk of 12 echte die-hards die wel de moeite hadden genomen om naar deze avond te komen. Onder het genot van een drankje en een hapje werd het seizoen 2017 nog eens doorgenomen en werd er al voorzichtig vooruitgekeken naar het seizoen 2018. Natuurlijk was er weer de ludieke samenvatting van het afgelopen jaar door onze Razende Reporter, elk jaar weer een hoogtepunt. De verkiezing van de Suister van het jaar 2017 werd dan ook ruimschoots gewonnen door deze klasbak, Jo Vergoosen voor de mensen die hem nog niet kennen. De prachtige trofee die bij deze titel hoort werd weer uitgereikt door de maker van drie prachtige trofeeën, Chris Hannen. Ieder jaar weer is het een geweldige verrassing wat Chris nu weer uit de hoge hoed tovert. En ook dit jaar was het weer geweldig. Ook de aandenkens voor de winnaar van de puzzel, die weer geweldig

was opgezet door Chris en de trofee voor de meest aanwezige deelnemer werden uitgereikt. Maar jammer genoeg waren de winnaars van deze prijzen niet aanwezig. De puzzel 2017 werd gewonnen door Annie v.d. Venne en de meest aanwezige Suister was wederom Roger Deckers. Rookie van het jaar 2017 werd Ad Theuwis, ook jammer genoeg niet aanwezig en de 1000ste deelnemer was Chris Hannen, die er gelukkig wel was om zijn prijs in ontvangst te nemen. Er werd hierna nog gezellig nagekaart en na de nodige pintjes was het later op de avond toch weer tijd om huiswaarts te keren. Hopelijk kunnen we in het vervolg op deze slotavond wat meer Suisters verwelkomen want dit is toch een prachtige gelegenheid om de deelnemers van Suist eens op een andere manier te leren kennen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 OKTOBER

MEINWEG-BIRGELEN

Wat een verrassing op het Hingen. Voor deze laatste officiële rit van het seizoen 2017 (wel komt er nog de Sylvesterrit op 31 december) kwamen 20 rijders opdagen. Maar de grootste verrassing was toch wel dat net voor het vertrek de auto van L1 Ongerweag stopte en Bas v.d. Zwaan met zijn crew uitstapte om ons te interviewen. Natuurlijk werd het vertrek hiervoor eventjes uitgesteld en kon Bas zijn gang gaan. Verschillende mensen gaven uitleg hoe de gang van zaken is bij Suist en natuurlijk werden er ook vragen gesteld aan de beroemdheden in ons gezelschap. Zo kregen "De Bear van de Sleek" (Berrie Thoolen) en "De Kanibaal" (Lyon Ohlenforst) verschillende vragen over hun carrière. Ook de nestor van vandaag, Sef Laugs, werd het vuur aan de schenen gelegd. Bas kon er niet over uit dat onze rijders zoveel kilometers maken, ruim over de 10.000 per jaar voor velen van ons. Het was een heel leuk gesprek en vol verwachting kijken we uit naar de uitzending op L1. Wat de rit zelf betreft kunnen we melden dat het zoals gewoonlijk was. Enkele sterke kleppers zoals Leon Renet, Jo Storms, Math Peeters, Berrie Thoolen of Harold v.d. Heuvel op de eerste rij en de rest van de groep netjes uit de wind in hun zog. Het tempo werd weer mooi aangepast aan de langzaamsten in de groep en zo verliep het probleemloos. Onder aan de Meinweg was er weer de gebruikelijke paspauze voor verschillende rijders en John probeerde het opnieuw. Maar dit keer kwam hij van een koude kermis thuis. Alsof hij stilstond, zo vlogen alle rijders hem voorbij. Ook de wildplassers klopten hem nog royaal en zelfs Cor ging zo hard omhoog dat John hem bijna niet meer zag. Dus afgelopen donderdag is inderdaad een uitzondering geweest. Hij weet zijn plaats weer en de praatjes zijn dus weer verleden tijd. Boven werd natuurlijk weer netjes gewacht en de oude formatie werd hersteld. Probleemloos werd de terugweg afgelegd en ook tegen de wind in bleef de groep mooi bij elkaar. In Steinkirchen gaf John aan dat het iets te hard ging en natuurlijk werd het tempo aangepast. Zo kwamen we met een kleine 70 km. op de klok weer terug op het Hingen waar een flinke groep een afzakkertje ging nemen bij Nicole. Jammer genoeg hebben we de meeste van deze mensen 's avonds, bij de officiële afsluiting, niet meer gezien waardoor het op deze slotavond niet zo druk was. Misschien is het een beter idee om na de rit naar huis te gaan en dan 's avonds eventjes je neus te laten zien. Vanaf volgende week zal er dus een vrij programma worden gereden. We bekijken ter plaatse welke rit er gemaakt gaat worden. Wel zullen er verschillende ritten als mogelijke suggestie op de site gezet worden zodat we, als er behoefte aan is, gekozen kan worden wat er gereden gaat worden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 OKTOBER

NEDERWEERT-STEVENSWEERT

De thuisblijvers hadden het royaal mis vandaag. Ondanks enkele druppeltjes in de vroege morgen gaf buienradar, waar natuurlijk iedereen steeds op kijkt, aan dat het vanmiddag droog zou blijven. Toch waren er maar 5 mannen aanwezig om half twee. Roger, Jo, Fred, Leon en John hadden er wel vertrouwen in. Wel verschillende tenues, van lange broek en vest tot helemaal in korte outfit. Vol goede moed werd om half twee vertrokken en tot onze grote verbazing kwam daar ineens nog een Suister aanfietsen. Paul Steskens verscheen ineens als een duveltje uit een doosje. In het voorjaar

heeft hij enkele keren meegefietst en hierna had hij andere doelen. Hij ging zich voorbereiden op de marathon van Rotterdam, die hij in een prima tijd heeft afgelegd. Ook heeft hij nog een operatie aan zijn sleutelbeen laten doen en nu was hij weer volledig fit om te gaan fietsen. Omdat er een behoorlijke wind stond werden de twee allersterkste kleppers natuurlijk op de eerste rij geposteerd. Leon en Roger waren de grote mannen die deze taak op zich namen. In een lekker tempo, door iedereen goed te volgen, ging het met de wind in de rug richting Heythuysen. In Caluna moesten we linksaf, en toen was het uit met de pret. Nu kregen we de wind van voren, dus het werd wat harder werken. Leon bleef stoïcijns in hetzelfde tempo doormalen en Roger gaf ook geen krimp. Na een tijdje vond Roger het tijd om ook eens een ander op de kopplaats te laten fietsen en Fred nam nu de honneurs waar. Het tempo bleef lekker strak en de kilometers vlogen onder de wielen door. Jo deed ook nog een flinke duit in het zakje en hij loste Fred af. Zelfs Paul had het lef om op kop te komen en langs het kanaal kreeg hij de kans. Tot Wesseem bleef hij mooi op kop en toen nam Jo weer eens over. De enige die zich de hele rit gedeisd hield was het Fluitend Hert, maar dat zijn we van hem wel gewend. Op de Col de la Meuse werden de messen nog eventjes geslepen en dus werd John er prompt afgereden. Maar natuurlijk werd er netjes gewacht en als een groep werden de laatste kilometers afgelegd. Een heel behoorlijk gemiddelde, (zeker voor het Fluitend Hert), en toch alweer ruim 70 km. Dus alweer "LEKKER GEFIETST". Hopelijk zullen we de volgende week, als we de laatste officiële rit van dit seizoen op het programma hebben staan, weer met een flinke groep aan de start staan. En dan hebben we zaterdagavond 28 oktober natuurlijk onze jaarlijkse afsluiting. Iedereen is van harte welkom en we worden verwacht rond 7 uur. Op deze avond zullen dan ook de trofeeën uitgereikt worden die door verschillende Suisters zijn verdiend en tevens wordt dan de verkiezing van de Suister Rijder van het jaar 2017 uitgeroepen. Ook kunnen we dan al onze gedachten laten gaan over het komende seizoen 2018.

Het Fluitend Hert

WOENSDAG 18 OKTOBER

BANNEUX

Al weken zat het in de planning, maar vandaag is het er dus toch nog van gekomen. De traditionele rit naar Banneux. Jan Sevriens en John Vergoossen durfden het aan om deze prachtige oktoberdag deze pittige rit te gaan maken. Hun motto was: "Je moet toch minstens een keer per jaar naar Banneux gaan". Om negen uur vanmorgen werd er vertrokken en meteen was het raak. File, door een ongeluk op de A2. Gelukkig was het oponthoud niet zoals de nieuwszenders doorgaven een uur, maar een dik kwartier waren ze toch wel kwijt. Toch konden ze om 10 uur vertrekken vanuit Mariadorp. Jan had een route op internet gevonden en dus werd deze op de GPS-toestellen geladen. Af en toe was het wel even zoeken, maar de geoefende navigeerders kwamen er toch prima uit. Via Visé ging het richting Ardennen en in Sarolay kregen we de eerste pittige klim. En er zouden er nog vele volgen. De route was behoorlijk pittig, maar daar hebben we zelf naar gevraagd. Na enkele flinke hellingen kregen we de eerste verrassing van deze dag. Plotseling moesten we de Rue de Tesny op, voor sommige Ardennengangers een bekende naam. Dit werd dus weer echt ouderwets afzien, want deze helling mag er zijn, kan ik je vertellen. Boven moest John een hele tijd wachten op Jan, en dat kwam echt niet omdat hij zo snel omhoog was gegaan. Jan had nl. problemen met zijn derailleur en kon niet op het kleinste blad schakelen. Dus voor hem was het extra afzien, maar Jan geeft nooit op en na eventjes terug te zijn gereden nam hij een tweede aanloop. Op de macht kwam hij nu boven, klasse, Jan. Boven werd de fiets eventjes voor onderhoud op zijn kop gezet en Jan, als vakkundig mecanicien, loste het probleem subiet op. Het ging nu verder en de ene na de andere helling werd ons deel. Jan moest nog een keer stoppen omdat de bevestiging van zijn Garmin was afgebroken en nu moest John dus het navigeren alleen doen. Maar dit lukte ook wonderwel. In Fraipont kregen we weer een onbekende helling van buitencategorie te verhapstukken. De Rue de Steppes, nog nooit van gehoord maar ik zal hem nooit meer vergeten. Dit was nog steiler dan de Tesny, maar gelukkig was het wegdek nu wel veel beter. Met veel gekreun werd dit varkentje ook gewassen en boven zag Jan aan een paal opeens een stuk touw hangen. Meteen pikte hij dit in en hiermee kon hij zijn Garmin weer netjes op het stuur bevestigen. John verloor ook bijna zijn Bryton en het stuk touw van Jan bracht hier ook uitkomst. De rest van de route naar Banneux viel nog wel mee en na 3 uur fietsen konden we eindelijk een kaarsje opsteken. We hadden pas 48 km. gefietst en wel al ruim 900

hoogtemeters voor de kiezen gehad, dus best wel pittig. De vlaai en de koffie was zoals vanouds geweldig en we hadden ook nog geluk want vandaag was de laatste dag dat open was, dus extra mazzel gehad. De terugweg was gelukkig iets minder zwaar. Wel nog verschillende mooie, lange hellingen en heel veel onbekende wegen, maar dit was wel allemaal goed te doen. Jan kreeg voor de verandering ook nog een leuke band, maar dit kon er ook nog wel bij. Zo kwamen we na ruim 4 en een half uur fietsen weer terug in Mariadorp. Ruim 85 km. gefietst en een kleine 1500 hoogtemeters, dus beslist geen kattepis vandaag. Maar wel een prachtige rit. Het weer was geweldig, de natuur op zijn mooist en de sfeer prima, dus met recht kunnen we zeggen dat we weer het zomerseizoen op een waardige manier hebben kunnen afsluiten. Want wat er de rest van het jaar 2017 nog gaat komen valt in het niet bij deze prachtige, maar zware rit.

Het Hijgend Hert (Met zoveel hoogtemeters laat hij zich best wel horen)

ZATERDAG 14 OKTOBER

WASSENBERG-NIEDERKRÜCHTEN

Geweldig, zo mogen we het weer van vandaag best wel noemen. Een heerlijk zonnetje en een temperatuur boven de 20°, wat wil een fietser nog meer half oktober. Het was dan ook niet verwonderlijk dat er alweer 20 deelnemers klaarstonden voor de rit van vanmiddag. Mooi verdeeld in een A- en een B-groep werd er klokslag half twee vertrokken. Bij de B-groep, waar het Fluitend Hert natuurlijk bij was, werd het tempo, met de wind in de rug, op eventjes boven de 30 gezet. Zodoende kon iedereen goed volgen en aan het geklets te horen had iedereen het naar zijn zin. Via de bekende weg naar Birgden ging het vandaag naar Wassenberg, waar we de enige klim van deze dag kregen. Boven werd natuurlijk netjes gewacht en toen ging het over voor de meesten onbekende, maar wel heel goede wegen, richting Arsbeck. De natuur was prachtig en iedereen had het naar zijn zin. In Lousberg kwam opeens de A-groep voorbij. Zij hadden de extra lus via Schwaam, ook een prachtig stuk, erbij genomen en zodoende kwamen ze eventjes achter de B-groep. Maar natuurlijk waren ze weldra weer uit het zicht verdwenen en waren de B-mensen weer op zichzelf aangewezen. Probleemloos werd de afdaling van de Meinweg genomen en toen ging het tegen de wind in door de Oo. De kopmannen, Chris en Leon, meenden dat het niet waaide en hielden het tempo netjes eventjes boven de welbekende 30. Maar iedereen kon aanklampen en zo bereikten we mooi als een groep Montfort, waar een grote delegatie afscheid nam. In St. Joost verdwenen ook verschillende mensen en met een man of 4 ging het naar het Hingen. Enkele dorstlustigen gingen de mensen van de A-groep, die al op het terras zaten, eventjes gezelschap houden en zo kwam er weer een mooi eind aan een geweldige fietsdag.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 7 OKTOBER

ONDERBANKEN-HULSBERG

Kermis in Echt, meestal goed weer, maar vandaag was het niet zo best. De vlaggen stonden strak aan de vlaggenmast, de stoelen op het terras bij Nicole waren omgewaaid, en het bleef de hele middag lichtjes regenen. De administrateur wilde toch met eigen ogen zien of er toch nog dapperen waren die het herfstweer durfden te trotseren. En tot zijn grote verbazing was er dus toch een rijder die het aandurfde. Roger Deckers, niet voor niets de leider in het klassement, kwam even voor half twee stoïcijns aanrijden. Hij durfde het aan om deze middag het geplande rondje te rijden. Klokslag half twee vertrok hij en hoe het hem vergaan is zullen we wel horen. Maar een ding is zeker, nat is hij geworden, maar daar geeft deze bikkelschijnbaar niet zo veel om.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 30 SEPTEMBER

De hele dag flinke regen, dus hoogstwaarschijnlijk zal er wel niemand zijn geweest om deze zaterdagmiddag een ritje te maken.

DONDERDAG 28 SEPTEMBER

STEVENSWEERT-MONTFORT

Het zomerseizoen is nu toch echt ten einde. Vandaag was de laatste donderdagavondrit, en de herfst had zijn intrede gedaan. De weg lag vol met afgewaaide bladeren, eikels en kastanjes, dus het was goed uitkijken. Ook was het al behoorlijk donker en rond half acht moest overal het licht aan. Toch waren er nog tien bikkels aanwezig om de donderdagavondritten af te sluiten. Natuurlijk was het weer een groep en Jo en Math namen de kopplaatsen in. De overweg op de Wilhelminalaan gooid eventjes roet in het eten want we konden niet allemaal over, dus even wachten. Maar toen de groep weer compleet was werd het tempo opgeschroefd. De twee kopmannen steeds goed omkijkend en Cor en John, de echte B-rijders, op de tweede rij. Dat het voor de rest een peulenschilletje was kon je goed horen aan het gekwebbel achter in de groep. Lekker doortrekkend werden de weinige kilometers probleemloos afgelegd. Cor stuurde ons in Maasbracht niet door het centrum want hier zouden we problemen krijgen met de opstelling van de kermis. Dus via een andere weg als gewoonlijk naar "De Beak" en van hieruit weer de geplande route. In Montfort stuurde Cor naar huis, hij had zijn kilometers voor vandaag erop zitten en hij wilde niet in het donker terug naar Montfort rijden. In "De Zandj" koos John voor de weg naar rechts langs het Kamp. Zo kreeg hij toch nog voor het echt donker werd zijn kilometers bij elkaar. De grote kleppers kozen ervoor om door te rijden richting Maria Hoop. Nu konden ze hoogstwaarschijnlijk een paar tandjes bijzetten en hopelijk zijn ze ook nog voor de duisternis terug gekomen op het Hingen. Maar bij deze mannen waren er verschillende mensen met behoorlijke schijnwerpers op hun stuur, dus die geven er niet zoveel om om in het donker te rijden. De laatste donderdagavondrit is dus weer prima verlopen en vanaf volgende week beginnen we weer 's middags te rijden. De mensen die hier zin in hebben zijn van harte welkom om 1 uur bij Café 't Hingen waar we dan vertrekken voor een ritje van rond de 75 km. zodat we steeds rond 4 uur terug zullen zijn. Welke rit er gereden wordt bekijken we steeds ter plekke.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 23 SEPTEMBER

BERG EN TERBLIJT

De "Indian-Summer" heeft alvast zijn intrede gemaakt. Een lekker weertje, volop zon, bijna geen wind en een temperatuur van rond de 20 °, dus heerlijk fietsweer. Maar omdat het 's morgens toch nog wel fris was waren verschillende mensen veel te warm aan. We zullen maar zeggen dat dit goed is om af te vallen, maar als je jezelf opblaast omdat het te warm wordt is ook geen pretje. Maar liefst 16 rijders konden de lokroep van dit heerlijke weer niet weerstaan en ze lieten de uitzending op de T.V. van het wereldkampioenschap voor de vrouwen voor wat het was. Later hoorden we dat Chantal Blaak de nieuwe wereldkampioen is geworden. Er werd, zoals de laatste tijd de gewoonte is, besloten om als een groep te rijden. Mat Peeters en Ton Ramakers namen plaats op de eerste rij en het tempo werd weer op 30 gezet, dus iedereen kon goed volgen. Probleemloos werd Elsloo bereikt waar we eventjes moesten inhouden. De weg was nl. afgesloten voor de Burendag. Gelukkig konden we wel door en tot onze grote verbazing troffen we hier Leon Renet. Hij sloot netjes aan bij ons en heeft de rest van de route meegefietst. De Adsteeg werd in eigen tempo opgeklommen en toen richting de Kleversberg. Piet Clout reed even voor Oensel lek en John gaf aan dat hij rustig naar de Brakkenberg zou rijden zodat hier niet op hem gewacht hoefde te worden. In Schimmert namen we afscheid van Roy v. Montfort. Hij moest eerder thuis zijn en reed de terugweg dus maar alleen. Toen John dan ook boven was op de Brakkenberg kwam de rest van de groep al heel snel aan. Leon natuurlijk als eerste, maar dat zij intussen wel gewend. Nu ging het weer als een grote groep verder richting Sibbe en toen naar de Goudsberg. Mat Peeters kon het gestuntel van John en Geert niet meer aanzien en hij duwde ze alle twee, wel om beurten, weer naar de groep. Zo ging het richting Klimmen waar we ineens op de weg naar Retersbeek Geert kwijt waren. Meteen werd gestopt en even later kwam hij aan. "Geen Paniek", was zijn reactie. Het bleek dat zijn ketting was afgelopen en hij had er meteen maar een

sanitaire stop aan vast geplakt. Na dit korte oponthoud ging het verder richting Voerendaal en zo via Jabeek de Selfkant op. Her en der sloegen rijders af om de weg naar huis te nemen maar het gros bleef toch netjes in de rij. Het tempo bleef zodanig dat iedereen kon bijblijven, al hoorde je het Hijgend Hert toch wel geregeld, maar dan moet hij zich maar niet zo winters aankleden. Met 5 rijders, de rest was onderweg overal afgeslagen, bereikten we na 95 mooie kilometers rond 5 uur alweer het Hingen. Roger en Fred gingen binnen nog eventjes vertellen hoe het gegaan was en de rest reed netjes naar huis, misschien wel om nog een stukje van de wedstrijd voor de dames mee te pikken. .

Het Hijgend Hert (Veel te warm aan)

DONDERDAG 21 SEPTEMBER

HOLTUM-HASELAAR

Weer een beetje zomer vandaag, dus een flinke opkomst. Vanmiddag was het heerlijk warm en sommigen meenden dat dit vanavond ook nog het geval was. De meeste rijders waren in korte broek en verschillende rijders durfden het zelfs aan om met korte mouwen te rijden. Maar liefst 16 rijders hadden weer de moeite genomen om voor de kortere donderdagavondrit te verschijnen. Ook konden we vanavond de 1000ste deelnemer van het seizoen 2017 begroeten. Wie dit is zal op de slotavond bekend gemaakt worden. Vandaag ook van de partij Nicole Vergoossen, de dochter van het Fluitend Hert. Samen hebben ze dit jaar al verschillende keren getraind en vandaag heeft ze haar opwachting weer gemaakt bij Suist. En de training is goed geweest want ze kon het tempo wat vandaag gereden werd goed volgen. Zoals de laatste tijd gebruikelijk werd er in een groep gereden. De mannen van Susteren namen weer de leiding en ze deden dit weer voortreffelijk. In een lekker tempo werden de kilometers afgelegd en steeds werd er goed gekeken of de groep bij elkaar bleef. De kleine klimmetjes zoals de Col du Canal en de helling bij Illbrink zorgde voor een lichte afscheiding maar er werd netjes gewacht tot iedereen weer bij was. Het liep zo lekker dat er werd besloten om er een extra lusje aan vast te knopen. Via Saefelen werd er naar Waldfeucht gereden en van hieruit over Kantoor en Sevriens naar huis. Zo kwamen we vandaag aan 45 kilometer. En zoals de laatste tijd gebruikelijk is kunnen we zeggen: "LEKKER GEFIETST". Volgende week hebben we alweer de laatste avondrit van dit seizoen. De weersvoorspellingen zijn nog steeds prima dus hoogstwaarschijnlijk krijgen we dan weer een leuke opkomst.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 16 SEPTEMBER

Van de middagrit is bekend dat er 12 mensen hebben gefietst.

Van 11 deelnemers hebben we de namen doorgekregen, maar er ontbreekt er nog een. Als je weet wie dit is, geef dit dan even door.

Verder kunnen we mededelen dat Fred Stoffels het na zijn fikse valpartij weer eens probeerde. Maar hij draaide vroeger af want hij had toch nog behoorlijk last van zijn schouder. Hopelijk gaat het nu steeds wat beter zodat hij weer volop mee kan draaien.

DEELNEMERS MIDDAGRIT 16 SEPTEMBER

Piet Clout Roger Dohmen

Geert Creemers Math Peeters

Cor v.d. Varst Henry Rours

Har Fijen

Jo Storms

Fred Stoffels

Jorrit Cuypers

Michèl v. Smoorenburg

TOERTOCHT ST. GEERTRUID

Heel veel is al door Het Hijgend Hert gezegd. Hij was al vooruit gesnel, zo snel dat niet iedereen dat in de gaten had. Hij zwaaide ons onderweg vriendelijk door en wij merkten inmiddels dat we ons toch te warm hadden aangekleed. Op de eerste bergjes begonnen de zweetdruppeltjes al te komen. Op reserve werden die omhoog gereden want er zou nog het een en ander komen. Die Vijlenerberg was idd een venijnig kort ding, maar op zo'n moment is een 32 achter goud waard zeg maar. De Camerig boezemt altijd ontzag in maar die hoefde maar half beklommen te worden; de rest ging linksaf door het Vijlenerbos. Wij bleven met ons zessen redelijk in de buurt van elkaar, zij het dat er op de beklimmingen wel enige tekening was die de normale verhoudingen bergop bevestigde. Het weer was echt fantastisch en de uitzichten grandioos. Na wat geasfalteerde ongemakken die de Belgen "wegen" noemen en na o.a. de klim naar het Drielandenpunt ging het naar het Zuid-Oosten, het Duitstalige stukje België. Op het Drielandenpunt voerde Jo overigens nog een striptease-act op waarbij hij zich ontdeed van een zweetshirtje. De bidons werden ondertussen bij het tappunt van de WML nog eens gevuld en daarna konden we dus verder. Mede omdat we verschoond bleven van lekke banden, iets wat veel andere deelnemers niet konden zeggen, kwamen we spoedig bij de splitsing voor de 120/160 km. Na kort overleg gingen Roger, Roy en Jo dus door. Die extra lus was werkelijk een pareltje. Jo voelde de vermoeienissen wel degelijk maar omdat het zo'n mooi weer was en de laatste grote toertocht van het seizoen, besloot hij om de 160 km te rijden. Hoe de benen zich zouden houden, zou hij vanzelf wel zien; op routine en jarenlange ervaring moest dat wel lukken. De Hoge Venen West Eifel bleek een prachtig natuurgebied. De route ging een heel stuk vies vals plat omhoog, net zoiets als de Baraque Michel, maar dan over een betere weg. Daarna rechtsaf weer noordwaarts waarbij we na zo'n 10 km door het bos aan de Wesertalsperre kwamen. De route ging over de dam en daarna ging het weer in Noordwestelijke richting en kwamen we na 1000 kruisingen en afslagen weer op de route van de 120 km uit. Roger en Roy hielden er een strak tempo op na en op die manier werd het ene na het andere groepje opgeraapt. Ondanks dat het beste bij Jo er wel af was, gaf dat toch de nodige moraal. Bij de volgende ravitaillering mochten we de bidons vullen en Jo bietste nog een banaantje en een stukje sinaasappel mee. Daarna waren het nog 45 km en toen we St Geertruid al bijna konden ruiken, kregen we nog eens een splitsing 160 / 120 en 90 km. In Teuven ging het voor ons nog eens Zuidwaarts richting Henri Chapelle, maar gelukkig niet helemaal. We draaiden weer naar rechts en naar het Noorden waarbij we richting Aubel reden. Bij Hagelstein rechtsaf richting de Planck. Daar weer gelijk linksaf naar St Martens Voeren. Weer een mooie weg door het bos en daarna klommen we binnendoor naar Noorbeek. Daar kregen we de Waufsberg (Wolfsberg) voor de kiezen en via een lus ging het via Hoogcrutz weer terug naar Noorbeek voor die twee venijnige klimmetjes naar Mheer. Soms denk ik dat de routeplanners geselecteerd worden op sadistische nijgingen. Altijd een zwaar slotakkoord. Omdat we echt onder de boog van de finish wilden rijden, trakteerden we ons nog op de klim van Moerslag naar de auto's én op een nat pak want het begon net te regenen. Maar omdat we voortmaakten met inpakken viel dat nat pak uiteindelijk nog mee. De laatste 20-30 km waren uiteindelijk toch wel zwaar geweest maar medelijden hoeven jullie niet te hebben want dat had ik helemaal aan mezelf te danken. Maar we kunnen allemaal terugkijken op een uitermate geslaagde rit met, ik herhaal, een heel mooi stuk daar bij die Wesertalsperre.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

TOERTOCHT ST. GEERTRUID

Gisteren was er volop App-verkeer, zodat er vanmorgen dus alweer 7 rijders klaarstonden voor de zaterdagversie van de toertocht in St. Geertruid. Roger, Deckers, Roy v. Montfort, Jo Vergoosen, Leon Renet, Henk Swillens, Michiel Penders en Het Hijgend Hert. Omdat er een andere route dan voorgaande jaren gereden werd moesten we het vertrekpunt veranderen. Nu werd er naar de kerk in St. Geertruid gereden en van hieruit werd de route opgepikt. De trend om in verschillende groepen te rijden werd vandaag ook voor deze tocht toegepast. John gaf aan dat hij de anderen niet tot last wilde zijn en hij besloot om in zijn eentje de route van 95 km. te gaan rijden. Leon, Henk en Michiel besloten om er 120 km. van te maken en de grote drie, Roger, Roy en Jo, kozen voor de 160 km. Snel als John meestal is was hij als eerste klaar en hij begon vol frisse moed aan zijn tocht. Het was wel nog wat frisjes, maar een lekker zonnetje maakte veel goed. Over de bekende Limburgse wegen ging het richting Loorberg. Net voor Beutenaken haalden de 6 grote mannen hem in en ze wensten hem veel succes. Gezellig peddelend werd er steeds een groepje opgezocht om toch af en toe uit de wind te kunnen rijden. Maar het was niet zo druk zodat hij toch meestal alleen reed. De Camerig werd bedwongen en toen ging het binnendoor naar de Vijlenerberg, een smerig, gemeen klimmetje. Nog nooit gefietst, maar ik zal hem evengoed nooit meer vergeten. Langs het stamcafé, 't Hijgend Hert, ging het richting Vaals en zo naar Gemmenich. Maar hier veranderde de zaak. De organisatie had me toch weer wegen uitgezocht, echt Belgisch. Smalle, slechte wegen met veel gaten en losliggend grind. Dus het tempo moest behoorlijk worden getemperd want als je hier te snel wilde gaan zou het zeer zeker misgaan. Jammer, want als je van hieruit de Kastelenroute rijdt heb je wel goede wegen, maar het is nu eenmaal niet anders. Het bleef op en af gaan en toen we eenmaal terugkwamen in Gemmenich was het ergste leed geleden. Nu kregen we de bekende wegen richting Teuven en zo naar Schilberg en Noorbeek. Als toetje kregen we nog een lusje met enkele pittige hellingen, De Wolfsberg, het Mheerelindje en de klim naar Mheer. Het tempo was behoorlijk lager geworden maar toch werd St. Geertruid bereikt na 4 en een half uur. Helemaal alleen gefietst en toch evengoed een prachtige dag gehad. Meteen alles ingepakt en na een minuut of 10 kwamen de 3 mannen van de 120 km. al aan. Dus perfect geregeld, mogen we stellen. Ook deze mensen hadden lekker gefietst maar ook zij klaagden over het slechte stuk in België. Hoe het de mannen van de 160 km. is vergaan is op dit moment nog niet bekend maar dat zullen we zeer zeker nog wel horen. Als er mensen zijn die voor de zondagrit gaan, horen we dat graag.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 14 SEPTEMBER

VLODROP

Het was bar en boos. Vanaf half vijf constant royaal regen, dus hoogstwaarschijnlijk heeft deze donderdagavond niemand gereden. Als dit toch het geval zou zijn horen we dat graag.

ZATERDAG 9 SEPTEMBER

Om maar gelijk met de deur in huis te vallen; er was maar één rijder komen opdagen vanwege de buien denk ik. En wie zou dat zijn?.....Inderdaad, Jo V had wel zin in een rondje fietsen. Anders liep hij toch maar thuis te ijsberen en spijt te hebben mocht het droog blijven. John was dus snel klaar met de administratie en nadat Leon nog even was komen kijken werd Jo weggeschoten. Met een lekker windje in de rug ging het eerst maar eens naar St. O Berg. In de Oo ging hij voor de verandering maar eens naar links en via Melick langs de gevangenis en langs de Keulsebaan naar Herkenbosch voor een afspraak op de Meinweg. Al in Montfort had hij gestopt om een shirtje uit te trekken want met een bleek zonnetje was het gewoon lekker weer. Boven op de Meinweg begon het te spetteren maar daar maalt onze Jo niet om. Al speurend naar de lucht om in te schatten hoe veel water naar beneden zou komen bedacht hij waarom hij dit zo leuk vindt. Het is net als een ritje in de watertobbes in het pretpark; de kans dat je een nat pak haalt is een groot deel van de pret. Zo is dat op een dag als vandaag net zo, helemaal geweldig vond hij het. Het bleef een beetje regenen tot Arsbeck maar het regenjasje hoefde niet aan; was trouwens ook veel te warm daarvoor. Toegegeven, natte tenen kreeg hij wel maar eenmaal richting Birgeler Wald scheen de zon zelfs volop. De doortocht door het bos was schitterend zo met die zon door de langzaam in herfststooien veranderende bomen. Dan het open veld in richting Effeld, weer met de wind vol op kop, wel een minpunt vanmiddag maar hij kon in elk geval niet worden gelost, dus dat was weer een pluspunt. Via Effeld en Steinkirchen ging het volle bak

windtegen naar Karken. Dat bleef trouwens zo tot Saefelen, poeh wat was hij blij dat het daar rechtsaf ging naar Spaanshuysken en Aan Reijans en zo weer terug. Hij had werkelijk de weergoden aan zijn zij gehad en met zoveel geluk had hij beter een staatslot kunnen kopen vandaag. Jammer genoeg kon hij een ander guilty pleasure niet ten uitvoer brengen vandaag. Dat is namelijk een lekkere pint nuttigen met enkele fietskompanen. Dus snel naar huis om de Angliru te kijken met voor Kelderman een sneu einde van de etappe waardoor hij van het podium kukelde.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 7 SEPTEMBER

MAASEIK-THORN

De herfst heeft schijnbaar zijn intrede gedaan. Vandaag was het behoorlijk frisjes en er stond een flink briesje. Daarom waren er maar 12 deelnemers vandaag. Of de afstand voor sommigen te weinig wordt of dat ze nog steeds bang zijn dat het te hard gaat, wie weet. Te hard ging het vandaag zeer zeker niet. Er werd weer in een groep gereden en de snelle mannen hielden zich perfect aan de afspraak dat iedereen goed moest kunnen volgen. Jo Storms en Roger Dohmen hebben blijkbaar de cruise-control van de afwezige Mat Peeters overgenomen want ook deze twee kleppers uit Susteren hielden zich prima aan de afgesproken snelheid. Vandaag was ook weer Jack Waayen van de partij. In het voorjaar heeft hij 1 keer meegefietst en dat was niet zo'n succes. Tijdens die rit werd er 4 keer lek gereden en Jack maakte toen ook nog een fikse schuiver. Maar vandaag verliep het gelukkig prima. Op de kanaalbrug stond Jeffrey Derenet ons op te wachten op zijn mountainbike, een goed alternatief als je toch eventjes flink wil trainen. In Aldeneik kregen we eventjes een probleempje. Hier was de weg op verschillende plaatsen gesplit. Cor v.d. Varst had de pech dat hij onderuit schoof door de losliggende kiezelstons, maar gelukkig bleef dit zonder gevolgen en konden we meteen verder rijden. In Thorn kregen we eventjes wat kasseien te verwerken maar voor de rest was de weg overal prima, op de split na natuurlijk. Jo stuurde ons via Thorn langs Fun-Beach naar Panheel, een mooi stukje. Vanaf Stevensweert konden de kopmannen zich toch niet meer zo goed beheersen en trokken ze eventjes flink door, maar dat was geen probleem. Goed uit de wind bleef de groep mooi bij elkaar en na een tijdje gaf Jo Vergoosen het commando dat het nu wel weer genoeg was. Zo hadden ze toch nog eventjes kunnen knallen, maar hierna ging het weer perfect. Na 45 km. bereikten we weer het Hingen en iedereen kon met recht zeggen: LEKKER GEFIETST.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 2 SEPTEMBER: ROTHENBACH, ZIE ONDER VERSLAG KERNENTOCHT
ZONDAG 3 SEPTEMBER

KERNENTOCHT ECHT

Aan de recreantenrit van de kernentocht in Echt hebben weer verschillende rijders van Suist meegedaan.

Bij de redactie zijn de volgende namen bekend. Deze zijn verwerkt in de tabellen.

DEELNEMERS KERNENTOCHT

Roger Deckers	Hub v. Eck
Jo Vergoosen	Roger Dohmen
Michiel Penders	Roy v. Montfort

Har Fijen	Harry Cuypers
Leon Renet	Frank Jacobs
Pieter Stassen	Sef Laugs
Lyon Ohlenforst	Eric Stockbroeks
Chris Hannen	Cor v.d. Varst
Frits Verheesen	Paul Gülikers

Hoogstwaarschijnlijk hebben meer mensen meegereden. Als je nog namen van rijders weet, geef dit dan even door aan John, dan kan dit verwerkt worden in de lijsten.

ZATERDAG 2 SEPTEMBER

ROSENTHAL-GILRATH

Voor de rit op zaterdag 2 september hebben zich 17 rijders gemeld. Dit is in de lijst opgenomen. Hoe de rit is verlopen is nog niet bekend.

Om te beginnen nog een aanvulling mbt de deelname Kernentocht. Chris Hannen, Frits Verheesen, Hub van Eck, Roger Dahmen, Roy v Montfort, Harrie Cuypers, Frank Jacobs, Sef Laugs, Eric Stokbroeks, Hans van Montfort, Martin "de kapper" en Cor v/d Varst waren er ook bij. Hans en Martin hebben echter nog niet bij Suist gereden dit jaar dacht ik.

Nu dan de zaterdagrit. Er waren de nodige onbekende plaatsen in de route opgenomen en vooraf zorgde dat al voor enig overleg. Maar Jo V bladerde eens even door de Garmin en ziedaar, de route stond er in, nog van een eerdere editie, zodat dat probleem was opgelost. Super weer hadden we en dat had dus de 17 deelnemers opgeleverd die besloten als één groep te rijden. Math en Henri namen na de eerste kilometers de kop over van Roger en Jo V en in een mooi vlak tempo van zo rond de 30 gleden de kilometers onder de wielen door. Via Paarlo naar Etsberg omdat de weg naar het Reutje gesplit was. Maar de weg naar Rothenbach was eveneens gesplit zodat we toch door die verraderlijke kiezeltjes moesten. Gelukkig bleef alles heel en zo konden we richting Rothenbach en Birgelen. Binnen de kortste keren waren we in Kempen en begonnen hier en daar mensen weer te weten waar ze waren. Af en toe ging het tempo flink omhoog maar er werd nauwelijks gemord. Geert riep af en toe de meute tot de orde maar bleef voor de rest keurig in de wielen. Sef meende in Hochheid dat Jo V zich vergiste door bij de kerk aldaar "links" te roepen. Meestal gaat het daar naar rechts maar nu eens niet. We moesten namelijk richting Gilrath en zo naar Saefelen en dat ging vandaag op die manier. In Saefelen linksaf, ook niet zoals gewend maar het ging nog richting Stein en Havert. We besloten daar rechtsaf te gaan richting Koningsbosch en zo weer terug. Alles bleef goed gaan en na een 85 km waren we weer terug en namen Roger, Michiel en Jo V nog een afzakkertje; omdat het zo'n mooi weer was natuurlijk. Even later kwam Fred nog even langs. Hij had al kort op de racefiets gezeten maar het was nog steeds een pijnlijke bedoening. Het duurt waarschijnlijk nog wel even voordat hij weer zijn ritten kan meerijden maar het gaat gelukkig de goede kant op. Ook Leon kwam nog even op bezoek. De Marmotte in de Pyreneeën had hij prima volbracht; goud gereden natuurlijk. Hij had wel in het begin wat problemen gehad om te eten maar later ging dat weer beter zodat hij toch genoeg energie had om flink gas te kunnen geven op de flanken van die mythische bergen. Daarna was het mooi geweest en pakten we ons boeltje bij elkaar om weer eens op huis aan te gaan; soigneren voor de Kernentocht.

A Vous Hilversoom

De Razende Reporter

DONDERDAG 31 AUGUSTUS

STEVENSWEERT-PUTBROEK

En weer was het genieten vandaag. Het schijnt dat de rijders toch in de smiezen hebben dat het de bedoeling is om er samen steeds een gezellige rit van te maken. Een heerlijk weertje, bijna geen wind, dus weer een flink aantal deelnemers. Maar liefst 17 rijders tekenden de presentielijst. Hierbij ook weer Cor v.d. Varst en Harold v.d. Heuvel. Cor heeft zijn operatie goed doorstaan en Harold is goed opgeknapt van zijn zware val. Welkom bij de club, heren. Omdat het de snelle mannen afgelopen zaterdag goed was bevallen om samen met de B-groep te rijden werd er weer voor deze optie gekozen. En dit lukte weer voortreffelijk. Mat Peeters nam alweer de taak op zich om de groep aan te voeren. En dit doet hij voortreffelijk. Alsof hij een cruise-control heeft ingebouwd, zo regelmatig rijdt hij aan de kop. Steeds precies 30 op de teller en geen metertje meer. Dus kon iedereen gemakkelijk volgen en aan het geklets te horen had iedereen het naar zijn zin. Probleemloos werden de kilometers met een groep afgelegd en omdat er zo regelmatig gereden werd kregen we toch nog een aanvaardbaar gemiddelde. Wel moesten we in St. Odiliënberg eventjes omrijden want de weg naar het Reutje was pas gesplit. Maar Cor wist uitstekend de weg zodat we niet veel extra kregen. Na een en een half uur kwamen we weer terug op het Hingen waar vandaag niemand het terras opzocht. Iedereen vlug naar huis om naar het voetballen te kijken. Op het moment van schrijven stond het 1-0 voor Frankrijk, dus dat was niet zo best. Hopelijk kunnen ze het tij nog keren, anders hebben we volgend jaar alweer een rustige zomer en krijgen we wat meer tijd om te fietsen. Maar volgens de meeste rijders mogen we alweer stellen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 AUGUSTUS

MIDDAGRIT

De middagrit telde 11 deelnemers (Berry T, Henri R, Steven B, Jo S, Roger D, Math P, Piet C, Geert C, Pieter S, Johnny M. en Har F.) Er vond geen splitsing van groep plaats, op voorstel van de A-rijders. Afgesproken werd dat het tempo zou worden gematigd. Door de groep is het rondje Echt-Maastricht-Valkenburg- Wijnandsrade- Nuth – Puth- Hillensberg –Echt gereden: afstand 95KM. Vanaf het begin reden de A-rijders bij toerbeurt op kop en hielden een door allen goed te volgen tempo aan. Boven aan de hellingen werd steeds gewacht en in voorkomende gevallen werd zelfs ongevraagd de helpende hand toegestoken door de achterop geraakte rijder(s) naar voren te duwen. Zelfs toen vanaf Valkenburg het tempo moest worden teruggeschroefd bleef de hele groep tot in Echt in tact. Dat een rijder in Hillensberg het toch voorgezien hield en zonder kennisgeving ervan tussen ging mag aan dit beeld overigens niet afdoen. (Een acute aanval van heimwee wordt in deze niet uitgesloten geacht). In tegendeel zelfs. Gezegd mag worden dat gefietst is in de geest van Suist. Voor herhaling vatbaar.

Har F.

NIDEGGEN

Deelnemers gisteren voor de lange afstand naar Nideggen. Swillens Henk, Heythuisen Raymond, Deckers Roger, Draut Stan, Laugs Sef, Montfort v. Roy. Stokbroeks Eric heeft meegereden en op een gegeven moment afgedraaid om dat hij eerder thuis moest zijn en heeft toch 107KM gefietst. Verheesen Frits was een paar minuten nadat wij aankwamen ook in Nideggen en we hebben samen wat gegeten en gedronken. Samen en rond 12:00 weer vertrokken in Nideggen en we waren om 15:00 weer op 't Hingen bij Nicol. Stevig doorgereden.

Groeten,

Roger

DONDERDAG 24 AUGUSTUS

HOMMELHEIDE

Vandaag weer eens een echte "SUIST" RIT gereden. Aan de start stonden 16 deelnemers. Er werd eventjes gesproken over de komende rit naar Nideggen. Zoals het er nu voorstaat zullen er 6 rijders om 8 uur vertrekken. Dus een mooi groepje voor zo'n pittige rit. Natuurlijk zijn mensen die nog niet hebben gereageerd ook van harte welkom. Zoals afgesproken werd er weer in twee groepen gereden. De "snelle" jongens gingen om half zeven op pad, even later gevolgd door een groepje echte oude Suisters. Jo, Chris, Ton Michèl en John waren de B-groep. En er werd vandaag weer eens lekker volgens het aloude Suist-principe gereden. De snelheid werd aangepast aan de langzaamste, natuurlijk het Fluitend Hert. Hij was al lang blij dat zijn knie het hield vandaag. Zonder een centje pijn konden de kilometers afgelegd worden. In St. Odiliënberg stond de A-groep weer eens stil. In deze groep is het toch wel vaak prijs wat betreft de leuke banden. De B-jongens reden lekker door al werd het tempo nu natuurlijk wel wat opgeschroefd. Want ze wilden de snelle mannen toch niet te vlug weer langs zien komen. En dit lukte wonderwel want we hebben ze niet meer gezien. Of ze nog meer pech hebben gehad of misschien, wat vaker het geval is, een andere weg hebben gekozen, we zullen het wel horen. Het kan natuurlijk ook zijn dat de B-mensen toch zo hard hebben gereden dat ze niet meer ingehaald konden worden. Toch bleef het tempo in deze groep zodanig dat ook het fluitend Hert goed kon volgen. Hij werd netjes uit de wind gezet en als er al eens een gaatje viel werd er meteen gewacht. Zo bereikten we probleemloos weer het Hingen waar Jo en Michèl nog eventjes bij Nicole gingen kijken of er misschien nieuws was van de andere groep. Al met al kunnen we terecht stellen dat als er genoeg mensen zijn voor een leuke B-groep dat dan ook deze mensen een heel leuk ritje kunnen maken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 19 AUGUSTUS

Winderig, te koud voor de tijd van het jaar maar gaandeweg 13.30 uur naderde, verbeterde het enigszins zodat er toch redelijk wat volk was komen opdagen. Veel snel volk van TWC en Susteren met name. Deze mannen vertrokken eerst waarna groep 2 volgde. Deze groep was slechts vier man sterk, een gevolg van de verschraling die duidelijk merkbaar is geworden. De Suisters die jarenlang trouw meereden, laten nu verstek gaan omdat het te snel gaat waarschijnlijk. Deze mensen moeten, als ze dat willen tenminste, juist niet wegblijven maar ter plaatse duidelijk een groep twee vormen en in een tempo zoals vanouds de ritten afwerken. Maar als dat niet gebeurt, en als iedereen maar naar anderen blijft kijken om dat te regelen, is het binnenkort gedaan met ons en dan start eigenlijk TWC hun zaterdagritten niet meer op de markt in Echt maar bij ons op het Hingen en stonden we erbij en keken ernaar en deden niks toen dat gebeurde. De vier togen in elk geval op weg maar bij het Tango tankstation ging John V alweer naar huis omdat hij niet nat wilde worden zei hij. Toch wel een rare actie om na nauwelijks twee kilometer alweer naar huis te gaan terwijl niet echt dreigende lichten te zien waren. Hij zei op het Hingen inderdaad dat hij wel zou kijken hoever hij zou meerijden maar zó kort, tsja het zal wel. Dus was groep 2 nog maar drie man. Ton en Jo deden het kopwerk naar Geulle en Jan bleef keurig in de wielen terwijl we toch flink doorreden, zo rond de dertig. In de heuvelzone werd het tempo aangepast, gaat bergop trouwens vanzelf:) Zo verteerden we op een lekkere manier Slingerberg, Adsteeg en Sibbergrub. In Valkenburg was volgens mij de Red Bull zeepkistenrace maar we konden toch de Cauberg op. Net boven gingen de hemelsluizen serieus open en we probeerden te schuilen. Jo is daar nog het minste in geslaagd. Hij wou door richting Vilt waar het lichter was en zocht niet echt naar een afdakje. Ton en Jan hadden echter boven zo goed en zo kwaad als het ging geschuild. Resultaat: Ton en Jo drijfnat en Jan vrijwel droog en had als enige verstandige ook een regenjasje meegenomen. Dus niet stilstaan maar rijden om niet af te koelen was het devies. Wij dus voorzichtig de Brakkeberg af en via de Kleversberg in de stromende regen richting Spaubeek. Het hield daar gelukkig op met regenen maar droog zouden ze toch niet meer worden. Via Schinnen en de Beukeberg de Hillensberg af en via Nieuwstad terug waar het weer begon te regenen. Gelukkig geen leuke banden en we kunnen ondanks alles terugkijken op een hele leuke sportieve rit van 97 km met iets minder weer maar wel volgens de Suist gedachte. Volgende keer hopelijk meer Suisters aan het vertrek. Of groep 1 het droog heeft gehouden, waag ik te betwijfelen. Hoe Berry en Wil Leurs de regen verteerd hebben, horen we hopelijk nog want het zijn niet echt liefhebbers van een natuurlijke douche.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Opmerking van John

Inderdaad boog ik al af bij het Tango-tankstation. Jo heeft het heel goed gezien. Het waren eigenlijk niet de paar regendruppeltjes die vielen. Maar de laatste tijd willen de knieën van Het Hijgend Hert niet meer zoals het zou moeten zijn. John had behoorlijk last van zijn rechterknie en daarom besloot hij af te buigen. Hopelijk gaat het in de toekomst weer wat beter. We zullen het maandag zien bij de rit naar de Malpie.

John

Donderdag 17 Augustus

Hillensberg

Voor de donderdagavond een erg lage opkomst. Johnnie Mols en Ton Ramakers waren de enige rijders voor deze rit, die ons naar de Hillensberg zou brengen. Maar de twee besloten naar de Slingerberg te rijden, recht toe recht aan. Hier heeft Ton fietsles gekregen van Johnnie, blijf maar in het wiel zei hij, maar dat was nog geen makkelijke opgave. Maar gelukkig werd de snelheid aangepast en werd er tussendoor ook nog wat gekletst, waarna het gas er daarna weer opging. Zeker op de terugweg met de wind in de rug. Maar al met al lekker gefietst in een niet verkeerd weertje, en het zinnetje wat al eens vaker gebruikt is: "de thuisblijvers hadden ongelijk."

Gr. Ton

ZATERDAG 12 AUGUSTUS

Grijzegrubben

Op deze miezerige en winderige zaterdagmiddagrit toch nog 15 rijders aan de start. Er werd besloten in twee groepen te rijden. De A-groep 10, de B-groep 5. De snelle groep hebben we tot Susteren voor ons zien rijden. Hier kwamen Berry en Wil ons ook weer tegemoet. Oorzaak: het natte weer? Dit is wat we weten over de A-groep, die uit het zicht verdween.

Annie, Har van de Vorst, Piet Clout, Tjeu van Pol en Ton Ramakers waren het vijftal van de B-groep. Nadat ze de Hillensberg op waren gefietst, een blik naar het zuiden wierpen en tot de conclusie kwamen: daar moeten we niet naar toe fietsen, de lucht was daar behoorlijk grijs. Ze zijn toen bij Doenrade linksop gegaan en via Jabeek en allerlei Duitse dorpjes (te veel om op te noemen) hebben ze toch hun kilometers gemaakt. De keuze viel goed uit, want ze hebben het droog kunnen houden met wel veel wind.

Groetjes,

hulpredactie Ton.

Van de rit van de A-groep van zaterdag 12 augustus is nog niets bekend. Ook of er 's morgens iemand is geweest voor de Grenslandklassieker weten we niet. Als er mensen zijn die een van deze ritten hebben gereden graag een berichtje naar John.

Donderdag 10 augustus

Birgeler Wald

Helaas door de regen heeft de hulpredactie het laten afweten. Als er toch die hards waren geef het even door aan John.

Gr. Ton

Zaterdag 5 Augustus

Eddie Merckx.

13 rijders aan de start voor de middagrit, waarvan Jeffrey DeRenet op de MTB. Bij de start nog even overlegd over de te volgen route. Want in het programma stond Roermond-Outlet en ook Solar was nog aan de gang. Ja en dan moet je daar wegblijven, op zaterdagmiddag. We zijn als een groep vertrokken. Verder geen problemen met het verdere verloop van de rit. Met Roger Deckers (als wegkapitein) en Harold v/d Heuvel waren dit ook grotendeels de kopmannen. De gemiddelde snelheid was ook netjes, met soms wat pieken maar dat was verteerbaar. Bij de Witte Stein reed Har v/d Vorst lek, en na deze depannage weer verder, door allerlei Duitse dorpjes. In Birth reed Wil Leurs lek, en boven ons begon de hemel ook behoorlijk te lekken. Hier zijn Wil en Berrie blijven schuilen (slim) en de rest is de Meinweg in de stromende regen afgedenderd. In Herkenbosch gegroeped en toen linea recta naar huis. Snel douchen en dan ben je weer zo vergeten, dat je zo nat bent geworden. Lekker toch!

Groetjes,

reserve-redacteur Ton.

DONDERDAG 3 AUGUSTUS

NAGELBEEK

14 Rijders stonden klaar om half zeven op het Hingen. Zoals afgesproken werd er gereden in twee groepen. De A-groep, vandaag bij het vertrek 9 man sterk, ging even na half zeven op pad, en even later vertrok de kleine B-groep, 5 man sterk. Fred, Frank, Chris, Har Fijen en John Vergoossen waren de "rustige" rijders. In een lekker tempo ging het op weg. Het tempo werd zodanig gehouden dat zelfs "Het Hijgend Hert" een keertje op kop mocht komen. Een hele ervaring, want dit is de laatste tijd niet meer voorgekomen. Boven aan Hillensberg werd natuurlijk weer netjes gewacht en zo werden de kilometers in een lekker tempo afgelegd. In Schinnen kwam een gedeelte van de A-groep ons achterop. Maar ze waren niet meer met 9 man. Vandaag van Berrie gehoord dat er al op Koningsbosch een man afhaakte en dat Ton Ramakers op Hillensberg zou wachten op de B-groep. Maar omdat deze groep een andere route fietste waren ze hier al langs, dus heeft Ton de boot gemist. Verder hoorden we dat zelfs Sef is afgehaakt, een teken dat het toch wel hard is gegaan. Maar dit is de consequentie als je kiest voor de snelle mannen. De B-groep deed het rustig aan maar tegen de wind was het toch afzien, dus op de hellingen en de stukken met flinke tegenwind kon je het Hijgend Hert weer duidelijk horen. Omdat we meenden dat de weg naar Klein Meers nog steeds was afgesloten werd gekozen voor de route via Graetheide. Van Berrie hoorde ik vandaag dat deze weg alweer open is en er prachtig bij ligt. Maar het venijn zat in de staart. Op de weg van Dieteren naar Echt, langs de Doort, ging het flink mis. Fred en Frank raakten elkaar doordat een rijder een tak in zijn wiel kreeg. Alle twee vlogen ze de grasrand in en samen doken ze over de kop een diepe greppel in. Frank kwam zelfs met zijn rug boven op een paaltje terecht. Het zag er angstaanjagend uit en alle twee beven ze versuft liggen. Fred had behoorlijk pijn aan zijn schouder en Frank was helemaal van de kaart af. Lijkbleek lagen ze erbij en ze konden van de pijn nauwelijks bewegen. Omdat we dachten dat het toch wel ernstig was hebben we meteen 112 gebeld waarna een ambulance kwam. Toen deze arriveerde konden ze gelukkig weer opstaan waarna de ambulancebroeders het tweetal onderzocht. Fred had waarschijnlijk zijn schouder flink gekneusd en Frank had hetzelfde met zijn rug. Alle twee belden ze het thuisfront en even later werden ze opgehaald. Vandaag eventjes contact gehad met de slachtoffers en het blijkt dat ze gelukkig niets gebroken hebben, maar dat de kneuzingen toch wel behoorlijk zijn. Met pijnstillers gaat het wel, zeiden ze. We hopen dat ze snel weer de oude zijn en hun plaats weer kunnen innemen in de groep. Zo zie je maar weer, een ongeluk zit in een klein hoekje. Het tempo lag helemaal niet hoog en toch gebeurt zoiets. Maar dit kun je nu eenmaal niet voorkomen.

Het Hijgend Hert

DONDERDAG 27 JULI / ZATERDAG 29 JULI (EVEN DOORSCROLLEN)

De redactie is geen vakantie gegund.

A groep aanvulling Berry Thoolen, Johnnie Mols. B groep aanvulling Fred, Har vd Vorst, Chris.

De A groep was al tijdens de neutralisatie al gelijk in opperste verwarring want Roger sloot bij de B groep aan en dan is de routekapitein weg en wat is dan de route. Een hele tijd reden ze 100 meter voor de B groep uit maar die besloten duidelijk niet aan te sluiten en op een gegeven moment reden ze dan toch door. De B groep ging al eerder het kanaal over omdat in Meers de weg opgebroken ligt. Via Stein reden ze bovenlangs en kwamen ook boven in Elsloo aan bij de witte stein. De oude Adsteeg werd gegroepoord gereden en de Stammenhof "light" werd ook als groep gereden. Daarna via Hillensberg weer terug; niemand gelost, 31 gemiddeld, strak doorgereden en geen bijzonderheden. Nou ja vooruit dan, een klein dingetje. De B groep haalde in Berg de A groep in wegens wederom een leuke band. Dat heeft de A groep wel heel erg vaak.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Van verschillende mensen hebben we bericht gekregen wie er het afgelopen weekend allemaal heeft meegereden. Frank Thoolen presteerde het zelfs om 's morgens en 's middags mee te fietsen. De gegevens zijn allemaal opgenomen in de klassementen zodat het nu alweer up-to-date is.

ZATERDAG 29 JULI LAND VAN HERVÉ

Henk, Frank, Roger, Jo, Sef, Stan Draut en Michiel stonden om 8 uur op het Hingen. Tot in Berneau heeft Roger meegereden op kop. Wij zijn niet linksaf naar 's Gravenvoeren gereden maar in Berneau links naar Warsage gegaan. Daar was Frank al weg want na drie keer lek ging hij ander vervoer regelen en stuurde ons door. Zijn nieuwe Chinese Zipp - velgen schuurden het ene na het ander bandje kapot. Daarom waren we te laat in Maria Dorp. We zagen de auto's staan en zijn gelijk maar doorgereden. Roger had toen al besloten om eerder af te draaien want hij had 's middags andere afspraken en de drie leuke banden hadden al voor teveel oponthoud gezorgd. Bij de Planck is hij teruggereden. Wij hebben de A groep niet meer gezien, beetje vreemd of hebben ze zodanig hard gereden dat ze uit onze greep zijn gebleven. Wij lagen ongeveer een half uur achter en hebben in Herve wel nieuwe drank in de supermarkt moeten inslaan en Stan heeft daarvoor ook al even drank moeten kopen. Zonder verder te stoppen ging het met ons vijven onverdroten door tot weer in 's Gravenvoeren. Daar loodste Michiel ons over het fietspad naar Mesch en zo verder naar St Geertruid enz. Om 15.45 uur dacht ik, ploften we bij het Genot in de rieten stoelen om even bij te komen van de inspanningen. Sef had de hele rit op het kleine voorblad moeten rijden omdat de voorderaillieur al bij de start dienst weigerde. Maar dat maakte Sef niks uit, dan rijdt hij toch gewoon op het kleine blad zo'n 200 km; wat een heer is dat zeg, respect. Stan en Henk waren op de terugweg de grote motoren en de anderen kwamen eens af en toe aan het venster piepen. We telden de bruggen en toen we in Echt boven waren, was de opluchting groot. Wat een avontuur weer, met pech, een uitdunnend peloton, heel veel kilometers maar wel met goed weer, op de wind na dan. Alleen gaf de route geen waypoints op de kruisingen waardoor het soms puzzelen was welke weg de juiste was. Ik moest van Sef schrijven lekker gefietst dus bij deze, maar dat is geheel voor zijn rekening want er is toch behoorlijk afgezien.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 29 JULI

LAND VAN HERVE

Voor vandaag stond er weer een Ardennenrit gepland. Het Land van Herve. Een totaal nieuwe rit, dus een gok, wat zou het worden. En het werd een prachtige rit. Een kleine 90 km, met 1000

hoogtemeters, dus goed te doen. Nergens het kleinste voorblad gebruikt, dus de hellingen waren niet al te pittig. Om kwart voor negen stonden op het Hingen 6 rijders klaar om met de auto naar Mariadorp te vertrekken. Jan Sevriens met zijn schoonzoon Stefan, John Wolters en Har Fijen, John Vergoossen en Annie. We waren ruim op tijd aanwezig in Mariadorp waar we netjes bleven wachten tot kwart voor tien, de tijd dat de grote mannen normaal gesproken ook aanwezig zouden zijn op dit vertrekpunt. Maar we hebben niets gezien. Of er niemand is vertrokken om 8 uur, of ze al langs waren gereden of dat ze door pech later kwamen, wie zal het zeggen. Omdat niets duidelijk was vertok het groepje voor het grote onbekende. En onbekend was het. Zelfs Jan, toch een grote kenner van de wegen in dit gebied, kwam vandaag op plaatsen waar hij nog nooit geweest was. In een lekker tempo ging het richting 's Gravenvoeren en toen rechtsaf naar Warsage. De Tom-Toms deden perfect hun werk. Slechts een enkele keer werd een verkeerde afslag genomen, maar dit werd meteen weer rechtgezet. De route was heel goed te doen. De klimmen waren niet al te zwaar en de wegen lagen er goed bij. De ergste tegenstand kregen we vandaag van de stevige wind. Maar goed samen werkend werd ook dit malheur bestreden. De sterkeren op kop en de rest mooi uit de wind. Zo verstreken de kilometers en schoten we lekker op. Alleen jammer dat we een stuk over een groot industrieterrein kregen en ook veel grote wegen in het parcours hadden. Maar elk nadeel heb zijn voordeel. De wegen waren hier prima zodat het lekker opschoot. Zo bereikten we alweer Warsage waar de rit werd afgemaakt met het lusje via 's Gravenvoeren richting Mariadorp. In Withuis sloegen we af naar rechts en we beëindigden de rit op het terras van 't Piepke, bij de Pensionado's welbekend want hier hebben we geregeld een koffiestop. We lieten grote stukken vlaai aanrukken en met koffie of iets fris werd de rit op een gezellige manier afgesloten. Werkelijk een aanrader, deze trip. Jan Sevriens kwam met de opmerking dat we dit seizoen toch zeker nog eens een keertje naar Banneux moeten gaan. Hier was iedereen het volledig mee eens, dus zullen we kijken wanneer we dit kunnen inplannen in het programma.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 22 JULI 2017

WINDRAAK HULSBERG

Vandaag 85 km, nagenoeg vlak en weer een mooie line - up aan het vertrek in het Village Départ. John deed de administratie maar ging niet mee. Daardoor is de zekerheid op twee groepen ook gelijk weg. Niemand sneed dit onderwerp aan en zo kwam het dat we met één groep vertrokken. Roger en Berry op kop en met een leuk tempo van 30-32 km/uur ging het loos. Achterin werd al snel gemord waarom geen twee groepen waren gevormd. Tsja, eerder over beginnen als het te doen is, namelijk op het Hingen vóórdát we van start gaan. Iedereen is bij SUIST bestuurslid en heeft recht van spreken. Jo V snelde even naar de kop om de kopmannen te verwittigen om na bochten rustig aan te doen zodat achterin geen grote gaten zouden vallen. Jo Storms deelde echter mee dat er vandaag stevig doorgereden zou worden. Het lijkt me niet verstandig om hem als kapitein op de brug te hebben want dan is het in een paar weken gedaan met SUIST. Berry en Roger kwamen van kop af en gelijk ging het tempo de hoogte in, wie dat deden, is helaas niet bekend. Jan S, Theo Jacobs, Piet Peeters, Tjeu van Pol? en Annie gaven achterin aan liever in een B-groep te rijden. Jo V, Michiel, Theo en Annie lieten zich daarom uitzakken maar de grootse ijveraar voor een tweede groep, Jan Sevriens, bleef vervolgens doodleuk met de eerste groep meerijden, ook nadat Ton hem vertelde dat een B groep was gevormd. Piet Peeters was toen al weg, Tjeu reed vooraan ook nog mee dus vroegen wij ons in de B-groep af waarvoor wij ons dan in hemelsnaam hadden opgesplitst. Maar de splitsing was een feit en zo reden we via Hastenrath naar Jabeek. Theo kwam slecht vooruit en de alternatieve route van Michiel verteerde hij slecht. Wij zijn langs kasteel Hoensbroek, Klimmen en Hulsberg naar Valkenburg gereden alwaar hij bij chateau St Gerlach alsnog op een bankje plaatsnam en ons doorzwaaide. Wij besloten om langs de Nachtegaal te rijden en net daarvoor kwam warempel de A groep langs gesjeesd. Jo storms reed daarbij Jo V bijna van de sokken. Jo V gaf voetgangers aan de rechterkant keurig ruimte en stuurde licht naar links de weg op. Op dat moment kwam meneer Storms dus langs die rechts in de groep een paar plaatsen wilde opschuiven of zo. Hij scheurde rakelings langs Jo V maar voor hetzelfde geld had Jo V vol op die voetganger (een kind) geknald en daarbij waarschijnlijk midden in de groep een grote valpartij veroorzaakt... en dat kind naar het ziekenhuis of erger zelfs. En dan is het Jo V die dat kind heeft aangereden en niet meneer Storms. Meneer Storms keek echter niet op of om, werkelijk een asociale actie, slaat helemaal nergens op. En als er dan iemand valt, is dat zelden de veroorzaker (helaas). Hij moet uitkijken want hij komt van achteren en

moet ervoor zorgen dat er niets gebeurd. Ik kan niet anticiperen want ik zie hem niet aankomen. Op dat weggetje met goed weer en allerlei andere weggebruikers is het ongelofelijk dat groep A daar zo hard reed. Het lijkt erop dat ze niet in de gaten hebben hoe gevaarlijk dat is. Eenmaal een beetje bedaard, vervolgden wij in elk geval onze weg via Amby, Weert, Bunde en zo weer terug. Met de nodige rugwind ging dat wel lekker en uiteindelijk kwamen we aan de meet en hadden we op zich wel lekker gefietst. We hebben nog met enkele deelnemers van de A groep geëvalueerd en daarbij toch maar enkele drankjes genuttigd.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VRIJDAG 21 JULI

TLL (TOUR DER LAGE LANDEN)

21 Juli, nationale feestdag in België en dus weer de traditionele rit door het Maasland, de TLL, de Tour der Lage Landen. Een vlakke rit van 150 km, over rustige binnenwegen en praktisch helemaal vlak. Met 12 rijders stonden we aan het vertrek. Hierbij ook weer Ralph Gootzen, die het de vorige week zaterdag blijkbaar prima is bevallen. Ook op het Hingen kwam Stan Draut uit Maaseik. Om toch aan zijn kilometers te komen kwam hij extra naar het Hingen en van hieruit gingen we weer terug naar Maaseik. Verder de "vaste" deelnemers, Roger, Fred, Annie, Wil v. M., Jo Vergoosen, Har v.d. Vorst, Michiel Penders, Har Fijen, Henk Swillens en natuurlijk het Fluitend Hert, John. Maar met hem ging het in het begin van de rit niet zo best. Er werd in een lekker tempo vertrokken, helemaal niet hard en heel goed te doen. Maar toch speelde het hart weer eens op. Hij kreeg weer eens een aanval waarbij zijn hartslag plotseling verdubbelt. Dit is echt geen lekker gevoel en daarom gaf hij aan dat de rest kon doorrijden. Eerst wilden ze natuurlijk wachten maar omdat nooit van te voren is te zeggen hoe lang dat dit gaat duren gaf John aan dat hij vandaag ook wel weer zijn plan zou trekken. In Maaseik ging hij eventjes op een bankje zitten en na enkele minuten sprong alles weer in de normale stand. Dus besloot hij om vandaag, net als gisteren, alleen zijn ritje te maken. Maar 150 km. is wel andere koek. Niemand om achter te schuilen, dus helemaal alleen het werk opknappen. Alweer in zijn eigen tempo maalde hij de kilometers weg. Zonder zich op te blazen werden ook vandaag de kilometers verteerd. In Schoonebeek, het beginpunt van de rit, werd gepauzeerd met een kopje koffie en een stuk rijstetaart. Hierna rustig verder met de terugweg. Alles ging voortreffelijk en zonder problemen kwam het Fluitend Hert na 6 uur fietsen weer terug op het Hingen. Op het terras bij Nicole zat nog een grote groep Suisters na te praten over hun rit. John besloot om eventjes aan te sluiten en hier hoorde hij dat hun rit ook goed was verlopen. Allen had een idioot in Dilsen punaises op de weg gestrooid waardoor 4 mensen tegelijkertijd lek reden. Niet leuk, maar zulke flapdrollen zijn er blijkbaar overal. Hierdoor kwam het dat John ze nog trof op het terras. Enkele drankjes genuttigd en toen weer naar huis. En alweer, ondanks dat het best een pittige klus was om de hele rit alleen te fietsen, kwamen de gevleugelde woorden weer uit zijn mond. "LEKKER GEFIETST"

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 20 JULI

DENNEBERG-SNIJDERSBERG

Met 18 rijders stonden we klaar om half zeven op het Hingen. Het waren weer voornamelijk A-rijders, maar collegiaal zoals ze de laatste tijd zijn werd er weer besloten om de groep bij elkaar te houden. In een straf tempo ging het richting zuiden. Enkele donkere wolken voorspelden niet veel goeds. Daarom draaide Jo Vergoosen in Buchten al af, bang dat hij nat zou worden. Dat zijn we niet gewend van Jo, die normaal niet bang is voor een buitje. Of wilde hij zich sparen voor de rit van morgen? Vooraan bleven de grote kleppers er flink aan trekken zodat John het besluit nam om ze te laten gaan. Om de hele rit in het rood te rijden en toch evengoed niet aan kunnen klampen heeft geen zin. Hij gaf door dat ze door konden rijden, hij zou zijn plan wel trekken. Na een kleine aarzeling besloten de grote

mannen en een dame door te rijden en langzaam verdwenen ze uit het zicht. John ging er eens goed voor zitten en in zijn eigen tempo besloot hij de rit evengoed af te maken. In Obbicht kwam Berrie Thoolen ineens terug rijden. Ook hij was vies van een enkel regendruppeltje. Maar de twee "mooiweerrijders" hadden het vandaag mis. Er vielen wel een paar druppeltjes, maar dit was niet de moeite waard. Ik ben in ieder geval niet nat geworden. Opeens kwam een goede bekende langsrijden. Roger Dohmen had het om half zeven niet gehaald en probeerde nu de groep toch nog in te halen. Later heb ik gehoord dat dit op de Sniijdersberg pas is gelukt. John heeft de hele rit lekker kunnen fietsen. In zijn eigen tempo en op de klimmetjes op reserve omhoog, want ook hij was van plan om op vrijdag de Twee Landen Tocht van 150 km. te gaan rijden. Zo bereikte hij probleemloos na 65 km. weer het Hingen. Ondanks het feit dat hij alleen heeft gefietst kan hij toch zeggen: "LEKKER GEFIETST". In het vervolg zal hij dit steeds doen op donderdag, de snelle mannen hoeven niet op hem te wachten en kunnen lekker doorkachelen. Zelf zal hij de rit steeds in zijn eigen tempo rijden. Als er mensen zijn die er ook zo over denken, ze zijn van harte welkom.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 15 JULI

Fromberg

Heel veel rijders aan het vertrek: liefst 25 man. Er werd besloten om als 1 groep te vertrekken en dan aanzien hoe de koers zou verlopen. Het zag er indrukwekkend uit met zo'n grote groep. Het was dus ook opletten. Sittard werd via de Hillensberg gemeden, en hier ergens boog Theo Jacobs Af . Reden? Soms moest er gegroepeerd worden, omdat de kopmensen niet in de gaten hadden dat sommigen het bergop wat moeilijker hadden als een ander. Of dat ze door verkeer of iets dergelijks op achterstand reden. Bij het afdalen van de Fromberg ging het mis met de aansluiting. Hier gaan we normaal rechts op, een klein beetje nog naar boven en daar wordt dan gewacht. Hier hebben we zeker 10 min. gewacht, div. rijders zijn nog teruggedreden maar geen spoor meer van de andere rijders. Dus werd besloten maar verder te rijden, in de hoop dat er nog een aansluiting zou plaatsvinden. Helaas. Op de terugweg is Sittard ook weer gemeden en via Duits grondgebied werd naar huis gereden.

Gr. Ton.

Later hebben we gehoord dat Jan Sevriens lek had gereden. Dit was de reden dat er een groep achterbleef.

DONDERDAG 13 JULI

ILLBRINK-MEINWEG

De weerprofeten gaven vandaag een TIEN. Geen wind en een lekkere temperatuur. Dus weer een flinke drukte op het Hingen. Met 20 rijders stonden we om half zeven klaar. Met zo'n groot aantal rijders wordt er natuurlijk in twee groepen gereden. Eventjes overleg over de juiste route en toen ging de A-groep van start, 12 man sterk. Even later ging de B-groep, dus 8 man sterk, van start. Enkele rijders die meestal bij de A-groep meerijden vonden het vandaag leuker bij de B-rijders. Verstandige mensen die er dus vandaag voor kozen om lekker ontspannen hun kilometers te maken. Op de Sleik kregen we gezelschap van een groepje rijders uit St. Joost. Normaal rijden ze apart hun rondje maar vandaag kozen ze ervoor om ons gezelschap te houden. Bij dit groepje enkele vaste Suisters, Har v.d. Vorst, Lex Quaadvlieg en Koos Jans. De twee nieuwelingen waren Har Palmen en Gé Heemels. Hartelijk welkom bij Suist, heren. Chris en Ton waren de kopmannen in het begin en ze hielden zich perfect aan de snelheid zodat iedereen prima kon volgen. Het ging dan ook perfect. In Koningsbosch zagen we ineens de A-rijders stilstaan. LEK. Natuurlijk werd er niet gewacht door de B-mensen en nadat we ze netjes hadden gegroet ging het verder. Ad Thewis besloot om van groep te wisselen en sloot aan bij de B. Hij vond het toch wat hard gaan en had hier niet zoveel zin in. Aan de kop kwamen nu af en toe andere mensen ook het te hard. De groep werd geweldig goed bij elkaar gehouden. Net voor Vlodrop kwamen de A-mensen weer voorbij en ze lieten ons meteen achter. Verder hebben

we ze niet meer gezien, dus het zal wel goed zijn gegaan. Op de Meinweg ontplofte het natuurlijk. Volle bak werd er weer naar boven geknald. Het Hijgend hert had nu geen metgezel en moederziel alleen moest hij de klim vandaag verwerken. Maar boven werd netjes gewacht en in de afdaling liet John zien waar de Ridley goed in is. Zonder bij te trappen rolde hij het hele peloton op. Of het met zijn gewicht te maken heeft of dat de Ridley zo gestroomlijnd is, wie weet. In de Oo werd er ook weer flink doorgetrokken. Dit keer was het Wil v. Montfort en Har v.d. Vorst die zich niet konden inhouden. Maar de groep gaf geen krimp en samen bereikten we berg. Verder werd er weer wat rustiger gereden en zo kwamen we, evengoed met een gemiddelde waar je je niet voor hoeft te schamen, aan in St. Joost. Enkele rijders reden de juiste, geplande route via het Kranenbroek maar de meesten gingen rechtdoor richting St. Joost. Op het terras op het Hingen zaten enkele A-mensen en Jo, Fred en Jan besloten om er ook maar eentje te pakken op de goede afloop. Met recht mogen we stellen dat er vandaag heerlijk is gefietst, dus als er genoeg mensen zijn kan er prima in twee groepen gereden worden.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 8 JULI: KASTELENROUTE VERVOLG

In België linksaf naar 's Gravenvoeren. In Teuven was de Garmin van Jo het even kwijt maar even later had hij het weer op de rit. Het was warm en Jo V en Annie hadden geen goede benen. Alle voortekenen waren goed maar toch geen beste dag. Bogend op jarenlange ervaring werd plan B uit de kast gehaald en zo ging het toch nog enigszins vooruit. Maar echt lekker gefietst? mwah, niet echt, daarentegen wel afgezien als grote meneren en mevrouwen. Redelijk frustrerend als je bergop na honderd meter of zo steeds alle kracht voelt wegvloeien en terug moet in de vitesses. Maar ja, dat was het verdict van vandaag. Al rap werden de bidons bijgevuld want het was drukkend warm en misschien was dat voor de categorie "zoute zweters" zoals bijvoorbeeld Jo V. vlgns een mevrouw van Vive le Vélo het probleem. Veel mineralen en zouten verliezen via transpiratie is niet bevorderlijk voor de pk's. Of misschien gewoon niet goed genoeg en geklopt op waarde. Maar elke rit is altijd iemand de laatste en zolang iedereen er maar bij wordt gehouden, zit het met de kameraadschap wel goed. Eenmaal terug richting de Planck kon je goed schuilen in de groep. Bij Chriske in Margraten werd gefoerageerd maar was de bediening zeer onvriendelijk. Hij was maar alleen en het ging sowieso een tijdje duren, kregen we al gelijk te horen. Eenmaal aan de beurt zou een kop soep minimaal 45 min. duren en vlaai was bijna op dus zeg het maar. We namen wat er nog was met een colaatje erbij. Apart afrekenen ging niet en na een hoop gedoe hadden we het geld bij elkaar en vertrokken we daar, wat mij betreft voorgoed. Via Bemelen, Amby, Meerssen enz. terug naar Echt, waarbij we met de wind schuin van achter (soms) om 16.15 ongeveer aankwamen. Fred en Piet van de middagploeg namen nog plaats op het terras bij ons en zo werden de ervaringen uitgewisseld. Daarna snel naar huis om te douchen en om het lichaam weer te voeden en verder te hydrateren.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

Zaterdag 8 Juli:

Denneberg-Schinnen.

11 rijders voor de middagetappe, met grotendeels kleppers van de A-groep. Mat Peeters hield het tempo zo, dat ieder goed kon volgen tussen de 32/34 gem. Natuurlijk, de Denneberg-Korte Raarberg-Putherberg werd door ieder in eigen tempo op gefietst. In Schimmert zijn we richting Nuth gereden en via via zijn we, om Sittard te mijden, de Hillersberg afgereden. Hier boog een renner af, terug naar Sittard. Tenue Peters Jacobs-oranje Cannondale: Naam? sterke renner. (Walter Tenboske) Verder werd een grote delegatie in Susteren afgeleverd en de rest vervolgde hun rit naar het Hingen. Complimentje aan Piet Clout die er met een beetje B+ en een beetje A-Snelheid toch bij is gebleven. Ook Roel Reijnders, die twee jaar geleden gestart is met wielrennen en die ik toen in een van zijn eerste ritten bij Suist naar huis heb geduwd. Is toen gaan trainen voor de Iron Man van 6 augustus dit jaar in Maastricht, en zo sterk is geworden dat ik nu de grootste moeite heb om hem bergop bij te houden. Eerlijk gezegd lukt me dat niet meer. Roel, die 's morgens boot-camp heeft gegeven, vanuit Maastricht naar het Hingen is gefietst, onze rit heeft

meegedaan en weer terug naar Maastricht, daar zijn 180 km. heeft volgemaakt en daarna nog 10 km ging hardlopen. Knap.Complimenten.

Gr.Ton

ZATERDAG 8 JULI

EISDEN???

Inderdaad, Eisdén. Voor vandaag stond de Kastelenroute op het programma en omdat twee Suisters op tijd thuis moesten zijn besloten ze om 's morgens meteen om 8 uur mee te fietsen richting Eisdén. Met 11 rijders stonden we klaar op het Hingen voor de start van de Kastelenroute. Vol goede moed werd er vertrokken richting Withuis. In een tempo dat voor iedereen goed te volgen was werd er lekker gereden. Keuvelend werden de kilometers verwerkt. De grote mannen reden op reserve want ze kregen nog heel wat voor de kiezen. In Withuis, wat zonder problemen rond kwart voor tien werd bereikt, was echter niemand te zien van de rijders die per auto zouden komen. Of ze al vertrokken waren of dat er niemand was komen opdagen, wie weet. John Wolters en John Vergoossen draaiden hier af want dit waren de mensen die eerder thuis moesten zijn. De rest, 8 mannen en een vrouw, Annie natuurlijk, draaiden af richting België en hoe het hen vergaan is zullen we nog wel horen. In ieder geval is nu reeds bekend dat ze ruim 195 km. hebben gereden met een prachtig gemiddelde, dus het zal wel goed zijn gegaan. De twee Johnnies reden samen, in een lekker tempo, terug naar huis. Om toch wat hoogtemeters te pakken werd de Kruisberg erbij genomen en toen langs het vliegveld naar Genhout. Via Spaubeek en Sittard ging het naar huis waar we rond kwart voor twaalf weer aankwamen op het Hingen. Een prima alternatief als je wat eerder thuis moet zijn. John had zelfs nog ruim de tijd om 's middags om half twee de presentielijst op te nemen. Ook hier stonden weer 11 rijders klaar voor de middagrit. Hoe het deze mensen is vergaan zal ook nog wel vermeld worden.

Het Fluitend Hert

Donderdag 6 Juli

Maasband-Slingerberg

Weer een magere opkomst, slechts 8 rijders waarvan eentje een junior: Jules v. Neer. Want als de buienrader een wolkje laat zien, dan.....In ieder geval, de thuisblijvers hadden ongelijk. Het was een heerlijke avondetappe. Met Roger en Johnnie op kop, richting Slingerberg. Maar voor we daar waren, hadden we na 14 km. in Grevenbicht al afscheid genomen van vader en zoon van Neer en van Fer Naus. Dus met vijven verder de rit afgemaakt.

Groetjes, Ton.

ZATERDAG 1 JULI 2017: SCHIEFFERSBERG GRIJZEGRUBBEN

Een beetje nattigheid in hartje zomer en weg zijn ze, de "helden". Het probleem is dat er teveel alternatieven zijn om te fietsen waardoor Suist op de traditionele zaterdagen en ook donderdagen met uitsterven wordt bedreigd. Een exponent hiervan werd vandaag pijnlijk duidelijk. Alleen Roger en Jo kwamen opdagen. Ze wisten zeker dat ze een nat pak kregen, alleen niet hoe nat, maar vroeger kwamen toch echt meer mensen opdagen. De spoeling wordt zo wel heel erg dun. Ik zou jullie bijna willen oproepen om ervoor te waken dat het straks echt afgelopen is. Maar misschien haalt men zijn schouders op en gaat over tot de orde van de dag. We gaan het zien in de nabije toekomst. De twee van vandaag traden in elk geval onvervaard de elementen tegemoet en met een lekker gangetje van rond de dertig ging het zuidwaarts. De motregen maakte het snel nat maar koud was het totaal niet en de regenjasjes bleven waar ze waren. In Obbicht reed Jo lek; een steentje had zich door het bandje gewerkt en tsja, dan sta je daar dan met je goeie gedrag. Nu kon Jo zijn nieuwe fietspomp eens uitproberen. Dit ging gelukkig goed en het wiel steken met schijfremmen en steekas ging eigenlijk ook goed. Dus weer verder. In Geulle had Jo echter weer lek. Er was echter niets te zien en te horen in en aan de band en omdat er nog maar één reservebandje was met een lang ventiel besloten ze om nog maar eens te proberen met pompen. Daarna de Schieffersberg op en met de aangename motregen

raakten ze zonder verhit te raken vlotjes boven. Via Valkenberg de Emmaberg weer op en zo richting Wijnandsrade, Vink, Terstraten, Hegge en zo richting Vuilnisberg. Het bandje liep niet meer leeg, heel raar maar wel welkom. Via Schinnen besloten ze dat kleine steile weggetje rechtdoor naar Puth te nemen, ook altijd leuk. Dan via Doenrade, Jabeek en Koningsbosch na 85 km weer heelhuids terug waarbij Roger het werk vooraan met verve deed, dat moet gezegd. Snel door naar huis voor het kuisen der rijwielen en het soigneren der lichamen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 29 JUNI

VERLOREN KAMP

Oude tijden herleven op het Hingen. Het kan dus nog steeds, rijden zoals het bedoeld is bij Suist. Of het komt omdat niemand de weg weet of omdat het gezonde verstand heeft gezegevierd, wie weet. Wat was namelijk het geval? Voor de rit van deze donderdagavond stonden 15 rijders klaar. Het merendeel z.g. A-rijders, maar toch ook enkele rijders uit de B-categorie. John gaf aan dat de route niet precies liep volgens het programma en dat maakte sommige mensen toch wel wat zenuwachtig. Met in hun achterhoofd de snelle ritten van de laatste tijd waarbij de geplande route niet gevonden werd besloot men om John als wegkapitein aan te stellen. En dan betekent dit natuurlijk een aangepast tempo. Math Peeters nam de taak op zich om het peloton bij elkaar te houden en daar is hij voortreffelijk in geslaagd. Op de eerste rij, meestal vergezeld van Jo Storms, hielden ze de rest van de groep prima in het vizier en het tempo was dusdanig dat de groep mooi bij elkaar bleef. John stuurde ze eerst via Heppeneert richting Elen en hierna over de gewone wegen richting kanaal. Dit was veel beter te rijden dan de knooppuntenroute die er vlak naast liep. Vanaf knooppunt 43 was het wel zoeken maar John stuurde de groep feilloos de goede richting uit. Iedereen had het naar zijn zin en zo bereikten we probleemloos Opitter waar het toch eventjes verkeerd ging. Maar dit werd meteen hersteld en toen ging het richting Maaseik. Als dank voor de bewezen diensten werden de rijders uit Susteren vandaag netjes thuis afgezet en via de Slek ging het naar huis. Met een voor de B-rijders best hoog gemiddelde kwamen we weer terug op het Hingen waar een enkeling nog eventjes ging evalueren bij Nicole. Zo zie je maar weer, als men wil kan het samen rijden best lukken. Zelfs de B-mensen konden vandaag evengoed zeggen: LEKKER GEFIETST", en daar gaat het toch om bij Suist.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 22 JUNI

Lekker warm, met lang kans op onweer maar niets van dat alles. Dus fietsen geblazen. Op de heenweg werd gewoon Sittard aangedaan en de mensen van naam en faam hielden zich gedeisd, geen idee waarom, de hitte, sparen voor zaterdag of gewoon geen goede benen. In Munstergeleen door het veld omhoog, Stammenhof af en zo het knipje omhoog Spaubeek uit, altijd vervelend maar alles bleef lekker bij elkaar, of ongeveer toch. Ravensbos maar weer eens af en dan richting Kleversberg, ook altijd een rot ding met die lange vals plat oplopende aanloop. Maar daarna was het klimmen klaar, dachten we. Roger bedacht een alternatief en dirigeerde ons nog in Sweijkhuisen omhoog, altijd leuk. Daarna via Jabeek teruggedreden naar Koningsbosch. De nieuweling reed nog lek in Schimmert maar dépanneren had hij al vaker gedaan dus snel konden we weer weg daar. Op het Hingen hadden we in elk geval dorst als een paard maar daar heeft Nicole wel wat voor om daar vanaf te komen. Man, dat smaakte met die hitte. Maar na een paar heerlijk koele versnaperingen toch maar uit de zetels gekomen om huiswaarts te gaan.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 24 JUNI, HELDEN HEIBLOEM ENZ

Redelijk verbaasd om onderstaand verslag te lezen. Er was niet bekend, op Roger en Michiel na dan, dat er überhaupt mensen 's morgens zouden gaan. Wellicht dat er dan een grotere opkomst zou zijn. Er zijn ook mensen die op hun vrije zaterdag niet zo vroeg uit de veren willen of kunnen om zo'n toertocht te rijden. Dus 's middags toch nog een redelijk peloton, Michel, Fred, Jo, Jo S, Berry Thoolen, Wil Leurs, Johnnie Mols, Ralf, Roger Dahmen met een collega van Roger Dahmen uit Susteren, Nol van Pol dacht ik, Chris en Wil van Montfort. Jo V stelde voor de rit uit te breiden en er de rit om de Grote Peel van te maken. We moesten sowieso naar Helden en voor zover mensen daar naar hebben willen luisteren aan het vertrek, was dat oké. Chris gaf aan in Helden dan toch af te buigen want hij had nog verplichtingen later die middag. In het begin ging het al gelijk hard. Jo en Fred lieten zich dan ook al voor Buggenum uitzakken. Op een gegeven moment viel het kwartje en werd het tempo teruggeschroefd. Zo kwamen we met de wind in de rug lekker peddelend in Helden. Vanaf daar werd de wind steeds meer een grotere tegenstander. Maar met deze namen in de groep begrijp je wel dat dit geen enkel probleem zou zijn. Menigeen keek zijn ogen uit, want ze waren hier nog nooit geweest. Neerkant, Meijel en zo stiekem richting het bezoekerscentrum. Er werd zowaar een werkend treintje gevormd waarin goed werd rondgedraaid. Bijkomend nadeel was dat stiekem het tempo werd opgeschroefd. Nol werd een beetje het slachtoffer hiervan maar er werd gewacht en zo bereikten we Ospel en Nederweert-Eind. We besloten langs het kanaal naar Wesseem te gaan en eenmaal over de brug bij Kelpen ging het gas erop. Nol gaf aan in eigen tempo naar huis te rijden. De rest ging er eens goed voor zitten en met een heel serieus tempo denderden we naar Panheel en Wesseem. Op het fietspad naar Wesseem werd toch maar eens gebeld en daardoor konden we als toch als één groep in een normaal tempo de brug overrijden. In Maasbracht vloog iedereen een andere kant op. Hierdoor waren op het Ei van St Joost nog maar drie man over, Fred, Jo V en Michel. Bij Paula konden we uithijgen onder het genot van...maar met over de 100 km en dan met dat tempo mag dat ook wel.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 24 JUNI

TOERTOCHT MATH SALDEN

Waar waren ze, de fietsers van Suist. Als er een kortere, vlakke rit op het programma staat krijg je op het Hingen bijna geen plaats meer. Maar nu er een wat pittigere rit op het programma stond lieten deze zogenaamde kleppers het massaal afweten. Ze hebben hoogstwaarschijnlijk meer zin in het elkaar de loef afsteken op vlakke parkoersen. Maar ja, ieder zijn eigen ding, zullen we maar zeggen. Er stonden dus om 8 uur maar 5 Suisters klaar op het Hingen. Henk Swillens, Piet Clout, Geert Creemers, John Vergoossen en Michiel Penders. Opvallend dat hierbij 3 mensen zijn die van het klimmen toch echt niet hun hobby hebben gemaakt. Maar op karakter kom je een heel eind. Michiel gaf aan dat hij al had ingeschreven en dus nog zijn startnummer moest ophalen in Sittard. Hij wilde vandaag de 180 km. fietsen wat betekende dat hij er in totaal 210 op de klok zou krijgen. Hulde, Michiel, dat doen ze je zo gauw niet na. De overige 4 gingen voor de 80 km., wat betekende dat ze er 110 zouden rijden. Met een fikse tegenwind ging het langs het fietspad richting Sittard. Nadat Michiel zijn nummer had opgehaald werd er vertrokken voor de officiële trip. Henk en Michiel op kop en de 3 anderen netjes uit de wind erachter. Het was behoorlijk pittig met de straffe wind maar er werd steeds goed rekening gehouden met de mindere goden. De beklimmingen gingen steeds in eigen tempo en boven werd netjes gewacht. Slingerberg, Visweg, Cauberg, Fromberg en Vuilnisberg waren de beklimmingen die in de route van de 80 km. zaten. Verder natuurlijk verschillende meters vals plat en korte, kleinere klimmetjes. Maar het waren vandaag niet de hellingen maar de fikse wind die het zwaar maakte. Toch bereikten we zonder problemen weer Sittard en zo ging het naar huis. Met 110 km. op de teller waren we even na 12 uur weer terug op het Hingen. Nog ruim op tijd om eventueel te starten in de middagrit maar ik denk dat niemand dat heeft aangedurfd. Later hebben we nog door gekregen dat Ton Ramakers later is gestart en de 120 km. heeft gereden. Verder is ook bekend dat Roger Deckers met TWC-Echt ook de 180 km. heeft gefietst. Maar voor de klassementen tellen toch alleen

maar de officiële vertrekkers van 8 uur op het Hingen. Wie er 's middags heeft gereden is nog niet bekend. Graag een verslagje, liefst met de namen, zodat we dit ook kunnen opnemen in de stand.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 17 JUNI, KEUTENBERG, FROMBERG ENZ.

Na het gedoe van donderdag weer een nieuwe kans. Over donderdag is al het een en ander gezegd. Cor was zo ongeveer de enige B rijder zagezegd. Eenmaal met één groep vertrokken, achteraf beter met twee groepen met daarbij het probleem dat er bijna niemand was voor een tweede groep. Cor gelijk gelost en daarna in volle galop op een lang lint. Vooraan geen weg weten en maar lukraak richting Weert en terug naar Stramproy. Daarbij de mooie route compleet naar de mallemoeren en in plaats daarvan over fietspaden langs andere fietsers jakkeren met 40 in het uur. Dan ga je denken, waarom rijd je daar als een idioot achteraan. In Stramproy weer langs de grote weg naar Maaseik, toen had Jo het helemaal gehad, hij draaide naar de molen aldaar en reed wel de mooie weg binnendoor naar Maaseik. Ieder zijn ding maar niet meer zijn ding. Genoeg daarover, nu Keutenberg enz. Wijselijk in twee groepen vertrokken en op naar het Zuiden. Groep 1 reed een hele tijd een paar honderd meter voor groep 2 maar bij Hastenrath waren ze verdwenen. Groep 2 reed harmonieus in een mooi tempo richting kasteel Hoensbroek en zo naar de Keutenberg. Op de grote weg, ook nog de verkeerde kant op, passeerden we daarbij een fietser die pardoos, of misschien ook wel een beetje van ons geschrokken, van het fietspad raakte en ten val kwam. Wij natuurlijk gestopt en daarna de karretjes moeten draaien want de Keutenberg was toch echt de andere kant op. Toen wij omhoog, daarbij een heel peloton dames inhalend, dus met mooie uitzichten én goede moraal boven gekomen. Daarna Fromberg waar we na de afzink groep 1 weer tegenkwamen. Die waren weer overal geweest, ik hoorde zelfs Margraten??. Via het holle weggetje in Ransdaal omhoog op voorspraak van John Wolters, nog niet moe genoeg blijktbaar. Groep 1 hergroepeerde daar even en reed weer van groep 2 weg. Daarna naar het Ravensbos en zucht Hillensberg ook nog en toen was het klimleed geleden. Annie nog lek even buiten Puth richting Doenrade. Daarna namen vooraan enkele diesels het heft in handen en escorteerden ons naar huis. Bij Paula smaakten de pinten prima na deze toch wel zware maar wel heel mooie rit. De rit op zich was gelukkig weer eens SUIST - waardig. Op iedereen gewacht, tempo aangepast waar het moest maar ook weer niet te soft, af en toe toch de tanden op elkaar en flink moeten doortrappen. Daardoor allemaal met een goed gevoel op huis aan gegaan.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Donderdag 15 Juni

Altweeterheide-Maaseik

Tja wat moet je er van zeggen ,brommeretappe, voor de een aanvaardbaar, voor de ander te hard. Geërgerde rijders en afdraaiers. jammer.

Ik weet niet of je het de rijders kwalijk moet nemen want je zit nu eenmaal in de A-groep, de groep waar hard gereden wordt.

Maar van de andere kant, ook in de snelle groep hou je rekening met elkaar als de snelheid escaleert en er problemen ontstaan.

Weet je nog: Samen Uit Is Samen Thuis.

Gr. Ton

Opmerking n.a.v. bovenstaand bericht.

Om half zeven was ik op het Hingen om de deelnemers te noteren. Er werd besloten om als een groep te rijden. De consequentie hiervan is dat er dan ook rekening gehouden dient te worden met de langzamere deelnemers, dus het is geen A-groep, maar een B-groep. Dus een zodanig tempo dat IEDEREEN kan volgen. Mensen die dit niet willen moeten er dus voor zorgen dat er meteen bij het vertrek gesplitst wordt in twee groepen. Als ze zelf de weg niet weten is dat dan hun probleem,

hiervan hoeven anderen niet de dupe te worden. Reacties hierop graag naar johnvergoossen@ziggo.nl

ZATERDAG 10 Juni

Neer-Leudal-Kanaal

Op het Hingen stonden 12 rijders klaar voor de middagrit. Dit aantal viel wel mee, als je nagaat waar overall wat te fietsen viel. (Eifel-Limburgs-Mooiste). Verder 2 rijders van TWC Echt die nog niet op de presentielijst van dit seizoen voorkwamen, Tjeu van Pol en Frans Hintzen. Onder aanvoering van wegkapitein Roger D. werd met 1 groep vertrokken en dat is ook zo gebleven. Complimenten aan de A – rijders die er voor zorgden dat niemand in de problemen kwam. Ook complimenten aan Cor die toch maar de hele rit heeft meegefietst. Ergens bij Leveroy had Pieter Stassen een lekke band maar met genoeg helpende handjes was dit euvel ook snel gefikst. Op de Maasbrug in Wesseem werd toch nog even geknald, ook de hulpverslaggever was van de partij. Hier ging het daarna ook weer fout met de routekennis. De snelle mannen wisten niet, dat de route nog via Montfort ging en daardoor is de groep dus niet helemaal bij elkaar gebleven. Sorry daarvoor.

Gr.Ton

DONDERDAG 8 JUNI

SLINGERBERG-ADSTEEG-STAMMENHOF

Na het fantastische Gondorf-weekend was het vandaag weer tijd voor een “gewoon” ritje door Zuid-limburg. 12 Rijders waren om half zeven present op het Hingen. Het schijnt dat verschillende vaste donderdagavond-rijders naar de Vogezen zijn om de “Trois Ballons” te gaan rijden. Heel veel succes gewenst van de overige Suisters. De mensen die vandaag gingen rijden waren voornamelijk A-rijders. Van de B-ploeg was eigenlijk alleen Annie en John present. Omdat er zo weinig mensen waren werd besloten om in een groep te rijden. Voor iedereen een beetje aanpassen, dan gaat dat wel. John vooral moest een tandje bijzetten maar Jo hield de grote kleppers uitstekend in bedwang zodat er in een lekker tempo gereden kon worden. In Schipperskerk reed Annie lek. John besloot, in goed overleg, om alvast alleen door te rijden zodat de rest na de depannage eventjes wat sneller konden doorknallen. Tot net voor Geulle kon John het bolwerken, maar alleen tegen de straffe wind was beslist niet gemakkelijk. Toen de groep langskwam pikte hij weer mooi in en samen ging het nu richting Slingerberg. Maar hier gaf John aan dat ze toch door konden rijden want anders moesten de grote mannen toch te lang blijven wachten. Annie en Wil v. Montfort besloten om samen met John te rijden en gedrieën reden ze de verdere rit. De beklimmingen in eigen tempo en boven steeds netjes wachten. Met de wind in de rug kon het tempo behoorlijk opgeschroefd worden en Wil was weer de grote motor vandaag. Dwars door Sittard, op donderdagavond is dat best te doen, en zo via Nieuwstadt naar de Slek. Op het Hingen zagen we een grote delegatie van de A-ploeg zitten en Annie ging nog eventjes verslag uitbrengen. Jammer dat er zo weinig B-rijders komen op de donderdagavond maar evengoed kunnen we zeggen, ook al waren we maar met zijn drieën: “LEKKER GEFIETST”.

Het Fluitend Hert

EIFELWEEKEND GONDORF

Dag 1: Moezel

Voor het Eifelweekend van dit jaar hadden zich 8 mensen aangemeld. Om 8 uur 's morgens stonden dan ook klaar: Roger D., Fred S., Jo V., Annie v.d V., Michiel P., John V., John W. en Hub v. E. Na een voorspoedige reis waren we even voor half elf op de plaats van bestemming. De kamers waren al beschikbaar dus we konden meteen inruimen. Na een lekkere lunch stonden we om kwart over twaalf klaar voor onze eerste trip, een rit naar de Moezel. Meteen in de eerste klim, de weg naar Speicher, kwam er al een splitsing in de groep. 4 “Snellere” mannen, Roger, Fred, Jo en Michiel, hadden er zin

in en ze gingen meteen volle bak door. De anderen deden het in een rustiger tempo en onder leiding van John werd de route opgezocht. Maar vandaag waren er flink wat omleidingen waardoor we als extra enkele pittige hellingen van zo'n 13 % voor de kiezen kregen. Na flink wat speurwerk kwamen we aan in Hetzenrath. Hier namen we een verkeerde afslag waardoor we de afdaling naar Föhren kregen. Omdat het zo lekker liep en we via deze weg toch weer op de juiste route kwamen reden we door. In Quint zagen we ineens Roger rijden, helemaal alleen. Annie wilde hem nog inhalen maar dit lukte toch niet. Nu kregen we de mooie klim naar Kordel, en hier kregen we ook een paar regendruppels. Gelukkig was dit het enige dit weekend zodat we een heerlijk weertje hebben gehad. Via Scharfbilling ging het nu terug naar Speicher. Een pittige klim die we deze week nog verschillende keren zouden maken. Vanuit Speicher ging het nu omlaag naar Phillipsheim en zo terug naar Gondorf. Een kleine 100 km. gereden en ruim 1200 hoogtemeters, dus een pittig begin. Toen we aankwamen bij het hotel was Roger al binnen. Hij had onderweg nog problemen met zijn ketting gehad maar gelukkig kon hij dit oplossen. De 3 anderen, Jo, Fred en Michiel, kwamen even later binnen. Zij hadden 120 km. gereden. Terugkijkend konden we vaststellen dat deze route toch niet zo geweldig was. Veel grote doorgaande wegen en zelfs een stukje autoweg, dus eigenlijk niet zo geschikt voor fietsers. Vlug onder de douche en hierna genieten van enkele heerlijke pinten en een voortreffelijk diner. Een prima begin van het weekend.

Dag 2: Echternach

Na een lekker en zeer uitgebreid ontbijt stonden we om kwart voor tien klaar voor de tweede rit, een pittige trip richting het Müllerthal. Het eerste stuk een aanpassing van de route om niet door Bitburg te hoeven rijden, was behoorlijk pittig. Verschillende mooie hellingen kregen we voor de wielen voordat we aankwamen in Bettingen. Omdat deze route voor iedereen onbekend was werd er gezamenlijk gereden. De route was mooi maar wel behoorlijk zwaar met flink wat klimwerk. In Bettingen kwamen we weer op de oorspronkelijke route maar John V. voelde zich hier al niet meer zo goed. Daarom besloot hij in Nussbaum een afkorting te nemen. Omdat hij de streek al een beetje begint te kennen en een bord "Bollendorf" zag staan stak hij hier af. John W. besloot om hem te vergezellen. Hartelijk bedankt hiervoor. De juiste Suistgedachte komt hier toch maar weer bovendrijven. Via Bollendorf ging het nu richting Echternach. Eventjes puzzelen om de juiste weg te vinden maar al snel kwam Minden in beeld. In Irrel werd een stop gemaakt en de Radler en Goulashsoep deed wonderen. Hierna werd de route vervolgd met meteen een pittige klim naar Prümmerburg. Wat een pokkeding. Er werd flink afgezien maar toch kwamen we netjes boven. De route tot Idesheim was weer prachtig. Mooi afwisselend op en neer en nergens echt steile stukken, dus genieten geblazen. In Idesheim kwamen we weer op de route van gisteren, dus bekend terrein. Voor vandaag stond echter Hüttingen in het spoorboekje, dus eventjes anders. Dit dorpje ligt echt helemaal in een diep dal, en dat betekent natuurlijk dat het van hieruit klimmen wordt. En voor vandaag kregen we, omdat de bekende weg afgesloten is, een nieuwe helling te verwerken. Wat een kuitenbijter, meer dan 16 % en behoorlijk lang. John V. had het zelfs zo zwaar dat hij afstapte. Maar klokslag 4 uur waren de 2 Johnnie's toch weer terug in Gondorf. Alweer 100 km. maar dit keer dik 1450 hoogtemeters, dus best wel pittig. Om kwart voor 5 kwamen de echte kleppers weer binnen. Zij hadden een kleine 120 km gereden met maar liefst 1950 hoogtemeters, dus een puike prestatie. De verdere avond verliep zoals gewoonlijk, douchen, een enkeling nam een duik in het zwembad, lekker eten en enkele kloeke pinten. Het leven in Gondorf is zo slecht nog niet.

Dag 3: Gerolsteiner-Daun (Daufenbach-Orenhofen)

Voor deze derde dag lieten de grote kleppers hun oog vallen op een rit in Noordelijke richting. Elke dag Moezel wordt toch wel wat saai. De twee Johnnie's was het samen alleen rijden zeer goed bevallen, dus zij kozen ervoor om vandaag weer een eigen rit te gaan rijden. De keuze viel op een ritje van een kleine 65 km. via Preist, Zemmer en zo richting Daufenbach. Lekker pedalerend over de bekende wegen ging het zuidwaarts, in een echt Pensionado'stempo en de klimmetjes waren best te doen. Maar zoals het al vaker gegaan is. Je mag de huid van de beer niet verkopen voordat hij geschoten is. Want was het geval. In Daufenbach wist John V. de weg langs het spoor richting Auw a.d. Kyll niet te vinden en dus nam hij de weg richting Orenhofen. Dit was weer een klim van de buitencategorie. Akelig steil en ook nog behoorlijk lang. John W. liet zien over een ijzersterk gestel te beschikken en hij bedwong deze kuitenbijter, al kostte het veel moeite. John V. toonde weer zijn zwakte en stapte alweer af. Hier moet toch aan gewerkt worden, dus misschien wat serieuzer trainen. De afdaling naar Auw was een genot en bij het "Altes Pfarrehaus" werd een lunchpauze ingelast.

Heerlijke cappuchino en een lekker stuk aardbeienvlaai, het leven heeft ook nog zijn mooie kanten. John kreeg hierdoor weer de nodige moraal en de rit werd volgens plan voortgezet. De lange klim richting Idenheim en zo via Sölm en Roth weer omlaag naar Speicher, waar we de bekende klim weer mochten opgaan. Geen enkel probleem en zo bereikten we, met toch nog 1200 hoogtemeters, na 65 km. weer onze uitvalsbasis. Ruim op tijd, want het was pas half twee, dus tijd genoeg voor een lekkere versnapering op het terras. Volgens John W. was dit een echt Pensionado'sritje, dus als er mensen zijn die het volgend jaar dit ook eens willen meemaken, schroom niet en ga mee, want er zijn genoeg van zulke ritjes te bedenken in deze buurt.

De "snelle" ploeg had gekozen voor een grotere rit. Via De Kyll ging het naar het noorden richting Gerolstein en zo naar Daun. Hierna weer zuidwaarts. Volgens de rijders was het een prachtige rit met vooral in het begin enkele pittige hellingen, maar voor de rest was het heel goed te doen. Zij reden vandaag 115 km. en ze maakten 1750 hoogtemeters, dus best wel een puike prestatie.

Dag 4: Uitfietsen (Daufenbach-Auw a.d. Kyll.

Voor vandaag wilde iedereen weer samen een rit rijden. Om toch nog op tijd thuis te komen werd er gekozen voor de rit die John en John gisteren reden want ze wilden wel eens zien of die helling werkelijk zo gemeen was. Dus nadat de koffers in de auto's waren geladen werd om 10 uur vertrokken. Nu de grote mannen en dame erbij waren werd het tempo natuurlijk een beetje verhoogd maar er werd uitstekend rekening gehouden met Het Hijgend Hert, die vandaag duidelijk de zwakste was. Maar omdat hij de weg hier ondertussen goed begint te leren bleven ze netjes bij hem. Via de bekende weg ging het richting Daufenbach waar John hen de beruchte helling opstuurde. John en John gingen nu wel over het fietspad langs de spoorlijn en Hub had het ook wel gezien en hij vergezelde hen. Zo kwamen ze netjes aan in Auw a.d. Kyll waar ze wachtten op de dappere klimmers. Even later kwamen deze geweldenaren ook aan in Kyll en natuurlijk vertelden ze dat het echt niet zo zwaar was als John had gezegd. Of dit grootspraak is of dat ze werkelijk zo goed zijn, wie weet. Nu geen koffiepauze en de rit werd voortgezet via de bekende weg. Terug bij het hotel had de baas gezorgd voor handdoeken zodat we nog konden douchen bij het zwembad. Een prima gebaar van deze hoteleigenaar, bedankt hiervoor. Fris gewassen werd er op het terras nog een kopje koffie genomen en iets gegeten en toen was het tijd om huiswaarts te keren. 4 Heerlijke fietsdagen, prachtig weer en een geweldige sfeer binnen de groep, dus met recht mogen we de gevleugelde woorden gebruiken: "LEKKER GEFIETST". Hopelijk kunnen we het volgend jaar weer genieten van zo'n geweldig fietsweekend.

Het Hijgend Hert

MAANDAG 5 JUNI

NOORBEEK

wil alvast doorgeven wie deze rit heeft gefietst, de afstand bedroeg 117 km De rijders van Suist Piet Clout Wil van Montfort Har van der Vorst.

TWC Echt

Roy van Montfort

Sef Laughs

Ralph Beunen

Harrie Cuijpers

Eric Stokbroeks

Harold van de Heuvel

Paul Serviërs.

Zoals je kunt zien was TWC Echt ruim in de meerderheid maar ze hebben zich netjes aan ons aangepast

Met vriendelijke groet,

Har van der Vorst

Zaterdag 3 juni

Rosenthal-Linnich

Ton R.- Wil L.- Jo Storms en Roger Dohmen waren de rijders die om 13.30 uur op het Hingen stonden. Een zeer magere opkomst. Eerst werd nog gewacht met starten tot een regenbui voorbij was. Om 14.00uur had ieder zijn eigen plan getrokken en ging men zijn eigen weg. Ton, omdat hij de weg niet wist van de geplande route, heeft zijn eigen rondje gefietst vanaf het Hingen van +/- 80km. Susteren-dieteren-Roosteren-Grevenbicht-Berg a/d maas- dennenberg-Snijdersberg op-Beek-Spaubeek-Stammerhof- Puth- Doenrade -Schinveld-K,Bosch-Slek -Susteren. Wil - Roger en Jo zijn richting Sittard gefietst,waar naar toe en hoeveel km. weet ik niet.

Gr. Ton

Van de rit van donderdagavond 1 juni is nog geen verslag binnen.

ZONDAG 28 MEI

RIMBURG-WATERVAL

Zoals de Razende Reporter al aangaf regende het behoorlijk om 10 uur. Dus of er toch dapperen zijn geweest die het aandurfd en om te gaan rijden is ook nog niet bekend.

ZATERDAG 27 MEI

WINDRAAK-BRUNSSUM

Of er mensen zijn die deze zaterdagmiddag gereden hebben is nog niet bekend.

ZATERDAG, BERINGE OSPPEL GROOTE PEEL

John had de administratie gedaan. Weer een mannetje of acht dacht ik. Gemiste kans voor de rest want een hele mooie vlakke rit en heel vaak over mooie schaduwrijke wegen. Roger en Wil hebben werkelijk 60-70 km op kop gereden. Bij het bezoekerscentrum de Groote Peel even gestopt voor een colaatje en voor deze of gene een stukje vlaai. Daarna kreeg Annie het in 'haar' weer toch een beetje te kwaad. Toen Wil lek reed, besloot zij alvast op het gemak door te rijden. Na het dépanneren werden we nog even gechickt maar even verder ging de dame in puike conditie een andere kant op. Bij Panheel stond Annie langs de kant met kramp. Ze had het helemaal gehad en besloot het thuisfront te bellen voor taxi "Peter". Ze stuurde ons door en her wish was our command. Wij hebben het laatste stuk trouw aan de route afgelegd en ploften na precies 105 km bij Nicole op het terras. Die eerste pint, man die smaakte, werkelijk godendrank. Na nog een paar hemelse pinten, en andere heerlijk koele dranken natuurlijk, was rit drie van het vierluik ook klaar. Annie stuurde nog een appje dat ze goed thuis was gekomen, dus dat was ook goed afgelopen. Jo en Roger gaven aan dat ze nummer vier van het vierluik niet zouden rijden. Aangezien zij de enigen zijn die de route hebben, zal de rest ook wel andere plannen hebben gemaakt. Roy ging met Harrie de Route des Legendes fietsen, Sef prevelde een route naar de Rédoute met TWC? dacht ik. Fred ging helemaal niet. Stan Kraus wou wél nummer vier rijden maar zonder route wordt dat moeilijk denk ik. Of er zondagmorgen mensen zijn gegaan, waag ik te betwijfelen. Op het moment dat ik dit zit te typen is het namelijk zondag 10.00 uur en het heeft net flink geregend met een paar stevige klappen onweer; niet echt het type weer dat uitnodigt om te gaan fietsen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VRIJDAG, BORGHAREN AMBY RAVENSBOS

Al weer enkele fietsdagen geleden maar met een mannetje of 10-12 zijn we in de weer geweest. Met een redelijk straf tempo zijn we via Graetheide naar het Zuiden gereden, net effe te snel zo bleek later. IJtteren Borgharen was allemaal geen probleem. De Bemelerberg deed iedereen op eigen kompas en daarna via Ravensbos die ook op die manier werd bedwongen. Daarna met Stammenhof "light", die dus door het veld, bleek dat hier en daar het sap al redelijk uit de kuiten was. Chris was al eerder afgedraaid en Theo Jacobs idem dito. Nu was Annie een beetje de pineut maar de SUIST gedachte maakte dat we temporiseerden en we op die manier allemaal aan de meet kwamen. De drankjes smaakten ge-wel-dig. Het tweede deel van het vierluik dezer dagen was daarmee volbracht. Op naar morgen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 25 MEI

BEDEVAARTRIT WITTEM

Fantastisch weer, dus een flinke opkomst voor de traditionele Bedevaartrit naar Wittem, de eerste rit van het vierluik van het HemelvaartswEEKEND. Op deze vroege donderdagmorgen waren we met 17

rijders. Alweer een oude bekende aan het vertrek, Paul Vervoort uit Posterholt, een rijder die vroeger bij de club van Montfort zijn kilometers maakte en ook al verschillende keren bij Suist aan het vertrek stond. Er werd besloten om in een groep te rijden en het tempo werd heel beschaafd gehouden. Via de gebruikelijke weg richting Roosteren en probleemloos bereikten we de Slingerberg. Hier werden natuurlijk eventjes de krachten afgetast maar boven werd er netjes gewacht. Op de Schiefersberg hetzelfde beeld. Zo ging het netjes richting de Zonneberg die in gesloten formatie werd beklommen. Dit kwam omdat Wil en Piet op de eerste rij geen meter plaats gaven zodat niemand langs kon en we samen boven kwamen. Zo kan het dus ook. In Sibbe omlaag en hier namen we afscheid van Chris Hannen die afdraaide naar huis. De rest reed door tot Wittem waar Geert en John besloten om alvast wat plaatsen te reserveren op het terras. De rest reed door om de Gulpenerberg te bedwingen en even later sloten deze bikkels ook aan op de door John en Geert vrijgehouden plekken. Natuurlijk werden er door verschillende mensen kaarsjes opgestoken en toen konden we genieten van de lekkere vlaai en koffie. Na de welverdiende pauze ging het richting Eys. Meteen omhoog wat dus niet meeviel. Op de klim naar Trintelen werd de groep helemaal uit elkaar getrokken maar boven werd weer gewacht, precies zoals het hoort. In gesloten formatie denderden we nu van Ubachsberg naar Voerendaal. De kopmannen kregen er door het prima weer steeds meer zin in en het tempo ging flink omhoog, maar John liet natuurlijk meteen een flink gat vallen. Meteen werd hierop ingespeeld en het tempo werd weer normaal. Via Hoensbroek en Amstenrade ging het nu richting Duitsland. Roger waakte als een echte herder goed over zijn kudde. Van achteruit hield hij alles perfect in de gaten en hij zorgde er voor dat de groep mooi bij elkaar bleef. Als er al eens iemand te snel wilde gaan werd deze snoodaard meteen tot de orde geroepen. Zo bereikten we als een groep weer Montfort waar besloten werd om "Aan de Kirk" nog eventjes na te praten. Nu bleek dat Jo pas jarig was geweest en hij verraste ons met een rondje drank. Jo, nogmaals hartelijk proficiat en bedankt voor het drankje. Werden meteen plannen gemaakt om op vrijdag weer te gaan fietsen en zo eindigde deze klassieker in opperbeste stemming.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 20 MEI

TONGEREN

Of er mensen naar Tongeren zijn geweest is op dit moment nog niet bekend. Graag een berichtje als er wel mensen zijn gegaan.

MEYEL-OSPEL

Verslag zaterdagmiddag rit 20 mei 2017 Meyel-Ospel.

Bij het vertrek stonden 10 deelnemers startklaar, de rest was naar Tongeren of Luxemburg. John stond in zijn mooie kleren de deelnemers te noteren. De route was bekend bij Har van der Vorst en hij werd dus aangewezen als wegwakelaar. We vertrokken via Berkelaar, Maasbracht, Panheel naar Grathem. Van hier uit naar Grathem en Heythuysen, hier gingen we richting Noorderbaan en bij de rotonde rechtsaf, bij de volgende rotonde linksaf naar Caluna, deze weg werd in de vorige rit niet gevonden. Deze werd helemaal afgereden tot aan de T-splitsing Heibloem-Nederweert. Vervolgens rechtsaf richting Heibloem-Beringe, bij de Peelsteeg gingen we linksaf naar Beringe richting oud landbouwbelang. Bij de rotonde aangekomen links af over het fietspad naar Meyel. Vlak voor Meyel reed Geert lek, na enig gewissel en gegoochel met binnenbandjes werd de klus met behulp van Piet geklaard. Vervolgens reden we door Meyel en koersten we naar Ospel-Dijk en Ospel, net voor Ospel gingen we linksaf richting Waatskamp en kwamen we in Nederweert-eind uit. Op deze manier konden we de weg dwars door Ospel vermijden. Net buiten Nederweert-Eind gingen we rechtsaf richting Schoor, waar we de weg langs het kanaal namen richting Panheel. We hadden geluk dat de wind schuin van voren kwam en enigszins werd gebroken door de bomen en struiken langs de weg. Zodoende konden we in een mooi tempo dit stuk weg bedwingen. In Panheel aangekomen gingen we via Maasbracht naar Montfort, hier namen we afscheid van de rijders uit Montfort. De rest reed door via Sint Joost naar het Hingen, hier aangekomen hadden we 85 km op onze tellers. Wat nog te vermelden valt dat het gemiddelde net boven de 30 km was, misschien iets te snel voor deze groep, maar iedereen heeft goed kunnen volgen. We zullen dus maar zeggen lekker gefietst.

Mvg,
Har van der Vorst.

DONDERDAG 18 MEI

MEINWEG

Op het depart zeven Suisters. Te weten Ton Ramakers; Roger Deckers; Frank Tholen; Wil van Montfort; Jo Storms; Fred Stoffels en Chris Hannen. De route werd nauwgezet doorgenomen, hoe moesten we de Meinweg aanvallen, dit scenario was snel duidelijk. Door ieder werd het ros tussen de benen genomen en alras richting de Sleik. De " B-mannen hielden zich gedeisd want we wisten niet wat bij Roger en zijn mannen in het kopje zat". De kopmannen hadden weinig last van de wind, het klokje kwam niet onder de 30 km. Boven bij de Maharisha werd netjes gewacht tot ieder weer op adem was en zo over het Duits richting de afdaling van de Meinweg. Maar ter hoogte van Oberkrüchten sloeg het noodlot toe, Chris een klapband doordat er onverharde stukken weg tussen het fietspad liggen. Tijdens het depanneren was er een meningsverschil hoe je het beste de kop over kan nemen, laten we voor het verdere seizoen ons kopje erbij houden. De Meinweg omlaag ging als een ploegentijddrit en tussen het struikgewas deden de zonnestrallen je lastig vallen in de ogen. O' Berg – Montfort –St-Joost en uiteindelijk het Hingen werd zonder problemen bereikt. Conclusie: Strak tempo, goede temperatuur, niemand had goesting in een afzakkertje en Jo S. wilde kost wat kost de 90 KM halen en ging nog effe om Stevensweert.

Groet LGP.

ZATERDAG 13 MEI

Oost-West

Wil v.M.- Geert C.- Piet C.- Har F.- Cor v/d V.- Bert en Jules v. N.- John W.- Pieter S.- Chris H.- Chris R.- Leon R.- Paul S.- Ad T.- Roger Dohmen.- Wil Leurs-Jo Storms- en Ton R.
Dit waren de rijders voor de presentielijst.

Er is met een groep vertrokken met een nette koerssnelheid en met wind in de rug tot Baarlo was er dan ook geen vuiltje aan de lucht. Vader en zoon v.Neer hadden de groep al eerder verlaten. Waar weet ik niet, ergens bij Buggenum misschien. De terugweg verliep wat moeizamer. Voorin hielden ze een strak tempo aan van 32/33 gem. tegen de wind in of nog harder. En dat was voor de minderen dan ook het sein om eens wat te roepen van rustiger. Op de brug bij Wesseem was een splitsing een feit. Hard rijdend tegen de berg op was voor sommigen te veel en ze zijn dan ook niet meer bijgekomen. Leon liet zich ook om een of andere reden afzakken, het waarom weet ik niet dat horen we nog wel eens. Bij de rotonde werd de groep nog kleiner omdat er mensen richting Echt gingen volgens de route en die die zeker wisten dat we via Montfort moesten. Ik heb me bij de groep richting Montfort gehouden en op het Hingen gaf het comp. afgerond 89 km. aan. Toch lekker gefietst en ik denk de meesten.

Gr. Ton

DONDERDAG 11 MEI

Ja hoor, er waren 6 mannen die niet bang zijn van een beetje regen. Roger, Ton, Lex ten Braak, Jack Wijers, Jorrit Kuipers (?) Voor de eerste keer dit jaar, en Fred tekenden voor het depart. Op voorhand een ongewis ritje: caluna weet niet iedereen te liggen, en zou het droog blijven? Wel Caluna hebben we niet gevonden en droog bleef het ook niet. Via een aantal omzwervingen zijn we uiteindelijk in Weert gekomen. Hier hield het op met zachtjes regenen, en gingen de hemelsluizen helemaal open. Op dat moment hadden we ook al 2 lekke banden gehad, en op weg naar zuidelijker oorden reed Ton lek. Nieuw bandje, doorbuffelen en zo snel mogelijk naar huis was het devies. Het ging een tijdje goed, en we bereikten Wesseem, waar Ton alweer de pechvogel was. Snel depanneren, verdorie - te kort ventiel- weer wisselen en weer door. Maasbracht bereikt, Jack draait aan rotonde af om via

berkelaar naar Echt te rijden en gaat hier onderuit... op het eerste oog niet all te veel aan de hand, en we hopen dan ook dat de schade en de pijn echt meevalt. En toen, toen waren we thuis. Veel regen, 4 x lek, bijna donker, een valpartij - eigenlijk een ritje om snel te vergeten.

Fred

Nederweert-Eind

Ondanks de slechte weersvooruitzichten toch nog 6 Rijders aan de start. Roger D. - Fred S. - Ton R.- Jaac W. - Jorrit C. - en als ik me niet vergist Lex ten Braak. Het was me een ritje met veel tegenslagen. Roger en Fred op kop met een snelheid die goed te volgen was. Het wegdek was nat dus lekke bandjes. Het allereerst Jaac bij Baexem. Toen dat verholpen was, koerst richting Heytse. Eenmaal via wat andere wegen Nederweert- Eind bereikt waar Roger een lekke Tube had en Hier begon het boven ons goed te rommelen en weldra waren we kletsnat. Hier hadden we al 38 km op de teller en nu nog naar huis. Dat is niet helemaal volgens planning gegaan, want Ton reed ook nog 2 keer lek en het werd vroeg donker ivm met het weer dus zoeken naar de kortste weg. In Maasbracht maakte Jaac nog een flinke schuiver toen hij rechtsaf sloeg richting Echt. Met pijn in zijn body is hij naar Echt gefietst. Het was inmiddels 21.30 uur. En toen ik thuis was 21.45 uur. Of ik lekker gefietst heb Whooo. De afstand zal zeker meer als 60 km. zijn geweest, maar door de regen haperde mijn fietscomp.

Gr. Ton

ZATERDAG 6 MEI

HOENSBROEK

Ondanks het fantastische weer was de opkomst vandaag toch wat minder. Maar 22 rijders tekenden de startlijst. Enkele vaste deelnemers waren de route voor 10 juni bij Frits aan het verkennen. Ook was er vandaag een tocht voor het goede doel waar verschillende Suisters aan meededen en enkelen spaarden zich voor de ALS-tocht van morgen. Om half twee werd gevraagd of de A-rijders wilden vertrekken, maar tot onze grote verbazing had niemand hier zin in. Tenslotte vertrokken Tom en Ralph, wat ze gefietst hebben is nog niet bekend. Dus werd er maar met een flinke groep van 20 rijders vertrokken voor de rit richting Hoensbroek. Maar al gauw was duidelijk waarom niemand het voortouw nam voor een A-groep. Het bleek dat niemand de juiste route wist en bij de B-groep zijn er altijd wel enkele mensen die de weg weten. Daarom moesten de snelle jongens zich maar aanpassen aan het langzamere tempo van de B-rijders. Dat dit nog niet zo gemakkelijk is mag blijken uit het feit dat er verschillende keren verkeerd werd gereden vooraan. Maar John was onverstoortbaar en riep de doorrijders steeds terug. De route voerde vandaag door Geleen wat met al die stoplichten ook niet zo'n succes is. Eenmaal buiten Munstergeleen begon het klimwerk. Gelukkig werd en boven door de meeste rijders netjes gewacht zodat de groep redelijk bij elkaar bleef. Via Wijnandsrade en Hoensbroek ging het richting Amstenrade omdat de weg naar Vaesrade was afgesloten. De snelle mannen wisten van hieruit wel de weg en omdat bij Geert ook nog de ketting afliep waren ze opeens gevlogen. Met een groepje van 12 man werd de rit verder afgemaakt. Heel goed zorgend dat de groep mooi bij elkaar bleef, ook tegen de wind over de neutrale weg, werd Koningsbosch bereikt. Nu was het leed geleden en met de wind in de rug werd richting Het Hingen gekoerst. Met 75 km. op de teller werd Café 't Hingen bereikt waar enkele rijders van de snellere groep al op ons zaten te wachten. Na enkele welverdiende versnaperingen, lekker in het zonnetje, kwam er een eind aan een rommelige rit. Toch maar vooraf de route bestuderen zodat men niet afhankelijk is van een enkele B-rijder.

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 4 MEI

SNIJDERSBERG-MAASBERG

Nog steeds geen zomer, dus maar alweer een lange broek. Wel waren er toch enkele diehards die het aandurfden om in korte broek te verschijnen. Vandaag waren we met 18 rijders. Maar de A-groep was niet zo groot als anders. Met 8 man werd vertrokken om half zeven maar op de kanaalbrug vond Hennie v. d.ongen het welletjes en hij liet zich terugzakken naar de B-groep. Maar deze B-groep was

vandaag toch wel behoorlijk sterk. Eigenlijk waren er maar 3 rijders die steeds in deze groep rijden en de rest zien we geregeld bij de snelle mannen. Dus werd het voor Het Hijgend Hert vandaag toch wel "Hard Labour", want met zoveel sterke kleppers wordt het tempo toch wel iets opgevoerd. Maar afzien is voor John niets nieuws, zolang als hij fietst heeft hij niet anders gedaan. Dus werd er pittig doorgereden maar natuurlijk zodanig dat er niemand echt in de problemen kwam. Met de wind in de rug ging het gezwind richting Geulle. Hub merkte nog op dat hij nu versnellingen gebruikte die hij normaal nooit nodig heeft. Op de Snijdersberg werden de messen natuurlijk geslepen. John hield het achteraan goed in de gaten en boven werd er netjes gewacht. Op de Maasberg hetzelfde verhaal. Nu konden we de terugweg aanvangen. Met zoveel sterke mannen leek het wel of er geen wind was. Ook nu weer ging het in een straf tempo huiswaarts. Iedereen probeerde zo veel mogelijk uit de wind te blijven zodat er lekker werd opgeschoten. Om 8 uur werd er natuurlijk gestopt om de slachtoffers van W.O II te herdenken. Na twee minuten stilte werd de rit voortgezet. De grote mannen zetten er weer flink de sokken in en Hub moest ze op een gegeven moment toch eventjes tot de orde roepen. Fred merkte terecht op dat sommigen wel voor een kapitaal aan klokjes op het stuur hebben maar als er niet op gekeken wordt heeft dat geen zin. Met ruim 60 km. op de klok en een pittig gemiddelde kwamen we eventjes na half negen weer terug op het Hingen. Ondanks dat het Hijgend Hert behoorlijk aan de bak moest vandaag durft hij toch nog steeds te zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 29 APRIL

Bijgaand een verslagje van de A-groep

De alternatieve Gelre Gùlick route!

Bij de A-groep waren we met 16 man. Zo'n grote groep met een behoorlijke snelheid betekent goed opletten, maar gelukkig waren de wegen langs Mooder Maas op overzichtelijk en werd er goed gewaarschuwd. Het was een behoorlijk homogene groep waardoor er lekker op tempo gereden kon worden en iedereen goed kon bijhouden. Een heerlijk zoemend geluid is dat toch als je in zo'n mini-peleton zit!

Voor de wandelende passanten die we terloops gedurende de rit tegenkwamen, waren we bijna een kijkattractie. Daardoor en door het steeds meer doorbrekend zonnetje leken de sterke kopmannen er alleen maar meer zin in te krijgen. Uw reporter bij gelegenheid was uitstekend vermomd met een grote snor en heeft, verscholen voor de wind, vandaag alleen maar gespierde kuiten gezien. Dat alles onder het motto 'op de achterbank van de bus is het altijd het gezelligst'.

Enfin, inmiddels waren we in Baarlo aangekomen en draaiden we weg van de Maas naar de westkant van de Napoleonsbaan.

Ergens tussen Helden en Roggel (bosgebied de Gruise Epper) werd nog een korte plaspauze ingelast en kon de rit weer (met opluchting voor sommigen) worden vervolgd. Uiteindelijk kwamen we weer via de Maasbrug in Wesseem terug aan de 'goede kant' van de Maas. Via een lusje Brachterstatie en Montfort kwamen we weer bij het beginpunt, waar nog even met 6 man onder het genot van een drankje op de terugkomst van de B-groep werd gewacht.....en gewacht!

Met een deftig gemiddelde van rond de 33 en 90 km op het klokje kon iedereen voldaan naar huis.

Ohne Moos nieks Loos

GELRE-GÜLICK (of KESSEL EIK-LEVEROY)

Foutje, sorry hiervoor. De rit voor vandaag heette Gelre-Gùlick, maar in het programma was bij deze naam een andere beschrijving gezet. Dit was nl. de rit Kessel Eik-Leveroy. Maar de afstand was wel hetzelfde. Het weer was prima, ook al durfden niet veel mensen het aan om met korte broek te verschijnen. Maar het Fluitend Hert en Sef durfden het wel aan en het ging best, het wordt tenslotte langzaam zomer, heren en dame. Er waren maar liefst 35 mensen present op het Hingen voor deze vlakke rit. Tot onze grote verbazing zagen we vandaag Cor v.d. Varst weer aan de start. Geweldig, Cor, we zijn allemaal ontzettend blij dat je er weer bij bent. Ook weer twee nieuwe rijders voor dit seizoen, De bekende Bert v. Neer met zijn zoon Jules, een knaap van een jaar of 13 zo te

zien. Ook deze twee rijders hartelijk welkom. Omdat John een foutje in het programma had gemaakt zullen de mensen van de A-groep wel de rit richting Kessel-Eik hebben gereden, we zullen nog wel horen hoe het ze vergaan is. Omdat John natuurlijk bij de B-groep was stuurde hij deze mensen op de "echte" Gelre-Gülick route. Hij mocht zelfs alweer op kop rijden maar dit keer hield hij dit niet zo lang vol. De kopmensen voor vandaag waren Leon Renet en Ton Ramakers. Bijna de hele route bleven ze het tempo aangeven en dit deden ze voortreffelijk. Het tempo was steeds prima te volgen en niemand kwam in de problemen. Ook Cor en de jonge Jules bleven lekker in het wiel. Zo moet het en dan is het ook voor iedereen een genot om te fietsen. Via Paarlo en Vlodrop ging het richting Putbroek. Bij Sevriens namen we afscheid van Jules en Bert. Voor zo'n jonge knaap is 30 km. ruim voldoende. Over de neutrale weg ging het nu richting Schinveld. Cor, Geert en Wil Nissen besloten ook om eerder af te draaien. Voor Cor een prima prestatie, de eerste keer weer bij Suist. Om Sittard te vermijden werd er gekozen om via Guttecoven te rijden, een prima alternatief. Lekker peddelend werden de kilometers afgelegd en in Born namen we nu afscheid van Henrie, die recht door richting Nieuwstadt ging. De rest bleef mooi bij elkaar en in Ohé en Laak kwam Jo Vergoosen op kop. Hij had zich de hele rit ingehouden en moest toch ook eventjes zijn energie kwijt. Hij gaf er een behoorlijke snok aan maar iedereen kon blijven volgen. Zo bereikten we, met een kleine 95 km. op de klok, alweer het Hingen. De rijders van de B-groep gingen allemaal netjes naar huis, maar op het Hingen stonden toch enkele fietsen bij het Café. Dus de heren van de A-groep hebben de rit zoals gewoonlijk afgesloten met een welverdiend drankje. Graag een verslagje van hoe het jullie is vergaan. Bij de B-groep kunnen we met recht weer zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Fluitend Hert

DONDERDAG 27 APRIL

TEUVEN

Op deze Koningsdag stond de rit naar Teuven op het programma. 's Morgens meldden zich daarom maar liefst 16 rijders op het Hingen. Wel niemand met een versierde fiets of in een oranje tenue, maar dit mocht de pret niet drukken. Voor de eerste keer dit seizoen stond Peter Winteraeken weer aan de start. Hij heeft wel al verschillende keren stiekem getraind wat heel goed te merken was aan zijn uitstekende fietsen. Omdat er in Sittard een oranjemarkt werd gehouden werd besloten om een andere aanlooproute te nemen. Sef Laugs, die het om 8 uur nog te koud vond om met TWC-Echt mee te gaan, wist wel een leuk parcours. Via Hastenrath en het Wildpark in Gangelt bracht hij ons richting Schinnen waarna we in Spaubeek weer op de geplande route kwamen. Een prima alternatief, slechts 7 kilometer meer maar wel prachtige kilometers. Nu volgden we de bekende route en zo kwamen we zonder problemen in Wijlre. Hier weken we ook weer eventjes van de route af en in Gulpen moesten we zelfs over voetgangerspaadjes, maar de Suisters laten zich door niets meer tegenhouden. Nu kwam het mooiste stuk van de rit, via Pesaken en Reymerstock naar Schilberg. John wilde eventjes een kaarsje opsteken en dan te voet naar huis maar hij heeft zich kennelijk vergist. Dit Schilberg is toch wat anders dan in Pey. De Belgische kilometers via Teuven liepen ook perfect en iedereen kon prima volgen, dank aan de kopmannen die een lekker tempo aanhielden. Het stuk via Bommerich en Roth is ook geweldig. Prima wegen, wel flink op en af zodat de klimmersbenen vandaag goed aangespannen werden. Maar af en toe werd er zelfs eventjes gestopt om de inwendige mens te versterken want met dit koude weer moet er toch geregeld voor "Kolen op de Kachel" gezorgd worden. Gezellig keuvelend werden de kilometers afgelegd, het weer was wel frisjes maar toch heel goed te doen. Achter Wittem wilde John de twee kopmannen eventjes toespreken maar dit pakte voor hem niet zo best uit. Ze knepen meteen in de remmen zodat ons Hijgend Hert veroordeeld was tot kopwerk. Voor hem niet het gewone werk maar hij liet zich niet kennen en stampte onverdroten voort. Tot Valkenburg lieten ze hem afzien maar hij gaf geen krimp. Dus hij kan het wel maar hij weet zich normaal goed te verstoppen. Via Ravensbosch en Spaubeek ging het nu naar Schinnen en de Beukeberg was een van de laatste klimmen. In Hillensberg naar beneden en zo weer naar huis waar we om kwart over twee met dik 135 km. en ruim 1000 hoogtemeters op de teller aankwamen bij Café 't Hingen. Lekker in het zonnetje werd plaatsgenomen op het terras en de koffie en warme appeltaart smaakten voortreffelijk. Even later kwamen er echter donkere wolken opzetten en het begon zowaar te druppelen. Dus maar vlug afrekenen en naar huis, na weer een prima geslaagde trip.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 22 APRIL

TOCH NOG EEN VERSLAGJE

Wat de deelnemers betreft nog iemand die dit jaar ergens in Amerika gaat rondtrekken per fiets; ik weet niet of die er al bij staat. Verder hoorde ik dat er een man of drie/vier van Stevensweert hebben meegereden. De route zou weer richting Zevenheuvelenweg gaan. Maar die is nog steeds dicht. Sef wist te vertellen dat je met de fiets ook over de grote weg naar Nieuwenhagen kon maar Har en Jo besloten om de mooie rit naar Rimborg maar weer van stal te halen. Met één groep werd vertrokken, en zodanig dat iedereen redelijk makkelijk kon volgen. Via Isenbruch naar Stein en zo richting Jabeek, Doenrade, Merkelbeek enz. Vervolgens bovenlangs de Bouwberg en zo richting Rimborg. Alles verliep prima, vooraan gedoseerd rijdend, heel sociaal allemaal. Op een leuke band van Har na, geen problemen gekend. Op het fietspad langs de Roode Beek moest vooraan even getemperd worden vanwege het te harde optrekken na de bruggetjes maar daarna ging het wel weer. Zo bereikten we weer als complete groep de meet. Er was geen animo om er nog een te vatten want de kroegtijgers hadden 's morgens de Amstel gereden en hadden hun natje al gehad en waren al gedoucht. Dus dan maar als verstandige mensen naar huis afgenokt.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

De deelnemers aan de middagrit van afgelopen zaterdag zijn bekend. Via verschillende bronnen hebben we de namen doorgekregen. Hartelijk dank hiervoor.e

Deelnemers rit 24 april

Jo Vergoosen	Har v.d. Vorst
Wil v. Montfort	Henk Swillens
Sef Laugs	Berrie Thoolen
Piet Clout	Wil Nissen
Johnnie Mols	Bart Rams
Harry Cuypers	Jeffrey Derenet
Tom Marcellis	Mark Steins
Bas Scheres	Chris Ruyters
Eric Stokbroeks	Chris Hannen
Harold v.d. Heuvel	Raymond Heythuysen
Sjef Derenet	John v. Ool

AMSTEL GOLD

Verslag van de A-Groep

Zoals al in het verslag van het Hijgend Hert staat werd er in Elsloo gesplitst en waren we nog met zijn vijven over. Via Catsop, Moorveld en Kasen gingen langs het vliegveld naar Beek waar we aan de

voet van de Adsteeg op de AGR-route uitkwamen. Daar werden voor het eerst de beentjes opgewarmd, want daarna kwamen al snel de Lange Raarberg en de Vuilnisberg. Na de Vuilnisberg draaide Paul Steskens af omdat de marathonbenen toch nog niet helemaal in de fietsstand waren overgegaan. Vervolgens werden de Vrakelberg, Fromberg, Sibbegrubbe, de Geulhemmerberg en tenslotte de lastige keitjes op de Maasberg in Elsloo afgewerkt. Gelukkig werd er tussendoor ook nog even gepauzeerd om de inwendige mens te versterken met koffie en vlaai danwel een broodje gezond! Wat wil een fietser nog meer?

Nou, niet teveel wind en droog weer bijvoorbeeld! En....dat hadden we ook! Er is geen druppel regen gevallen. En die wind, die viel ook nog reuze mee..... omdat Roger na enkele weken zelfkastijding zijn turbobenen weer teruggevonden heeft en 90% (of meer!) van al het kopwerk voor zijn rekening heeft genomen!

Ondanks de ietwat scheve verdeling van de labeur, hadden we alle 4 wel het gevoel dat we een natje hadden verdiend toen we weer terug waren op 't Hingen. De Amstel Radler met als achtergrondmuziek Nico Haak's 'foxy foxtrot' smaakte dan ook voortreffelijk!

Uw reporter bij afwezigheid van 'A vous Hilversum': Ohne Moos nieks Loos

Met vriendelijke groet,

Roy van Montfort

Verslag van de B-Groep

Verschillende mensen hadden zich de ware woorden van de Razende Reporter goed in hun oren geknoopt. Daarom stonden, ondanks de regen van deze morgen, nu toch alweer 7 mensen klaar op het Hingen om deze klassieker te gaan rijden. Verschillende mensen hebben vandaag de Ardennenklassieker Luik-Bastenaken-Luik gereden, anders was de opkomst zeer zeker nog groter geweest. Hoe het deze mensen is vergaan zullen we wel horen. De route telde twee verschillende afstanden maar het eerste stuk tot Elsloo werd samen gereden. Roger, Michiel en Roy deden het kopwerk en iedereen kon lekker in het wiel blijven. In Elsloo, bij de splitsing, kozen Annie en John voor de 125 km. en Roger, Michiel, Fred, Roy en Paul Steskens waren de bikkels die voor de afstand van 150 km. gingen. Annie en John reden in een lekker tempo, voor alle twee goed te doen, de verschillende hellingen die deze rit telde op en zo werden de kilometers onder de wielen door gedraaid. Er kwam zelfs een zonnetje van achter het wolkendek te voorschijn piepen en het werd steeds aangenamer om te fietsen. Maar toen we eenmaal in Amby terechtkwamen was het uit met de pret. We kregen nu de straffe wind pal van voren en met twee man waarvan er eentje de gewoonte heeft om geen kopwerk te doen (natuurlijk was John dit) was het "Hard Labeur". Maar Annie kweet zich uitstekend van haar taak en met John in het wiel werd ook dit varkentje gewassen. Wel moesten we op de Maasberg nog van de fiets af omdat er een auto in de helling stond geparkeerd zodat we niet door konden. Fietsen gaat hier al slecht maar lopen met de fietsschoentjes is nog veel vervelender. Toch kwamen we ook nu weer boven en de resterende kilometers werden in een aangepast tempo afgelegd. Even voor twee uur kwamen we weer terug in Echt. Te laat om de middaggroep nog uit te zwaaien, dus werd er besloten om maar eventjes af te sluiten op het verwarmde terras van het Genot. Ondanks het koude en natte begin was het weer een prima geslaagde rit. Hoe het met de middaggroep gegaan is hebben we nog niet binnengekregen. Met smart wachten we het verslag af.

Het Hijgend Hert (Dat kwam door de straffe wind)

DONDERDAG 20 APRIL

THORN-MAASEIK

Vandaag hadden ze er wel weer eens zin in. Of het kwam doordat de afstand wat langer is geworden omdat het langer licht blijft of was het het prima fietsweer? Maar liefst 19 rijders tekenden de presentielijst. Jo Vergoosen kwam zo trots als een pauw aanzetten met zijn nieuwste aanwinst. Vandaag pas gekregen en meteen ingezet, maar het is dan ook wel een plaatje. Een Ridley Noah SL, met schijfremmen en elektrische schakeling, wat wil je nog meer. Omdat hij nog wat voorzichtig was

besloot hij om voor de B-groep te kiezen. Jammer voor de snelle mannen want nu waren ze hun wegkapitein kwijt voor vandaag. Om half zeven vertrokken ze toch maar, met 10 man sterk. Hoe het ze vergaan is horen we nog wel. De B-groep was dus vandaag met 9 man, een prima aantal en er werd werkelijk heel sociaal gefietst. Het tempo was zo dat iedereen, ook de zwakkere broeders, goed konden volgen. Wil v. Montfort nam de kopplaats in en vergezeld van Har v.d. Vorst werd er richting Ohé en Laak gereden. Hier moesten we eventjes wachten op Jan Sevriens die een klein probleempje had maar dit loste hij natuurlijk vakkundig op. Zo werden de kilometers lekker afgelegd en in Maaseik kwam de vraag of we er niet een klein lusje aan konden breien. Omdat iedereen nog fris erbij zat was dit geen probleem zodat we terugreden over Susteren en de Sleik. Zo kwamen we met ruim 45 km. op de teller weer terug op het Hingen. "LEKKER GEFIETST", en als er op deze manier gereden wordt is het voor iedereen heel goed te doen. Dus Suisters, wees niet bang en kom op de donderdagavond lekker een rondje meepeddelen.

Het Fluitend Hert

MAANDAG 17 APRIL, MAAS PEEL ROUTE

Zeer teleurstellende opkomst vandaag, of beter gezegd, helemaal geen opkomst. Alleen Roger, Fred en Jo V stonden paraat. We konden en kunnen het nog steeds niet begrijpen waarom verder he-le-maal niemand is op komen dagen. Of er achter de schermen weer driftig gebeld en geappt is, weet ik niet maar dat zal het wel geweest zijn. Oké, het was nog nat maar de voorspellingen waren prima. We hebben dan ook geen druppel regen gehad en op de terugweg met de wind in het voordeel liet de zon zich regelmatig zien. Het was werkelijk genieten en de thuisblijvers zijn vandaag de grote verliezers :(. Ons motto is samen uit is samen thuis maar als er niemand komt, gaat dat motto dus ook niet op. Het was wel koud voor de tijd van het jaar maar de kleerkasten liggen toch vol met allerlei wintergerei. Of mochten de fietsen niet nat worden? Misschien een noviteit voor deze of gene; die dingen zijn gemaakt om op te fietsen en gaan NIET kapot van een beetje regen. In Panningen was natuurlijk weer kermis en een rommelmarkt o.i.d. In Grashoek was op de hoek waar het linksaf gaat naar Helenaveen een huis afgefikt. De bewegwijzering lag op de grond en zodoende misten we deze weg nét. Maar dat was maar 50 m. In Griendtsveen stond alles nog recht, de wegen lager er nog en zo konden we de gezwind door de dorpen aldaar laveren om een eind verder op het terras te ploffen in Grubbenvorst. Jo kon plots zijn ogen niet geloven want hij zag plotseling Marleen buiten lopen. Ze kwam binnen en zei verbaasd: waar is de rest? Nou die was er niet legden we haar uit. Om de schok te kunnen verwerken bestelde ze, kenner als ze is, een grote aardbeiencoupe en te zien aan het tempo waarin ze die coupe soldaat maakte, was ze de schok al weer te boven. Het ijs kreeg een zeer goede beoordeling waarna ze zich weer uit de voeten maakte. Ze stapte in haar auto, zwaaide nog even en weg was ze weer. Roger nestelde zich weer aan kop en zo raffelden we de laatste etappe redelijk rap af. Die Roger is werkelijk niet moe te krijgen; zaterdag de Alternatieve, zondag met TWC 100 km en vandaag dus weer de hele dag vooraan, een dikke chapeau Roger. We maakten de kilometers vol door ook nog over Montfort te rijden en namen op Sint Joost nog een paar afzakkertjes voordat we de douches opzochten.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 15 APRIL, DE ALTERNATIEVE

Staat wel niet op het programma, maar toch. De Alternatieve is, de naam zegt het al, een alternatief voor iets. Dat iets is, zover ik weet, de toertocht Amstel Gold Race. Omdat het aanbod groter is dan het maximale aantal inschrijvingen bedacht Bear Sports om op dezelfde dag nóg een toertocht te organiseren vanuit 's Gravenvoeren naar het zuiden tot de Rédoute en weer terug zeg maar. Daarbij kun je een aantal keren afkorten en je eigen ritje plannen. Sinds een paar jaar nemen ook een aantal Suisters deel, zo ook dit jaar. Jo V bedacht plots, dat het een goed zou zijn om dit te doen. Afgelopen donderdag hoorde hij dat Henk en Leon aanvankelijk ook wilden rijden maar dat dit was afgeblazen. Frank en Bob gingen wél en nadat Roger ook het licht op groen zette waren daarmee de deelnemers genoemd. Om 8.30 uur waren we gearriveerd, auto op één van de voetbalvelden van de plaatselijke FC mogen zetten, goed geregeld daar, kleren aan, koersbrillen opgezet, Frank nog even het nummer

opgehaald, wij niet want de inschrijving was bij maximaal 4000 gestopt. Allemaal prima gegaan, alleen het weer viel tegen want het regende al een beetje. Daar hadden we al op gerekend maar qua hoeveelheden zou het meevallen en de buien zouden wegtrekken dus geen paniek. Via Visé de bekende klim door het bos, de cote de Sarolay, konden we al gelijk de benen testen, royaal klein geschakeld, jo wilde op een gegeven moment nog eens terugschakelen maar dat ging niet meer, hij stond al op de kleinste versnelling, slik, dat werd nog een ampetant dagje dacht hij met een sarcastisch lachje. Hij had als enige het regenjasje niet aangetrokken maar gekozen voor enkele lagen gewone warmere koerskleding, wél overschoentjes en lange handschoenen, de rest wel iets van regenkledij maar Frank geen overschoentjes waardoor hij al vlot koude voeten kreeg. We werden al snel nat maar Jo trok desondanks het regenjasje niet aan omdat hij het toch niet koud kreeg. Vorig jaar had hij op die manier gemerkt dat hij het op die manier niet zo koud had als de mannen die wél een regenjasje hadden aangetrokken. Daarna Rue de Tesny langs het kerkhof steile-wand-klauteren. Voor ons viel een deelnemer gewoon omver, kreeg de trappers niet meer rond. Als je bijna boven bent hoor je de kerkklokken zo ongeveer luiden en hier en daar zie je zwarte sneeuw. Via nog enkele steile verrekkelingen kwamen we in Chaudfontaine waar we de lange klim voor de kiezen kregen. Even boven Sprimont namen we de 130 km route naar Banneux. Daar de gevaarlijke klim over slecht wegdek naar beneden. Via Nessonveaux, Fraipont rechtsaf omhoog, sur Steppes geheten. Ik denk dat we die wel allemaal kennen. Het gaat daar een beetje schuin van de grote weg af en het is gelijk bal. Dat ding blijft maar doorlopen, steil, steiler, steilst en daar waren de kerkklokken weer met de zwarte sneeuw. Dat, samen met het feit dat we inmiddels drijfnat waren, koude poten en nog het nodige voor de kiezen hadden, maakte het zo langzamerhand een apocalyptisch gebeuren om nog maar eens de woorden van "de Neel" te gebruiken. Er zat niets anders op dan te verdapperen, en dat deden we ook. We waren inmiddels op de terugweg en ergens kregen we nog een Strava challenge, Rue des Heids geheten, geen idee hoe dat eruit zag, we wilden maar één ding, zo snel mogelijk naar de finish. We bleven redelijk bij elkaar in de buurt en er hoefde daarom niet veel gewacht te worden. Aan stoppen bij de verzorgingsposten deden we niet want daar was het veel te koud voor. We hadden genoeg bij ons en onderweg werd continu gepeuzeld, moest ook want met dit weer en parcours moeten er constant kolen op de kachel. Uiteindelijk gingen we, in de buurt van de finish, maar nog niet helemaal, via de cote de Richelle naar Visé. Via Bombaye en Neufchateau dachten we dat we het klimmen gehad hadden maar ergens in de buurt van Val Dieu, tenminste ik heb dat bord zien staan, mochten we nog een keer omhoog. Daarna nog een kilometer of acht over vlakke wegen, maar wel met wind op de kop en nog steeds in de regen, legden we de laatste kilometers af. Ik heb toch al de nodige ritjes gereden, ook in slecht weer, en die van vandaag staat denk ik, toch wel in de top-5 qua afzien, slecht weer, kou, regen enzovoorts. Maar eenmaal droge kleren aan, na afscheid te hebben genomen van Frank en Bob, in de auto van Roger met de stoelverwarming aan, overheerst al snel het goede gevoel dat we toch een puike prestatie hebben geleverd, dat we/ik gaandeweg betere benen kreeg met bijbehorende stijgende moraal. En na zo'n dag is een warm bad werkelijk een stukje hemel op aarde. Als deze rit in het programma had gestaan hadden we niet 130 maar zeker 260 kilometer verdiend in de stand.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Zaterdag 15 april.

Waterval

Het aantal deelnemers aan de start viel tegen, kwam het door het weer of waren er mensen naar de tourversie van de Amstel, wie zal het zeggen. John V stond in zijn gewone kleren de deelnemers te noteren, hij vertrouwde het weer niet. De buienradar had het deze middag bij het juiste eind en er is geen druppel regen meer gevallen. Maar dit is achteraf makkelijk te zeggen. Gezien het aantal deelnemers werd besloten om met een groep te rijden, er werd afgesproken dat het tempo iets lager moest zijn dan gebruikelijk is in de A-groep. Met de wind van opzij vertrokken we richting Slingerberg, op de weg van Roosteren naar Illekoven kwamen we de wandelaars van de Swentibold mars tegen. Door het grote aantal was er weinig plaats op het fietspad en we besloten om maar op de weg te gaan rijden. Met een straf tempo reden we richting Urmond, hier begon de fiets

van Michel van S te kraken, na onderzoek bleek dat het vermoedelijk de trapas was, maar gelukkig kon hij gewoon doorfietsen.

Bij de Slingerberg aangekomen ging ieder in zijn eigen tempo omhoog en werd boven netjes gewacht tot iedereen er was. De afdaling van de Snijdersberg werd genomen en toen richting Bunde , hier werd de Denneberg bedwongen. Nadat iedereen was aangesloten gingen we richting Biesenberg en Waterval.

Via Gerzon gingen we richting Schimmert, hier werd gekozen om via de Vuilnisberg naar Klein Doenrade te fietsen en via de Beukenberg naar Oirsbeek, Merkelbeek naar Schinveld.

In het centrum kregen we het eerste lek van de dag, maar dit werd snel gefikst. Vervolgens via de neutrale weg naar Koningsbosch en van hieruit door naar het Hingen.

Is nog te vermelden dat na 4 uur de wind aanwakkerde wat goed te merken was op de neutrale weg. Het was een mooie tocht iedereen kon goed bijhouden, dus lekker gefietst zou John zeggen.

Mvg

Har van der Vorst.

DONDERDAG 13 APRIL 2017

Opvallend geen enkele deelnemer uit de traditionele groep twee. Daarom slechts één groep vandaag, Roger, Fred, Jo, Jo Storms, Chris, Ralf, Tom, Sef, Wil van Montfort, een nieuweling uit Pey, afkomstig uit Egmond, Frank Thoolen en verder nog drie deelnemers die ik niet bij naam ken. Er werd met een flink tempo vertrokken en Jo V had daarover wat bedenkingen. Niemand stoorde zich echter daar verder aan en daarom was dat gelijk duidelijk. De groep bleef echter goed bij elkaar, geheel volgens de SUIST gedachte. In een vloek en een zucht waren we in K'Bosch en jakkerden we langs de Prinsenbaan naar Echterbosch alwaar we rechtdoor gingen voor een extra lus over Posterholt en het Reutje. Zodoende werd uiteindelijk 42 km afgelegd en met goede moraal werd op het Hingen afscheid genomen. Traditiegetrouw werd door deze of gene nog een afzakkertje genomen en plannen gesmeed om zaterdag de Alternatieve te rijden ipv de rit uit het programma. Frank gaat met Bob. Jo en Roger gaan in principe ook voor de 130 km en Leon Renet wordt nog gebeld.

A Vous Hilversoem

De Razende reporter

ZATERDAG 8 APRIL

MERKELBEEK

Verslag B-groep.

Nadat de A-groep was vertrokken richting Kranenbroek, vertrokken wij richting Echt. Via de Bellekesweg richting Dieteren, van hier door de tunnel naar Isenbruch, Havert. Vervolgens via Hastenrath de Hiilensberg op. Boven werd netjes op iedereen gewacht. Toen richting Oirsbeek, Amstenrade, Schinveld. Hier omhoog en boven rechtsaf richting Brunssum. Bij de rotonde linksaf de Zevenheuvelenweg op. De bleek niet zo'n succes, de weg was op enkele plaatsen nog steeds opengebroken, pech kom niet uitblijven. Har van der Vorst reed lek op een steen, het malheur werd snel verholpen door Jan Sevriens. Boven aangekomen linksaf over een stuk aangelegde weg richting Rimborg. Bij de rotonde linksaf naar Schinveld, hier de Neutrale weg gevolgd tot Maria Hoop. Er werd besloten om de mensen van Montfort thuis af te leveren, zo gezegd zo gedaan. Daarna reed de rest reed richting Hingen en namen in Sint Joost afscheid van de Sint Joostenaren. Iedereen kon het tempo goed volgen dus een mooie rit.

Gr

Har van der Vorst.

VERSLAG VAN DE A-GROEP

Het was weer een drukte van jewelste, uit alle hoeken en gaten komen de deelnemers tegenwoordig tevoorschijn om richting het Hingen te sturen om aldaar een ritje met SUIST te rijden. Zoals gebruikelijk werden twee grote groepen gevormd. Dat gebeurt heel organisch zeg maar; iedereen staat bij elkaar, men weet zonder dat te zeggen in welke groep men gaat plaatsnemen en om half twee stapt groep 1 op de fiets, even later gevolgd door de overblijvers die dan groep 2 vormen. John was er toch niet bij en dus namen we ons de vrijheid om van de route AF TE WIJKEN. Via Hillensberg was het plan om naar Oirsbeek te sturen en dan via Merkelbeek naar de Bouwberg. Even na Aan Reijans stond groep 1 alweer naast de fiets wegens een lekke band. Hoe vaak dat al niet gebeurd is, echt niet normaal meer. Harald werd gedepanneerd en hier en daar bleek dat ze nog niet in de gaten hadden dat we een andere route hadden gekozen, want er werd gevraagd waar groep 2 eigenlijk bleef. Nou dan hadden we nieuws, want die kwamen never nooit niet. Enfin, via Hillensberg enzovoorts kwamen we achter Amstenrade weer te voet te staan en weer was Harald de pineut. Met vereende krachten werd het euvel opgelost maar niet nadat groep 2 was gepasseerd, waarbij groep 1 nog sportief applaudisseerde. Tevens werd overlegd over de Zevenheuvelenweg die volgens Sef nog steeds open lag. Hij stelde voor om deze te mijden en richting Rimborg te rijden en dan via Ubach Palenberg, Gilrath nog langs de Roode beek naar Gangelt en zo naar Hastenrath en recht door naar Haaren en Posterholt te rijden. In Rimborg keken enkelen overigens hun ogen uit want daar waren ze nog nooit geweest. Via deze route werd ook de neutrale weg gemeden. Sef gaf richting Haaren met tegenwind nog een keer gas om U tegen te zeggen, wat een klasbak is dat nog, en dat terwijl hij ook niet meer zo heel piepjong meer is, zogezegd. We hadden echter nog meer schoon volk aan boord zoals bijvoorbeeld Tom Marcellis, Lyon Ohlenforst, Berry Thoolen, Michel Smoorenburg, Harrie Cuijpers, Harald en nog wel enkelen die ik hierbij waarschijnlijk vergeet. Zij zorgden ervoor dat het tempo strak werd gehouden. Johnnie Mols begon na het Reutje echter nog eens volle bak alles op de kant te zetten. Dat werd de groep toch wat al te gortig en zij riep Johnnie dan ook onmiddellijk tot de orde. Wat daar de lol van is, ontgaat mij volledig, we reden al zo hard, iedereen nog aan boord en dan zoiets. Bij Sef ging het nog wel omdat we mooi uit de wind konden meeliften maar bij Johnnie kwam de wind van opzij en dan is het niet meer zo eenvoudig om het wiel te houden. Je moet dan aanvoelen dat dat daar niet meer kan, een goede leer voor de volgende keer zullen we maar zeggen. De rust keerde gelukkig weer en eenmaal onder het vod van de laatste kilometer doorgereden, bleken we toch 32 gemiddeld gereden te hebben en zo voelden de bennen ook. Er werd nog even nagekaart op het Hingen en het zal geweldig gesmaakt hebben want spijtig genoeg kon de schrijver van dit epistel niet aanschuiven wegens verplichtingen elders.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

DONDERDAG 6 APRIL

STEVENSWEERT-REIGELSBROEK

Waar het aan ligt is de grote vraag, maar ondanks het prima fietsweer stonden er om half zeven toch maar 10 rijders klaar voor de eerste avondrit. Of we te veel verwend zijn door het grote aantal mogelijkheden om te fietsen of dat men de afstand te kort vindt, wie het weet mag het zeggen. Het gros van de deelnemers waren “ snelle” jongens, dus deze groep, 8 man sterk, vertrok even na half zeven. Hoe het ze vergaan is zullen we nog wel horen. De twee B-rijders, Annie en John, besloten om het vandaag niet al te gek te maken. In een lekker tempo, steeds afwisselend op de kop, werden de kilometers afgelegd. Omdat ze maar met z'n tweeën waren moesten ze evengoed flink aan de bak, maar voor deze kortere ritjes is dat geen probleem. De afstand was een kleine 35 km., en probleemloos werd dit varkentje gewassen. Hopelijk komen de ander B-rijders toch ook weer aansluiten op de donderdagavond want met twee man is toch wel wat weinig, zeker als er af en toe iemand niet kan.

Het Fluitend Hert

ZONDAG 2 APRIL

VOLTA CLASSIC

Wat een genot om deze klassieker te mogen fietsen. Om 8 uur stonden 7 rijders klaar op het Hingen. Maar we kregen door dat er ook nog een aantal mensen eerder waren vertrokken want ze wilden nog inschrijven. Zo bleken er vandaag maar liefst 12 rijders aan de start te staan voor deze prachtige rit. Een heel verschil met vorig jaar toen er maar 3 deelnemers van Suist waren. In Mariadorp werd eventjes bekeken wie welke afstand zou gaan rijden. Annie, Jan Sevriens, Stefan, Bart en John Vergoossen kozen ervoor om het rustig aan te doen en ze gingen op pad voor de 85 km. De grote kleppers, Frank Thoolen, Roger Deckers, Roy v. Montfort, Sef Laugs, Ralph Beunen, Bob Duis en Harold v.d. Heuvel waren de klasbakken die het aandurfd en om voor de 150 km. te gaan. Hoe het deze mannen is vergaan zullen we nog wel horen. De route was iets anders dan vorig jaar. De aanloop gaf ons weer een leuke nieuwe klim, de Orenberg. Een pittige helling richting Cadier en Keer. Verder was het ongeveer hetzelfde parkoers als de voorgaande jaren, alleen op het laatst bleef ons de gemene helling naar Les Waides bespaard. Maar met behoorlijk wat hoogtemeters in de benen vonden we dat toch niet zo'n gemis. De hellingen lagen er weer prima bij, in de klimmetjes op het kleine blad en in de afdalingen kon de grote molen gestoken worden. Het was behoorlijk druk op de route zodat we nergens alleen hoefden te rijden. Het was weer genieten geblazen, een lekker zonnetje, nauwelijks wind en een goede moraal. Wel hadden we allemaal gekozen voor de lange broek en lange mouwen want 's morgens was het nog behoorlijk fris. Boven op de hellingen werd er netjes gewacht en zo konden we de prachtige kilometers lekker wegwerken. Wel kregen we toch nog een leuke band. Bart was de pechvogel maar met een mecanieker als Jan is dit ook zo gepiept. In de Voerstreek moet je wel steeds rekening houden met af en toe een slecht stuk. Zo reed Jan door een gat in het wegdek waardoor zijn stuur naar beneden klapte. Ook dit euvel wist hij natuurlijk te verhelpen zodat we na 85 geweldige kilometers weer terugkwamen in Eisden. Natuurlijk werd het terras opgezocht en de koffie en vlaai lieten we ons goed smaken. Hadden we ook wel verdiend. Alweer 1100 hoogtemeters en een prima training voor de rest van het seizoen. Terugkijkend mogen we weer met recht zeggen: "LEKKER GEFIETST".

Het Hijgend Hert (De klimmetjes hakten er toch behoorlijk in)

ZATERDAG 1-4-2017 ROTHENBACH

VERSLAG VAN DE B-GROEP

Nadat de A groep was vertrokken, maakte de B groep ook aanstalten om te vertrekken zonder John. Eigenlijk wist niemand van de groep de exacte route. Tot de vuilnisberg in Rothenbach hadden we geen enkel probleem met de route. Bij de wegomlegging iets verder op ging het fout, bij de t-splitsing stond niets aangegeven, dus op goed geluk maar een kant op gereden, achteraf bleek het de verkeerde te zijn. We kwamen in Wassenberg uit. Vervolgens richting Oberbruch, maar hier raakten we het spoor helemaal bijster. Annie heeft aan een bewoner de weg gevraagd, inmiddels hadden we op de navigatie Honsdorf ingetikt. Na een tijdje kwamen we weer op de route en zijn we zonder problemen richting Saeffelen gefietst, hier begon het echter ook te regenen en besloten we rechtstreeks naar het Hingen te fietsen aangezien we genoeg km hadden en goed nat waren. Jo schreef in het verslag dat we hun tegen kwamen en we moesten draaien, dit hebben we ook gedaan. Ondanks alle zoekverkeer zijn we op weggetjes geweest waar de meeste Suisters nog nooit geweest zijn. Zo zie je maar meerdere wegen leiden naar het Hingen.

Gr

Har van der Vorst

VERSLAG VAN DE A-GROEP

Weer prima weer na enkele malse buitjes 's morgens maar ook met een kleine dreiging op meer nattigheid later op de middag. Toch een goed gevuld village départ, zij het dat er ook enkele kleppers in burgerkledij waren. Met het oog op de Volta Classic van morgen lieten ze deze rit aan zich voorbij gaan. Maar er waren ook enkele klasbakken die gewoon aan het vertrek stonden, daarbij ook nog hun portie labeur op kop van grupetto één zouden verrichten en morgen doodleuk voor 150 km Hel van het Mergelland tekenen. Er werden weer twee groep geformeerd en zo konden we op weg. Eerst wind

mee, dat was goed te doen en dit stuk werd gebruikt om een beetje op toeren te komen. Rothenbach werd fluks gevonden en daarna Birgelen en op weg naar Kempen. Vanaf Ophoven werd de route van Unterbruch Oberbruch gevolgd, een rit die we al vaker op het programma hebben gehad. Mooie verkeersluwe wegen en een homogene groep waardoor we een mooi strak tempo konden onderhouden. Plots kregen we grupetto twee in de smiezen. We naderden ze erg snel want ze kwamen ons tegen:), kennelijk hadden ze de radar kapot want met Har v/d Vorst, Geert de Bekker, Wil van Montfort in de gelederen hadden ze die route van de week nog gereden, alleen andersom. Ik heb nog geroepen dat ze moesten omkeren maar of dat is gebeurd, weet ik niet. Walter nam grote stukken voor zijn rekening maar ook anderen lieten zich niet onbetuigd. Op het klimmetje bij Sùggerath moesten we nog even op de pedalen maar nadat de groep weer in elkaar schoof, konden we weer door voor het laatste stuk. Zo stilletjes aan begon zo boven Birgden wat nattigheid te vallen maar het zette gelukkig niet echt door. Maar hoe dichter we op huis aan koersten, zo rond Stein, Havert, werd de weg alsmaar natter en het begon toch wat harder te regenen. Maar niemand mauwde daarover en zo kwamen we uiteindelijk ongeveer 30% doorweekt aan bij Nicole. Niet nat genoeg om gelijk een douche op te zoeken en dus werd het eerst koffie en daarna nog wat lekkers. We zagen op een gegeven moment enkele restanten van grupetto twee langskomen, helaas niet even naar binnen; was wel zo gezellig geweest om even met hun te kunnen klappen over hun rit. Daarna weer op de velo's gestapt die gelukkig niet waren gestolen; dit in tegenstelling tot de fietsen van een Italiaanse ploeg bij de Volta Classic. Daar waren een flink aantal fietsen gestolen, racefietsen en tijdritfietsen, werkelijk ongehoord hoe dat nog steeds blijkt te kunnen. Met dat soort gedachten zochten wij onze weg naar huis, op zoek naar een lekker warme douche.

A vous Hilversuom

De Razende Reporter

ZATERDAG 25 MAART: ULESTRATEN.

Zoals te verwachten was met dat mooie weer was er een flinke opkomst; zo rond de dertig zullen het geweest zijn. John heeft ze allemaal genoteerd dus iedereen is genoteerd. De discussie over het aantal groepen was er eigenlijk niet; natuurlijk werden twee groepen gevormd. Het zou een zware rit worden met de harde oostenwind die we op de terugweg pal tegen zouden hebben, maar het was niet anders. Groep 1 mocht als eerste weg en het leek wel of de karretjes elektrisch werden aangedreven zo rap ging het. Op de brug in Echt lieten Frank en Leon zich uitzakken, Frank omdat hij al een flinke rit had gemaakt en het beste er al af was kennelijk en Leon om redenen die niet bekend zijn. Jo V had al een vermoeden over hoe het zou gaan en dat bleek ook uit te komen. Het ging gelijk erg hard, zo achter in de dertig. Jo liet dan ook een gaatje vallen welke hint uiteindelijk enig resultaat opleverde. Fred gaf aan dat het wat hem betrof toch te hard ging en besloot te wachten op de andere groep. De rest ging in gezwinde galop naar Bunde. Voor hun uit reed de hele tijd een eenling in een Mulleners outfit. In Bunde bleek dit Wil vd Borg te zijn die er ook goed de sokken in had. Daarna was het uit met de pret want we kregen nu met de wind te maken. eerst valsplat omhoog naar Ulestraten, dat ging redelijk, Henk onderhield een verstandig tempo want we kregen nog het nodige te verstouwen. Op de oude Adsteeg trapje Jo V op zijn adem en zakte door de groep, Henk en Paul verging het niet veel beter. Richting Grijzegrubben was de wind ook moordend en op de Vuilnisberg hetzelfde beeld. Jo met in zijn kielzog Paul en Henk. Berry Tholen was de grote motor vandaag, geassisteerd door Tom, Ralf, Bart, Harrie, Roger, Eric, Jo S en Johnnie. Het verschil was dat Berry een tempo reed waarbij iedereen kon volgen en als een van de anderen overnam zorgde dat meestal weer voor een breuk in de groep. Op enkelen na keek men niet op of om, om vervolgens enkele kilometers later de benen weer stil te houden om de rest aan te laten sluiten. En dat gebeurde keer op keer zonder dat dit leidde tot een iets lager tempo, heel opvallend en voer voor psychologen. Op de Beukeberg bleef Henk een stukje achter maar sloot richting Doenrade weer aan. Via Bingelrade ging het richting Schinveld en we besloten niet over het fietspad te rijden maar via Schinveld zélf en via Gangelt en Hastenrath. Daar was Henk plots verdwenen. Nog even teruggereden en gewacht maar er kwam niemand terug uit het achterland waarna we met de groep -1 doorreden. Via Hastenrath ging het naar Wehrhagen en Sùsterseel. Berry had zich maar weer aan kop genesteld en nam het stuk valsplat naar Waldfeucht nog voor zijn rekening. Toen hij het voor gezien hield kwamen ze weer opstomen en ja hoor weer een breuk. Pas op Echterbos kwam het spul weer bij elkaar. Richting Sevriens weer een kleine breuk en weer een samensmelting. Op de Brugweg hebben we de laatste paar honderd meter zowaar samen gereden. Eenmaal op het Hingen slaakte menigeen, lees Jo V, een zucht van verlichting en plofte op het terras neer met zere benen. Lekker gefietst? mwah, niet echt, daarvoor te lang op achterstand gereden en daardoor toch geforceerd. De drankjes en het stralende weer deden echter goed en de kloeke pinten smaakten geweldig. Na een minuut of tien, vijftien kwam de andere groep

en ook zij namen plaats op het terras en lieten zich de drankjes goed smaken. Daarna hesen we ons met moeite uit de zetels om thuis een warme douche op te zoeken.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

VERSLAG VAN DE B-GROEP

Wat een verschil met vorige week. Toen miserabel slecht weer, en daardoor maar 5 deelnemers. En nu scheen er een lekker zonnetje zodat we alweer 31 rijders konden verwelkomen. Verschillende mensen hadden gekozen voor de korte broek en dit bleek een juiste beslissing te zijn want het was heerlijk fietsen. Natuurlijk werden er twee groepen gemaakt. De eerste groep vertrok met 15 man sterk maar al gauw vonden enkele rijders het welletjes en ze lieten zich terugzakken naar de B-groep. Zodoende werd deze groep 19 rijders sterk. Een behoorlijk peloton, maar met gezond verstand is dit goed te doen. Op kop enkele erkende erkende snelle mannen, Leon en Chris, en de rest volgde lekker in het wiel. Vandaag weer enkele deelnemers die het dit jaar voor de eerste keer probeerden. Paul Gülikers, Frits Knoops en Steven Bonestroo, en Jaack Wijers die wel al met de Pensionado's had meegereden. Het tempo werd mooi net boven de 30 gezet en iedereen kon gemakkelijk volgen. Zo bereikten we probleemloos Geulle a/d Maas en even later kwamen we een oude bekende tegen. Wil v.d. Borgh was alleen aan het fietsen. Hij draaide om en sloot netjes bij ons aan. Een tijdje heeft hij zo meegefietst waarna hij in Meersen afdraaide naar huis. Leuk dat je er weer eens bij was, Wil. Nu begon het moeilijker werk. De wind stond pal op kop en er kwamen verschillende hellingen. Maar collegiaal als de Suisters zijn werd er steeds netjes gewacht en zo konden we mooi als een groep blijven fietsen. Na de oude Adsteeg werden we opgehouden door een dikke tractor waar we echt niet langs konden. Dus maar langzaam erachter gebleven tot Grijzegrubben. Hierna konden we weer lekker doorrijden maar in Doenrade kregen Har v.d. Vorst een klapband. Pas een nieuw bandje en nu al en flinke scheur. Jammer, maar dat kan gebeuren. Gelukkig heeft ook Har zelf een reserve-buitenband bij zich zodat het euvel snel kon worden verholpen. Ondertussen besloten de "langzamere" rijders met een klein groepje rustig door te rijden. Zo konden de snelle mannen van de B-groep toch eventjes lekker doortrekken. In Koningsbosch kwamen de groepen weer samen en als een groot peloton werd de rest van de trip afgelegd. Wel trokken de snelle mannen door de "Kalverwei" nog eventjes een gaatje maar dat mocht de pret niet drukken. Na 80 km. kwamen we dus aan op het Hingen waar we aansloten bij de A-groep. Hier hoorden we dat ze de groep niet compleet hadden kunnen houden want op een gegeven moment was Henk verdwenen. Hopelijk is hij goed thuisgekomen maar dit is toch niet de bedoeling. Daarom is het misschien toch wel aan te raden om, als er zoveel mensen aanwezig zijn, in 3 groepen te gaan rijden. Dan kunnen de snelle mannen doorkachelen en de mensen die eigenlijk te goed zijn voor de B-groep kunnen dan toch in hun eigen tempo rijden. De C-groep zal dan in een rustig tempo de kilometers maken en zo heeft iedereen zijn zin.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 18 MAART

SCHIEFERSBERG-PUTH

Ondanks het slechte weer toch vijf deelnemers, Frank, Jo V, Annie, Roger en Fred. Op het moment dat we vertrokken ging de motregen over in echte regen. Zo keken we al gelijk bedenkelijk want op deze manier zou het een hele natte bedoening worden. Roger had ook nog last van zijn rug en had ook geen spatbordje gemonteerd, ook niet echt een goede keuze als je het mij vraagt. Met die nattigheid nam hij een wijs besluit en draaide in Obbicht of Nattenhoven (what's in a name) af naar drogere oorden. Wij niet, nee gewoon stoïcijns door naar Moorveld, pokkeding. Dan o ironie, naar Waterval en Schimmert waar Jo een verkeerde weg nam waardoor we via Beek en Neerbeek alsnog in Spaubeek en Schinnen kwamen om de Putherberg toch ook nog maar mee te pikken. Frank nam ons de hele middag al en ook hier mooi op sleeptouw en ondertussen ging het steeds harder regenen. Via Hillensberg ging het over het fietspad naar Susteren en in de wielen was het gewoon water happen, niet normaal wat we over ons heen kregen van boven en door het achterwiel van je voorganger. Het Laatste stuk ging ook goed en door de aangename temperatuur waren we ook niet echt koud geworden. Uiteraard geen afzakkertje maar gelijk naar huis om de natte plunje uit te trekken

en om het slot van Milaan- San Remo nog even mee te pikken. Het was dan wel nat maar toch mooi aan onze goddelijke lichamen en de conditie kunnen werken.

A vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 11 MAART

ST. LUDWIG-MEINWEG

Volle bak op het Hingen om half twee. Maar liefst 33 rijders tekenden de presentielijst. Natuurlijk werden er weer twee groepen gemaakt. Maar bij de redactie zijn er nog geen verslagen binnengekomen. Wel hebben we gehoord dat het in de B-groep goed is verlopen maar het fijne weten we er nog niet van. Dus als er mensen zijn die eventjes een kort verslagje willen maken, heel graag.

ZATERDAG 11 MAART

De lente besloot vandaag de eerste verkenner op pad te sturen met als gevolg een mooie zaterdag en uitermate geschikt om een tocht te maken. Het was weer een drukte van jewelste op het Hingen en John had het er maar druk mee om alle deelnemers te registreren. Zelf was hij verhinderd wegens musicalverplichtingen. Er werden vervolgens weer twee groepen gevormd en zo waren we weer onderweg. Groep 1 koos alvast het ruime sop en als vanuit deze groep een blik naar achteren werd geworpen, konden ze de tweede groep in de achtergrond lang blijven zien, zij hadden er duidelijk ook zin in. In Posterholt besloot groep 1 linksaf naar het Hitje te koersen en richting t Reutje en dan Posterholt uit en via de Holst weer richting Vlodrop te koersen. Tot daar hadden Barry Thoolen en John Mols de kastanjes in een mooi tempo uit het vuur gehaald vooraan. Daarna Peter Schmitz, Harald en nog enkele andere kleppers. Zo kwamen we bij de Maharisja in Vlodrop Station waar we groep 2 achterhaalden. Zij hadden in Posterholt gewoon rechtdoor gereden en kwamen zodoende voor ons te rijden. Gestaag werden ze ingehaald en zo ging het verder naar de watertoren in Arsbeck. Vooraan werd lekker doorgewisseld en zo ging het via Merbeck naar Schwaam en Rickelrath. Vanaf Lüttelforst waren we weer op voor menigeen bekender terrein en zo kwamen we via Niederkrüchten weer boven op de Meinweg. Patrick gooide de knuppel in het hoenderhok maar moest zijn doldrieste poging bekopen en viel terug in het gretige pelotonnetje. Eenmaal beneden kreeg Frank lek, toch wel een hachelijk moment met die hoge snelheid. Hij kwam gelukkig heelhuids tot stilstand en zo kon gedepanneerd worden en konden we ook een beetje uitpuffen. De rest van de rit verliep zonder problemen en alleen in de Oo werd nog stevig doorgereden. De vlag viel op het Hingen waar nog een zestal bij Nicole ging debriefen. Na een tijd werd duidelijk dat groep 2 niet meer zou langskomen. Of en zo ja waar zij een kopje koffie gepakt hebben, is niet duidelijk op dit moment. Het was ons betreft in elk geval een geslaagde rit op deze mooie zaterdagmiddag.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

Hallo Suisters,

Hierbij een paar foto's wat je hier allemaal per fiets kan bereiken. Er zijn maar een paar klimmetjes. De meeste bij Rincon.

Een foto van het Goto meer, een foto van het klimmetje naar Rincon vanuit de kant van het nationaal park, en een foto van de kust bij de rondweg naar Sorobon via de vuurtoren.

Winterkleding heb je hier niet nodig.

Groetjes vanuit Bonaire,

Fred Knoops

ZATERDAG 4 MAART

OUVERTURE SEIZOEN 2017

TATATARATATA...Met bescheiden tromgeroffel en trompetgeschal ging het seizoen van start. Traditioneel werden door Chris enkele plaatjes geschoten. Het bleek ook weer traditioneel moeilijk om de dame en heren deelnemers in het gelid te krijgen voor de foto. Iedereen naast elkaar, van de rand van het terras tot bijna aan de Kranenbroekerweg stonden ze te smilen in de camera. Maar dat trekt geen enkele camera. Nadat iedereen gezellig dicht tegen elkaar was aangekropen lukte het dan toch. Daarna snel twee groepen gevormd en toen waren we onderweg. Deze getuige was met de eerste groep onderweg en de vaart zat er gelijk goed in. Echt veel tijd om met je buurman te praten was er niet want je had alle zuurstof nodig om het wiel te kunnen houden. Ergens bij Posterholt en Voorst riep Jo de meute enigszins tot de orde. Het was tenslotte pas de eerste rit en wellicht waren mensen aangesloten die nog niet zoveel kilometers in de benen hadden. Geen idee trouwens wie achteraan reed. In Posterholt draaide iemand af, maar wie is onbekend. Sef en Roger wezen de weg en Roy sleurde vooraan onverstoord door in een deftig tempo. Net voor Birgden vond Jo het welletjes. Schluss met dat gejakker voor hem. De rest kon doorrijden en voor zijn part met 50 km/uur maar hij hield het voor gezien. Maar vooraan besloten ze toen ook maar om langzamer te rijden, ook goed natuurlijk. In een normaler tempo ging het vervolgens onder de bezielende leiding van Sef door Gangelt en Mindergangelt. Ook wij zijn door het Hochwildfreigehege bij Schinveld gereden en zo naar Hastenrath. De rest van de route ging ook over bekende wegen maar toch ook stiekem weer met forse snelheden. Omdat niemand meer iets zei en het redelijk te doen was, waren we om even na 15.30 uur bij de meet en konden we aan de koffie en de vlaai. En er waren deelnemers die net wat blijer waren dat ze konden zitten dan andere. Dat belooft wat voor de rest van het seizoen. het zal nog een hele kluit worden om deze gasten in toom te houden, we zullen wel zien. Als er mensen zijn die nog harder willen dan het tempo dat de eerste groep gemiddeld aankan, dan kunnen ze uiteraard doorrijden. In dat geval hebben we een primeur te pakken; niet twee maar drie groepen. Ook dat kan natuurlijk geregeld worden; wij regelen alles. Maar of dat goed is voor het saamhorigheidsgevoel van Suist waag ik te betwijfelen.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 4 MAART

VLAAIENTOCHT

SELFKANTRROUTE

En het echte begin is gemaakt, en hoe. Maar liefst 30 deelnemers wisten de buienradar goed te interpreteren en kwamen om half twee naar het Hingen. Hierbij weer verschillende “zomerrijders”, die hun fietsje weer uit het vet hadden gehaald. Chris stond zelfs aan de start met alweer een nieuw ros, dit keer een BMC. Ieder jaar verrast hij ons weer met een nieuw vervoermiddel. Ook aan de start stond Fer Naus die, als Limburgs Kampioen in de BUUT, nu weer tijd heeft om te fietsen. Natuurlijk werden er meteen twee groepen gemaakt want met 30 rijders is toch echt te veel. Een flinke groep vertrok om half twee voor deze eerste officiële rit en even later ging een flink B-peloton, 18 man sterk, op pad. Leon en Frank namen de eerste beurt op zich en in een lekker tempo ging het richting Montfort. Nu kwam Wil v. Montfort Frank, die voor deze rit al een rondje van ruim 60 km. alleen had gefietst, aflossen en deze twee kleppers, Leon en Wil, hielden dit de verdere rit netjes vol. Zonder ook maar een enkele keer te verzaken hielden ze constant een lekker tempo aan van rond de 30 km. Dit was voor iedereen goed te doen en dus kwam er niemand in de problemen. Alleen in Gangelt was het eventjes moeilijk want op de smalle wegen kregen we een kleine opstopping door elkaar tegenkomend autoverkeer. Maar er werd netjes gewacht op de achterblijvers en zo konden we als een groep de rit gemakkelijk afmaken. Met een kleine 70 km. op de teller kwamen we aan op St. Joost waar de mensen van de A-groep al aan de vlaai zaten. Ook met deze groep was het volgens de verhalen prima gegaan en met een gemiddelde van ruim 33 km. mogen we zeggen dat deze heren er een pittig ritje van hebben gemaakt. De B-groep kwam uit op ruim 28 km., en dat is voor deze groep ruim voldoende. Het hoeft eigenlijk het hele jaar niet sneller te gaan. Mensen die toch sneller willen rijden maken dan maar de oversteek naar de A-groep want het merendeel van de “rustige” rijders vindt het zo snel genoeg. Gelukkig had Paula voor voldoende vlaai gezorgd en dit lieten we ons goed smaken. Al met al mogen we constateren dat deze eerste officiële rit uitstekend is verlopen en hopelijk zullen er zo nog vele volgen.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 25 FEBRUARI

VAALS

Op deze zaterdag voor de Vasteloavond stond de traditionele rit naar Vaals op het programma. Maar liefst 19 rijders gaven de voorkeur aan een pittig ritje boven het Plats-Spektakel. Er stond een straffe zuidenwind en om de B-rijders niet al te hard te laten werken werd er besloten om als een groep te rijden. Natuurlijk nam Leon weer de eerste plek in en in een voor iedereen goed te volgen tempo werd koers gezet richting Sittard. De wegen hier zijn nog steeds niet allemaal klaar zodat we een stukje door de winkelstraten moesten. Op de hellingen richting Puth en Schimmert viel de groep natuurlijk uit elkaar maar er werd boven steeds netjes gewacht. Het weer was prima, een lekker zonnetje en ondanks de straffe wind schoot het lekker op. De klim naar Vijlen zorgde weer voor een schifting maar ook hier werd mooi gewacht. De laatste klim, de Vaalserberg, was de pittigste voor vandaag maar ook hier kwam iedereen goed boven. Enkele fanatieke Carnavalsvierders besloten om meteen alleen terug te rijden om zo nog op tijd op de Plats te komen maar het merendeel wachtte netjes op de B-groep. Eventjes nog een reepje wegwerken en toen begonnen we aan de terugweg. Nu was het voornamelijk bergaf en wind mee zodat het tempo flink de hoogte in ging. Wel moest er evengoed af en toe getemperd worden want niet iedereen kan dit straffe tempo blijven volgen zo vroeg in het seizoen. En zo bleef de groep netjes bij elkaar. De thuisreis ging dit keer weer via Graetheide want nog een keer het centrum van Sittard was toch niet zo'n goed plan. En zo kwamen we rond half vier weer terug op het Hingen waar tot onze spijt het Café gesloten bleek. Jammer maar waar, dus werd er maar zonder het welverdiende drankje huiswaarts gefietst. Komende zaterdag is er de officiële opening van het zomerseizoen met de traditionele vlaaiëntocht. Hopelijk is het weer ons gunstig gezind en kunnen we weer met een grote groep deze eerste rit maken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 18 FEBRUARI

NOGMAALS, DE HALLAMBAY

Omdat het de vorige week niet zo'n best weer was werd de traditionele rit naar de Hallambay voor vandaag weer op het programma gezet. En dit keer werkte het weer wel mee. Daarom stonden er maar liefst 24 rijders klaar om 11 uur. De site wordt toch wel goed gelezen want heel veel mensen waren op de hoogte van deze ingeplande rit. Een rijder, en wie anders dan Michèl v. Smoorenburg natuurlijk, stond zelfs aan het vertrek in korte broek. Wat een bikkel is dat toch. Omdat het zo'n grote groep was werd meteen besloten om twee groepen te maken. Dus klokslag 11 uur vertrok een groep van 14 man, en eventjes later reden de mannen en een dame van de B-groep weg. Er stond een licht briesje vanuit het zuiden en daarom namen Wil en Leon het heft in handen en ze nestelden zich op de kop van de groep. En de hele 120 km. zijn ze hier niet meer weg geweest. Klasse, mannen, en nogmaals heel hartelijk bedankt hiervoor. Eventjes achter Roosteren had groep 1 lek zodat ze werden ingehaald door de B-rijders. Maar in Berg a/d Maas kwamen de snelle mannen weer voorbij en we hebben ze niet meer teruggezien, dus het zal wel goed verlopen zijn. De gewone route richting het zuiden werd gevolgd. Alleen in Elsloo waken we van de route af want er waren signalen opgevangen van mensen die door de week trainen dat op de weg naar Geulle a/d Maas behoorlijk wat glas lag. Dus kozen we voor de afdaling van de Maasberg en zo weer richting Bunde. Dit liep voortreffelijk en hopelijk hebben de A-rijders hier geen last van lekrijden gehad. In Bunde draaiden de mensen uit Montfort, Hub, Geert en Piet, af richting thuisfront. Ze voelden zich nog niet in staat om de hele route mee te fietsen. En zoals het bij Suist de regel is, iedereen beslist zelf wat hij rijdt. De 7 mensen die overbleven reden in het prima tempo van Wil en Leon lekker richting Hallambay. John hoefde vandaag werkelijk helemaal niets te doen want ze wisten zelf uitstekend de weg. Bij de Hallambay aangekomen begon het echte werk. Wat is het toch een rot-ding, maar iedereen kwam, in zijn eigen tempo, alweer goed boven. John natuurlijk als laatste maar dat zijn we wel gewend. Beneden werd eventjes gestopt om de inwendige mens te versterken en toen begon de terugweg. Nu hadden we wind mee maar de kopmensen bleven in een rustig tempo doorfietsen. Er werd gekozen om de route over de Belgische kant te nemen om zo het stuk weg met het glas te vermijden. De fietspaden lagen er voortreffelijk bij en probleemloos werden de kilometers afgelegd. Zo kwamen we rond half vier weer terug in Echt, 120 km. gefietst en geen centje pijn. Op de Wilhelminalaan kwamen we Michèl v. Smoorenburg weer tegen. Deze had zijn welverdiende versnapering bij Nicole al achter de rug en zo te zien was het deze mannen ook goed vergaan. De mensen van de B-groep hadden dit ook wel verdiend en met 5 man streken ze neer bij Café 't Hingen. Eerst een warme chocomel en daarna een pintje, en zo werd deze Wim Bogie Memorial, wel een week later dan oorspronkelijk gepland, afgesloten.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 11 FEBRUARI

De twee bikkels die het aandurfdën.

HALLAMBAY

Voor vandaag stond de Wim Bogie Memorial op het programma, de traditionele rit naar de Hallambay. Maar 's nachts was er flink wat sneeuw gevallen dus besloot John om op de site te zetten dat de rit werd afgelast. Maar er waren toch twee klasbakken die zich niet lieten afschrikken door een beetje sneeuw en om 11 uur stonden deze heren dan ook klaar op het Hingen. Harold v.d. Heuvel en Erik

Dieteren waren deze geweldenaren. Roy v. Montfort, die eventjes kwam kijken of er toch mensen waren die het aandurfd, maakte een foto als bewijsstuk. Of deze kleppers de Hallambay gevonden hebben is de vraag, want ze gaven alle twee aan dat ze niet wisten hoe ze moesten rijden. Maar dat ze een flink stuk hebben afgelegd bleek uit het feit dat we ze om half drie 's middags in Klein Meers tegen kwamen, dus ze hebben hoogstwaarschijnlijk een afstand van ruim boven de 100 km. gereden. Hoe het hun vergaan is zullen we nog wel eens horen. In ieder geval, klasse, mannen.

In de loop van de ochtend klaarde het wat op dus er kon 's middags gereden worden. Om half twee stonden dan ook 9 ridders present. Wel een beetje balen dat ze niet 's morgens waren geweest, maar dat is achteraf praten. Meteen werd er dan ook voorgesteld om de volgende week de rit naar de Hallambay maar weer op het programma te zetten. Bij deze dus, komende zaterdag, 18 februari, een tweede poging voor de rit naar de Hallambay, vertrek weer om 11 uur. 6 mensen van TWC Echt waren present: Willie Veugelers, Roy v. Montfort, Sef Laugs, Frank Thoolen, Ralph Beunen en Tom Marcellis. En verder nog Annie v.d. Venne, Leon Renet en John Vergoossen. Omdat het zo'n klein groepje was besloten de grote mannen om dit keer wat water bij de wijn te doen en iets langzamer te rijden zodat de groep bij elkaar kon blijven. Frank en Leon nestelden zich op kop en met de wind in de rug ging het richting Slingerberg. John moest evengoed flink aanpoten want het tempo lag ruim boven zijn normale gemiddelde. Toch kon hij, met veel gehijg, volgen, maar op de Slingerberg werden er toch gaten geslagen. Boven werd netjes gewacht en toen ging het naar de Adsteeg. Hier hetzelfde liedje, de kopmensen meteen weg en John kreunend achteraan. Nu bleef zelfs een van de grote mannen netjes bij hem, hartelijk bedankt, Tom. De volgende halte was Schimmert en van hieruit ging het naar de Vuilnisberg en zo richting Oirsbeek met de Beukeberg. De groep bleef mooi bij elkaar en zo bereikten we, met toch nog 75 km. op de teller, alweer het Hingen. Ondanks het flinke afzien van Het Hijgend Hert mogen we stellen dat we lekker hebben gefietst. Een prima training voor de rit naar de Hallambay van komende zaterdag, zullen we maar zeggen.

Het Hijgend Hert

ZATERDAG 4 FEBRUARI

REGEN

Vandaag is er weer een hele bak regen uit de lucht komen vallen. Gelukkig begon het op tijd zodat we nog net konden besluiten om toch maar niet te gaan. Of er toch dapperen zijn geweest die de regen hebben getrotseerd waag ik te betwijfelen. Als ik het hierin fout heb hoor ik dat graag.

John

ZATERDAGAVOND 28 JANUARI

BENEFIETDINER NEW WAVE

Deze zaterdagavond stond het Benefietdiner, een heerlijk Indonesisch buffet, ten bate van het team New Wave, dat weer gaat deelnemen aan Alp D'Huzes, op het programma. Een flink aantal Suisters had hiervoor ingeschreven en om 7 uur was het dan ook al gezellig druk bij Nicole in Café 't Hingen. Maar liefst 55 personen deden mee aan dit etentje, dus een geweldige opkomst. De moeder van Patricia Frencken had voor ons gekookt, en het was weer voortreffelijk. De bediening van de leden van het team New Wave was perfect zodat het een zeer geslaagde avond werd. We hebben kunnen genieten van een uitgebreid buffet en iedereen kon kiezen uit verschillende heerlijke gerechten. Aangevuld met een lekker drankje was het vanavond genieten geblazen. En dit ook nog eens voor een goed doel, dus het mes sneed van twee kanten. Na de heerlijke maaltijd werd nog eventjes nagekaart onder het genot van nog maar eens een biertje en zo kwam ook nu weer een eind aan deze geweldig geslaagde avond. Nu de knop omzetten en serieus gaan trainen voor de Hallambay, want de kilo's zullen er toch weer af moeten.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 28 JANUARI

RONDJE ZUID-LIMBURG

De winter was voorbij. Jammer voor de schaatsliefhebbers, maar voor de fietsers onder ons is dit weer toch heel wat aangenamer. Daarom nu ook weer, maar dat is toch de normale gang van zaken de laatste tijd, een flinke opkomst. Maar liefst 29 rijders tekenden de presentielijst, dus de gebruikelijke twee groepen. Nog eventjes en dan kunnen we beginnen met een C-groep, want als het zo doorgaat worden de groepen weer te groot. De wind kwam uit het zuiden, dus na enig overleg tussen de wegkapiteins van de groepen werd besloten om richting Catsop, het trainingsrondje van John Wolters, te gaan. De A-groep vertrok, nadat we natuurlijk het laatste nieuws over Cor hadden gehoord van Piet, richting de Col du Canal. Deze groep koos ervoor om langs de Maas richting Bunde te gaan en zo enkele beklimmingen mee te pikken. Helemaal geen slecht idee met de rit van de Hallambay over twee weken in het vooruitzicht. Via de Kruisberg en Waterval volgden ze de gewone route over Schimmert. Van de Café-gangers hoorden we dat ze verschillende keren lek hadden gereden maar voor de rest schijnt het perfect te zijn gegaan. De B-groep reed, onder aanvoering van Leon en John Wolters, het bekende trainingsrondje. Mooie, rustige wegen en goed asfalt, dus lekker fietsen. John en Leon deden het voortreffelijk op de eerste rij en daarom mochten ze van de rest dit de hele rit doen. Heel hartelijk bedankt hiervoor, heren. Jullie zullen hiervoor nog wel eens een beloning krijgen. De rest van de rijders vond het prima zo en bleef lekker keuvelend mooi in het wiel. Op de beklimming van de achterkant van de Slingerberg werd er natuurlijk eventjes aan de boom geschud waarbij weer duidelijk bleek dat Pieter dit voorjaar in een blakende vorm verkeert. Dit belooft wat voor de Hallambay over twee weken. Op de weg langs het vliegveld liet John W. zich eventjes terugzakken achter Leon. Deze rook nu zijn kans en meteen zette hij een tandje bij. Het tempo schoot omhoog en hij trok de groep op een lang lint. Moet kunnen als er eventjes de kans voor is. Maar na een tijdje vond John V. het welletjes en hij ging Leon vooraan eens vragen wat de bedoeling was. Leon meende dat het Higgend Hert zo sterk was dat hij vooraan kwam aflossen maar dat was toch niet zo. Hij minderde meteen en met een aangepaste snelheid werd er verder gereden richting Ulestraten. Eenmaal Schimmert bereikt was het gelukkig gedaan met de wind. In een fluks tempo met de wind mee werden de overige kilometers afgelegd en zonder een centje pijn kwamen we na 70 km. weer terug op het Hingen. Even later kwam ook de A-groep aan en van deze groep kwam ook een flinke delegatie nog eventjes napraten. Eerst werd er eentje gedronken op de verjaardag van Roger, hartelijk dank hiervoor, en toen vlug naar huis want om 7 uur moesten verschillende mensen weer aantreden voor het Benefietdiner ten bate van de sponsoractie voor team New Wave. Over twee weken is er dus de rit naar de Hallambay, dus hopelijk kunnen we komende zaterdag nog een mooi trainingsrondje hiervoor maken.

Het Fluitend Hert

ZATERDAG 21 JANUARI

Mooi weer vandaag, en dus was het druk aan het vertrek. John deed in een lekker zonnetje de administratie en besprak met Jo de te rijden route. Zo rond 13.30 uur vroeg een voorbijganger of we niet soms iemand misten, er scheen namelijk iemand te zijn aangereden. Op dat moment raasden politieauto's voorbij richting Sint Joost. Opeens was bekend dat Cor vd Varst ergens op de weg lag, wellicht aangereden maar dat was niet zeker. Een aantal mensen waaronder John Wolters, John Vergoossen en Har Feijen reden al vooruit. Op de Hingenderstraat in Sint Joost aangekomen zagen we dat daar iemand op de grond lag en onze collega's hielden ons tegen en deelden mee dat het inderdaad Cor was en dat ze aan het reanimeren waren. Je staat als aan de grond genageld en probeert dit nieuws te verwerken. Onze collega Cor ligt daar nu te vechten voor zijn leven en agenten en ambulancepersoneel halen alles uit de kast om zijn leven te redden. Zelf ben je machteloos want je kunt niets doen en alleen maar hopen dat dit goed afloopt. Na een tijdje nam ieder voor zich een besluit. Aan aantal fietsers besloot daar te blijven wachten bij Piet, Huub, Geert en ook Wiel Leurs die vanuit Posterholt bij de plaats des onheils was aangekomen. Ik heb begrepen dat o.a. Piet de eerste hulp heeft verleend en dat omstanders ook zijn begonnen met reanimeren totdat agenten en ambulancepersoneel het overnamen. De rest besloot dan toch maar een rondje te rijden omdat ze toch niets konden doen om te helpen. Dus reden we maar de besproken route over Tripsrath en Honsdorf en via Randerath, Utherath, Birgden, Breberen, Spaanshuisken weer terug. Wij gingen na afloop even een kopje koffie drinken bij Nicole en informeren of er al nieuws was. Daar hoorden we het goede nieuws dat ze het hart gelukkig weer op gang hadden gekregen en dat hij met de

ambulance naar het ziekenhuis was gebracht. Ook via 1Limburg was op de telefoon te lezen dat zijn leven was gered. 's- Avonds heb ik nog even met Annie gebeld. Zij is 's middags op de Hingenderstraat gebleven en had misschien al iets gehoord. Zij wist echter ook niet meer dan dat hij met succes was gereanimeerd. Ook zij waren nadat Cor was afgevoerd naar het ziekenhuis even een kopje koffie gaan drinken om even gezamenlijk het gebeurde te verwerken. Cor begon op een gegeven moment te slingeren waarbij Huub nog vroeg of hij lek had of zo. Vervolgens is hij kennelijk tegen Piet gevallen die naast hem reed en gezegd dat hij zich niet goed voelde. Daarna is hij dus op de weg gevallen. Op dit moment (zondagmorgen) weet ik ook niet hoe het met Cor is; Ik hoop maar dat hij het in het ziekenhuis gered heeft en dat we binnenkort met een fruitschaaltje die kant op kunnen gaan. Dit zou in deze context een heugelijk feit zijn. Cor, ik hoop dat je dit berichtje zelf kunt lezen en ik wens je namens iedereen bij SUIST sterkte met je herstel.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 14 JANUARI

EN WEER, KONING WINTER

Vandaag bijna hetzelfde scenario als vorige week. 's Morgens weer een portie sneeuw, maar nu was het 's middags zowaar droog. Dus er waren toch enkele bikkels die het aandurfd. Roger Deckers en Jo Vergoosen, twee echte " FLANDRIËNS", stonden om half twee op het Hingen. Waar ze naar toe zijn gereden en hoe het hen is vergaan zullen we nog wel horen, maar na 5 minuten begon het al te sneeuwen, dus of ze ver zijn gekomen is maar de vraag. Maar deze bikkels laten zich niet afschrikken door een paar vlokjes sneeuw, dus we zijn heel benieuwd naar hun relaas. Voor de rest van de suisters is het wintertijd, al horen we wel hele verhalen over heroïsche tochten op de tacx, zoals De Ronde van Vlaanderen en Luik-Bastenaken-Luik. Maar er gaat toch niets boven een lekker ritje in de buitenlucht, alleen moet het weer nu toch wel langzaamaan wat beter gaan worden.

VERSLAG VAN DE TWEE WINTERKONINKJES

Kennelijk begon het in deze kontreien even na 13.30 uur te sneeuwen. Wij waren ondertussen richting Berkelaar en Maasbracht aan het fietsen, en zonder sneeuw gelukkig. Het was wel te merken dat twee weken niet fietsen zijn sporen nalaat. Jongens, wat was dat harken vandaag naast, en later toch ook veelal achter Roger die duidelijk meer in zijn mars had, maar dat is sowieso niets nieuws. Er zat niets anders op dan te verdapperen en te proberen enigszins een cadans te vinden die zich nog enigszins in de comfortzone bevond. Dit wilde gaandeweg de rit echter niet echt lukken waardoor dit aspect alleen al ervoor zorgde dat het niet echt een prettige rit was. In Neerritter merkten we dat daar beduidend meer sneeuw was gevallen dan bij ons. Gelukkig was dat allemaal aan het smelten maar het werd een natte en smerige bedoening. Het fietspad naar Stramproy was niet gestrooid en geveegd en dus moesten we door die smeltende brij onze weg zoeken. Omdat we langzaamaan nattigheid voelden doorsijpelen naar onze voeten besloten we op de rijbaan te rijden en de automobilisten hadden compassie met ons want zonder getoeter passeerden ze op ruime afstand. Toen we linksaf naar de Tungelroyse wallen reden, wat niets te maken heeft met erotisch vermaak overigens, was de weg weer schoon en konden we genieten van de winterse plaatjes om ons heen. We besloten de lus over Altweeterheide en Tungelroy te rijden. Maar nu werd het ronduit onplezant; het begon te ijsregenen, daarna te sneeuwen en daarna gewoon hard te regenen terwijl wij weer richting Tungelroy aan het rijden waren. Zo langzaamaan begonnen we toch te twijfelen aan ons besluit om te gaan fietsen. Onze kleren zijn weliswaar top maar omdat het gewoon hard bleef regenen, houdt ook dat een keer op. Even vóór Swartbroek rechtsaf naar Ell. We trapt stug door en leden in stilte. Daar rechtsaf naar Hunsel en zo weer deze kant op. Het hield warempel op met regenen maar we waren nu zo nat dat opdrogen er niet meer inzat. Roger hield het tempo mooi strak maar bij Jo was het beste er wel af. Via Thorn reden we naar Wesseem en daarna nog een laatste roffel naar Maasbracht. Opgelucht wegens het feit dat we geen leuke band hadden gekregen reden we het laatste stukje naar Sint Joost waar we snel afscheid namen om warmere oorden op te zoeken. Man, wat een barre tocht was dat uiteindelijk geworden terwijl het er aanvankelijk zo vriendelijk uitzag. Achteraf gezien was het een verkeerde keuze maar achteraf is makkelijk praten. Alles is training en

wat dat betreft is het seizoen begonnen, zij het nog officieus maar toch. En eenmaal onder de douche of in bad zijn de ontberingen snel vergeten en resten slechts de heroïsche herinneringen. Volgende week is het waarschijnlijk schaatsweer op natuurijs, dus fietsen zal onzeker zijn. We zullen wel zien wat het wordt.

A Vous Hilversoem

De Razende Reporter

ZATERDAG 7 JANUARI

KONING WINTER

vandaag was het werkelijk bar en boos. Na de sneeuw van s nachts kwam er de ijzel. Dus fietsen was onmogelijk. Volgende week nieuwe kansen.
